

Berxwedan

Sal 9
Hj. Taybetî
31 Kanûn 1991
Buha 2.50 DM
Rojnameya 15 rojîn

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Amed-Müş-Çewlik Direniş Üçgeni'nde yaşananlar

TARİHİN TEKERRÜR ETMEYECEĞİNİN KANITIDIR

PKK- MK Üyesi Aydın ADSAY yoldaş bir komplo sonucu katledildi

Mervan yoldaş Bestan'daki geçici gerilla kampında ziyarete gelen yurtsever kadınlarla konuşurken — Foto: Berxwedan

3-4. sayfalarda

- Yaşayan en büyük gerçek olan şehitlerimizin komutasında ulusal ordulaşma ve ulusal ayaklanma yolunda görkemli halk serîhildanlarıyla yürüyoruz
- Sömürgeci vahşete karşı Kürdistan çapında ulusal birlik ve ulusal direniş: En az 45 il ve ilçede kepenkler indi, okullar boykot edildi, şoförler eylemler dışında sefere çıkmadı, işçiler işbaşı yapmadı
- Yüzbinlerin gösteri, yürüyüş, açlık ve oturma grevlerinde, "Bijî PKK", "Bijî Serok APO", "Şehîdên me nemir in", "Kürdistan faşizme mezar olacak" sloganlarında bağımsızlık ve özgürlük talebi bir kez daha dünyaya ilan edildi
- Düşmanın, Direniş Üçgeni'ndeki katliamlarına Ordumuz ARGK'den cevap: Avyan karakol baskınında 30'un üzerinde düşman askeri öldürüldü
- Müş-Zengok çarpışmasında 17 düşman askeri öldürüldü

Ulaşılan taktik aşama ve 1992'ye yönelim

1991 yılının sonlarına doğru Kürdistan'da yaşanan olay ve gelişmeler, özellikle Müş-Çewlik (Bingöl)-Amed(Diyarbakır) üçgeninde tanık olunan olaylar ulusal kurtuluş mücadelemizin varmış olduğu boyutları gösterdiği gibi, taktik açıdan da ulaşılan aşamayı ve ayrıca da yeni sürece nasıl yönelineceği hususlarını ortaya koymaktadır. 1991 yılının son on gününde belirtilen alanda yaşananlar bir anlamda genelin de tipik bir göstergesi niteliğindedir. Gerilla ve kitle mücadelesinin nasıl bütünleştiği, nasıl düşmanı zorladığı bu olaylarda açıkça görülebilmektedir. Ayrıca yaşananlar, "demokratikleşme" adı altında dünyayı aldatmaya çalışan TC'nin gerçek yüzünü ortaya koyması açısından da önemli ve öğreticidir.

Son bir hafta içerisinde bu çerçevede yaşananları kısaca hatırlatmakta yarar var. 18 Aralık günü Müş'a bağlı Zengok köyün-

Devamı 2. sayfada

Foto: Berxwedan

Pasûr ve Licê'deki vahşeti lanetleyen yurtdışındaki halkımız TC'nin Avrupa temsilciliklerini basarak ülke ruhunu yaşamanın coşkusunu sergiledi

Haberleri 17-19. sayfalarda

Ulaşılan taktik aşama ve 1992'ye yönelim

Baştarafı 1. sayfada

de meydana gelen çarpışmalarda sömürgecilere önemli kayıplar verdirildi, 17 düşman askeri öldürüldü. Bundan bir gün sonra Çewlik'in Bongîlan(Solhan) ilçesi yakınlarındaki Serê Sipî dağında TC'nin kimyasal silahlar kullanarak gerçekleştirdiği bir katliama tanık olundu. Burada 16 ARGK savaşçısı şehit düştü. Bu olayda sömürgecilerin de 2 helikopteri düşürüldü, 5 asker ve 2 özel tim elemanı öldürüldü. Bu arada 20 Aralık günü ARGK birliklerince Hezex merkezine baskın düzenlendi. Bu olaylar ardından Çewlik-Müş-Amed üçgeni adeta bir genel ayaklanma ve isyan sahasına büründü. Pasûr(Kulp) ve Licê merkezlerinde şehit gerillaların cenazelerini almak ve törenle toprağa vermek için onbinlerce kişinin katıldığı kitlesel gösteriler ve serîhildanlar gerçekleştirildi. Halkın bu güçlü ayağa kalkışı karşısında paniğe kapılan sömürgeciler, kitleler üzerine kadın-çocuk-yaşlı demeden ateş açtılar ve bunun sonucunda Licê'de 4, Pasûr'da ise 16 kişi şehit düştü. Bunlardan 2'si bayan ve 4'ü de çocuktur.

TC sömürgecilerinin sivil kitlelere yönelik bu katliam uygulamasının çevreden duyulması üzerine Çewlik, Müş, Misric (Kurtalan), Hezro(Hazro), Hênê(Hani), Pîran(Dicle), Amed, Êlih (Batman), Farqîn(Silvan), Bismil gibi birçok alanda Pasûr'a doğru onbinlerce kişi konvoylar halinde harekete geçti. Yurtsever halk kitleleri ile sömürgeci kolluk kuvvetleri arasında yollarda çeşitli boyutlarda çatışma ve çekişmeler yaşandı. Konvoylardan birçoğunun Pasûr veya Licê'ye ulaşmalarına izin verilmedi. Ancak halkın direnişi sona ermedi. Bu kez daha yaygın ve etkili bir tarza bürünerek devam etti. Amed merkezi başta olmak üzere 26 Aralık günü Kürdistan'ın irili-ufaklı yaklaşık 20 kadar merkezinde yaşam durdu. Esnaflar kepenk, şoförler kontak kapatırken, çoğu il ve ilçe merkezinde öğrenciler de okulları boykot ederek kitlesel direnişlere katıldılar. Direniş adeta Kürdistan'ı boydan boya sardı.

Öte yandan Pasûr ve Licê'de TC ordu birliklerinin sivil kitleler üzerine ateş açarak 20 kadar yurtseveri katlettiği 25 Aralık günü akşamı, Şirnex(Şırnak)-Avyan(Dereler)'daki sömürgeci tabura ARGK birlikleri tarafından baskın düzenlenerek, katliamların yanıtsız kalmayacağı, TC sömürgecilerinin bu tür girişimlerine gerillaların mutlaka ve kısa sürede gerekli karşılığı vereceği kanıtlandı. Bu baskında düşmanın yaptığı resmi açıklamaya göre 2 subay, 1 assubay ve 8 er ölmüştü. Gerçekte ise düşmanın kayıpları subay, assubay ve er olmak üzere 30 civarındaydı. Ayrıca gerillaların eline esir düşenler de vardı.

Sömürgecilerin Kürdistan'da giriştikleri katliamlara yanıt sadece gerilladan ya da o yörenin halkından gelmiyordu. Dünyanın neresinde bulunursa bulunsun tüm Kürdistanlılar buna büyük bir tepki duydular. Gerek Türkiye metropollerinde gerekse de Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde yaşamakta olan Kürdistanlı kitleler harekete geçerek yaygın protesto gösterileri gerçekleştirdiler. Bakırköy'deki gösteriler sırasında ölenler olurken, Avrupa'nın birçok merkezinde bulunan TC konsoloslukları Kürdistanlı kitlelerin haklı öfkeleri sonucu tahrip oldu.

Kısaca aktarmaya çalışılan bu gelişmeler neyi kanıtlıyor ve bunlardan hangi sonuçlar çıkarılmalıdır? Gerilla ile serîhildanın bu denli bütünleşmesi ne anlama gelmektedir?

Her şeyden önce Kürdistan Devrimi'nin dengeli gelişimini gözler önüne sermektedir. 15 Ağustos 1984 tarihinden bu yana kesintisiz biçimde devam eden gerilla mücadelesine son iki-üç yıl içerisinde yer yer kitlesel eylemlilikler ve serîhildanların da eşlik etmesi büyük önem taşımaktadır. Bu, ulusal kurtuluş mücadelemiz açısından ulaşılması gereken zorunlu bir aşamaydı ve 1989 yılında ilk küçük belirtileri ve örnekleri görülen kitle eylemliliği 1990'da daha da gelişerek serîhildan karakterine büründü ve '91 yılında sömürgecilere çok daha büyük ürküntü veren daha büyük, daha yaygın ve daha sürekli bir karakter kazandı. Serîhildanların gelişmesi gerilla mücadelesine hız ve destek verdiği gibi ondan güç aldı. Bu iki olgunun birbirine karşılıklı güç vererek büyümesi, ulusal kurtuluş mücadelemizin de daha büyük bir ivme kazanmasını ve daha sağlıklı ve dengeli bir büyüme kaydetmesini ve daha güçlü mevziler elde edilmesini sağladı. Gerilla ve serîhildanın böylesine bütünleşmesi, bu anlamda önemli bir taktik aşamayı ifade etmektedir.

Bu olgunun 1991 yılı boyunca en bariz olarak yaşandığı alan, sözünü ettiğimiz Çewlik-Müş-Amed üçgenidir. Bir yıl boyunca bu alanda yaşanan gelişmeler şöyle bir gözönüne getirildiğinde durum hemen farkedilebiliyor. Gerçekten de gerilla ve kitle eylemliliği bu alanda adeta atbaşı gelişerek birbirini sürekli büyüttü. Gerilla nitel ve nicel olarak sürekli büyüyüp gelişerek sömürgecilerin alan üzerindeki otoritesini neredeyse sıfırlayıp güçlü bir denetim kurarken, kitlesel hareketler de dalga dalga büyüyerek Temmuz'da Amed Serîhildanı'yla doruğa çıktı. Öyle ki, kimi zaman bir gerillanın şehadeti büyük bir kitlesel ayaklanmaya ve birkaç ilçenin birden direnişe geçmesine yol açtı. Dolayısıyla sömürgecilere "kazandım" dediği yerde kaybettiği, hem de çok kötü biçimde kaybettiği gerçeğini kavratmış oldu.

İşte aynı alanda son günlerde yaşanan ayaklanma hali, gerilla ve kitle eylemliliğindeki paralel gelişme, sözkonusu taktik aşamayı bir kez daha kanıtlamış oluyor. Böylesi bir taktik aşamanın ulusal kurtuluş mücadelemiz için ulaşılması gereken zorunlu bir aşama olduğu belirtildi. Gerçekten de bunun sağlanamaması halinde devrimin salt gerilla ve öncüye dayanarak daha uzun süre geliştirilmesi, hele hele sağlıklı bir büyüme söz konusu olamazdı. Salt gerillaya dayanan gelişme dengesiz olurdu ve dolayısıyla yenilgi her an kapıyı çalabilirdi. Ancak gerilla mücadelesinin serîhildanla bu tarzda güçlü bütünleşmesi, bu olumsuzlukları ortadan kaldırdığı ve dengeli bir büyümeye yol açtığı gibi, mücadelemizde zaferin de bir güvencesi olmuştur.

Sömürgecilerin bütün güç ve olanaklarını bu tür bir kitlesel uyanışı ve öncü etrafında bu tarz bir kenetlenmeyi önlemeye hasrettiği, özel savaşın en çok bu alanda yoğunlaştığı düşünülürse, elde edilen başarının önemi daha iyi anlaşılabilir. 1991 yılını değerlendirirken, Başkan APO'nun yaptığı şu belirleme, bu adımın önemini çok net ortaya koymaktadır:

"... Gerilla kırda, serîhildan şehirde el ele, aynı partinin, PKK'nin öncülüğünde ayağa kalktılar, ölüm kefenini yırttılar. Halk olarak bağımsız ve özgür gelişmenin yoluna girdiler. Bu 13. yıl bir zafer yılıdır. 1991 yılı tarihimizde her zaman şöyle anılacaktır: Kırsal ve şehir alanındaki bütün halk için kefenin yırtıldığı, yaşamın kesin olarak bağımsız ve özgür temelde garantiye alındığı yıl! Bu kesindir."

Burada görülmesi gereken ikinci yön de ülkede böyle bir ulusal birlik ve direniş ruhunun yaratılmış olduğudur. Licê ve Pasûr'da sömürgecilerin sergilediği zorbalık ve katliam girişimlerine halkımız sessiz kalmıyor, seyirci kalmıyor. Eski yılgınlık ve boyun eğmeciliği ise semtine bile uğratmıyor. Tam tersine güçlü bir direniş örneği sergileyerek, çevre ilçelerden gerektiğinde göğsünü sömürgecilerin kurşunlarına açıp Pasûr ve Licê'ye doğru harekete geçiyor. Ellerinde PKK, ERNK ve ARGK bayrakları ve dillerinde ulusal kurtuluşçu sloganlarımız olduğu halde kitleler TC'nin sömürgeci devlet terörüne meydan okuyor. Bu görkemli direnişte yeni şehitler vermesi onları yıldırmıyor, kin ve öfkelerini arttırıp onları daha da kamçılıyor. Bir kesim halkımız, özellikle yakın mesafedekiler bu tarzda bir direnişle sürece katılırken, diğer bir kesimi de, bulundukları il ve ilçelerde yaşamı durdurarak sömürgeci uygulamaları protesto ediyor. Günlerce devam eden kepenk ve kontak kapama eylemleri yaşanıyor. Öğrenci-gençlik, ilkokullardan tutalım üniversitelere kadar aktif bir eylemlilikle kitlesel direnişlerde yerini alıyor; okullarda boykot ilan ediliyor, gösteri ve forumlar düzenleniyor.

Diğer yandan İstanbul-Bakırköy olaylarında görüldüğü gibi, metropollerde yaşayan Kürdistanlıların tepkisi de, bu denli ciddi boyutlarda ilk kez dile geliyor. Başkan APO bu konuya öteden beri özellikle dikkat çekmektedir. TC'nin Kürdistan'da olası bir kitlesel katliama girişmesi durumunda Türkiye metropollerinde yaşayan milyonlarca Kürdistanlının buna sessiz kalmayacağını, mutlaka tepki duyacağını ve bunun çok daha vahim sonuçlar doğurabileceğini önemle vurgulamaktadır. Nitekim TC ordu birliklerinin Serê Sipî dağında gerillalara karşı kimyasal silah kullanması ve Licê ile Pasûr'da sivil halk üzerine ateş edilerek aralarında kadın ve çocukların da bulunduğu 20 yurtseverin katledilip yüzlercesini de yaralaması olayı, Bakırköy'deki tepkiyi doğurdu. YCK'nin Bakırköy'de düzenlediği gösterilerin sivilleri hedefleyen bir eylem olmadığını herkes rahatlıkla görebilir. Ama bu tür olayların istenmemesine rağmen bazı kişilerin yaşamlarını yitirmelerine de neden olabileceği açıktır ve Bakırköy'de de böyle olmuştur. Burada hemen ucuz suçlamalarla olaylardan Kürdistanlı kitleleri sorumlu tutup, gerçek sorumlu durumundaki TC devletini, kontr-gerilla ve özel savaş yönetimini aklamaya kalkışmak, ister Türk ister Kürt kökenli olsun aklı başında insanların yapabileceği bir iş değildir, olmamalıdır. Eğer bu tür olaylarla gerçekten karşılaşılmak istenmiyorsa, sivil insanların ölümünden gerçekten üzüntü duyuluyorsa gerçekler çarpıtılmadan ortaya konulmalı, esas sorumlunun, kimlik savaşı veren bir halka her türlü zorbalığı ve katliamları dayatan TC devletinin ve onun özel savaş aygıtlarının konumu doğru değerlendirilmelidir.

Ama ne yazık ki, –birkaç istisna dışında– sağcısından solcu geçinenine kadar kimse bu gerçeği teslim etmek istemiyor. Herkes hamasi bir üslupla Kürdistan halkını ve öncüsü PKK'yi suçlama yoluna gidiyor. Bu son derece yanlış tutumların Kürdistan ve Türkiye halklarına hiçbir yarar getirmeyeceği açıktır. Hele hele birtakım sözümona insan hakları ve demokrasi savunucularının Kürdistan'da kan gövdeyi götürürken ölü sessizliğine bürünerek bu tutumuyla faşist rejimin katliamlarına onay verirken, İstanbul'da siviller öldüğünde ise kıyamet koparırcasına seslerini yükseltmeleri insanlık adına utanç verici bir tablodur. Örneğin Licê ve Pasûr'da TC güvenlik güçleri binlerce kişilik kitleleri tarayıp aralarında kadın ve çocukların da bulunduğu 20 kişiyi katlederken kimsenin sesi çıkmıyor. Özel timler 13 yaşındaki Kürt çocuğunun kafasına kurşun sıkarak katlettiğinde hiçbir tepki göstermeyip İstanbul'da hiç istenmediği halde bir çocuğun ölmesi olayında ise, görülmemiş bir yüzsüzlük örneği sergileyerek insan yaşamının değeri ve demokrasi konularında ders vermeye kalkışanların adi birer şarlatan olmaktan öteye bir vasıflarının olmayacağı açıktır.

Ulusal birlik ve direniş ruhunun nasıl pekiştiğini gösteren somut bir örnek de, Pasûr ve Licê'de TC'nin gerçekleştirdiği katliamı protesto etmek amacıyla Avrupa'daki Kürdistanlıların da her zamankinden daha duyarlı davranarak anında harekete geçmesi ve yaygın protesto eylemleri gerçekleştirmesi olayıdır. Avrupa'nın belli başlı hemen her merkezinde TC konsoloslukları önünde gösteriler yapan kitlelerimiz, sömürgecilerin bu tür uygulamalarına sessiz kalmayacağını bir kez daha ortaya koymuş oldu.

Görülmesi gereken üçüncü nokta ise, faşist Türk sömürgecilerinin her türlü tehditleri karşısında kitlelerimizin en büyük güvencesinin gerillanın varlığı ve gerilla mücadelesi olduğudur. Sömürgecileri bu tür girişimlerde frenleyebilecek en önemli olgulardan biridir gerilla. Ve son olaylar bir kez daha kanıtladı ki, TC'nin kitlelere yönelik her uygulaması bundan böyle gerillalar tarafından çok daha hızlı ve etkili biçimde yanıtlanacak, asla karşılıksız kalmayacaktır. Pasûr ve Licê'de kitlelerin üzerine ateş edildiği günün akşamı, Şirnex-Avyan taburuna ARGK birlikleri tarafından baskın düzenlenerek 30 kadar düşman subay ve askerinin öldürülmesi, bunun somut göstergesidir. Avyan tabur baskını, ARGK'nin, herhangi bir çılgınlığa kalkışması durumunda sömürgecileri pişman edecek güçte olduğunu bir kez daha ortaya koymuştur.

Son olayların ortaya koyduğu bir gerçek de, Türk sömürgecileri gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında birtakım gerçekleri –örneğin Kürt gerçekliğini kabul ve itiraf etse de, özellikle yeni kurulan koalisyon hükümeti şahsında soruna demokratik çerçevede çözüm getirmekten yana olduğu izlenimi yaratmaya çalışsa ve bu tür iddialar öne sürse de, esasında baskıcı ve katliamcı karakterini hiç de değiştirmediği, özel savaşı tırmandırma ve bununla sonuç alma sevdasından vazgeçmediğidir. Bazı çevreler demokrasiye geçiş sürecinin militarist güçler, özel savaş yönetimi, kontr-gerilla ve benzeri kurumlarca engellenmeye çalışıldığını söyleseler de ve bunda belli bir gerçeklik payı bulunsa da, TC'nin meclisinde yaşanan son olaylar gerçeği bütün boyutlarıyla gözler önüne seriyor. Sorunun zor, baskı ve yasaklarla değil görüşme ve tartışmalar yoluyla çözüme ulaştırılmasını söyleyen SHP milletvekili Mahmut Alınak'ın, DYP'li ırkçılar tarafından nasıl yaka-paça kürsüden indirildiği herkesçe görüldü. Kukla parlamento bile demokrasiye bu denli tahammülsüz iken, durumdan salt militarist güçleri sorumlu tutmanın inandırıcı bir yanı yoktur. Kaldı ki, Türkeş ve Ecevit gibileri aynı parlamentonun çatısı altında savaş kışkırtıcılığı ve cihad çağrıları yapmakta, Kürt kimliğini tanımayı bile PKK'ye verilmiş tehlikeli bir taviz olarak nitelemektedirler.

Bir yandan da kenarda köşede kalmış ne kadar işe yaramaz işbirlikçi-reformist unsur varsa bunlar da bizzat sömürgeciler eliyle bir araya getirilerek sözümona Kürt konferansları adı altında toplantılar düzenlemeye çalışmakta, devletin olanaklarıyla bunlara Kürtçe gazete, dergi çıkarma imkanı sağlanarak özel-savaşın bir kolu olarak çalıştırılmaktadır. Ancak bütün bunların umutsuz çırpınışlardan öte bir anlam taşımayacağını Kürdistan halkı son eylemleri ve serîhildanlarıyla bir kez daha ortaya koymuştur.

1991 yılını geride bırakıp '92'ye yöneldiğimiz şu günlerde ülkemizde yaşanan gelişmeler, dağlarda gerillanın, kentlerde serîhildanların bütünleşerek bağımsızlıkçı kurtuluş mücadelemize güçlü bir ivme kazandırmaları gerçeği, PKK öncülüğünde ayağa kalkan Kürdistan halkının 1992 yılını daha büyük kazanımların elde edildiği, daha büyük zaferlerle kucaklaşıldığı bir yıl durumuna getireceğini müjdelemektedir. Son günlerde Çewlik-Müş-Amed üçgeninde yaşananlar bunun açık belirtisi ve ilk kıvılcımı niteliğindedir. Direnişin ve zaferin göz kamaştırıcı ılıştısı '92 yılında tüm Kürdistan'ı saracaktır.

PKK-MK ÜYESİ AYDIN ADSAY YOLDAŞ BİR KOMPLO SONUCU KATLEDİLDİ

4. Ulusal Kongre sonrasında Xerzan Eyaleti'ni ulusal kurtuluş mücadelemize açmak ve bu alanı sağlam bir gerilla savaşım alanı haline getirmek göreviyle eyalet sorumluluğuna atanan **Aydın ADSAY (Mervan)** yoldaş alanda kısa sürede büyük gelişmeler katederek düşmana önemli darbelerin vurulmasını sağladı. **Mervan** yoldaş en son 20 Aralık günü örgütleme faaliyetlerinde bulunmak üzere Sêrt (Siirt)'e bağlı Ciwanîkan(Gökçebağ) kasabası Eynbaran(Koçpınar) köyüne gelir. Ancak köye gelişi düşman tarafından haber alınır ve özel timler ile ordu güçleri köyün etrafını kuşatarak, köyün içinde nöbet bekleyen yurtsever gençleri sessizce etkisiz hale getirirler. Daha sonra **Mervan** yoldaşın kaldığı eve gelen düşman güçleri pencereden evin içine kurşun yağdırırlar ve **Mervan** yoldaş şehit edilir.

Eynbaran köyü muhtarı **Hüseyin Demir**'in evinde 20 Aralık günü meydana gelen bu komployu gerçekleştiren düşmanın özel timleri saldırı sırasında yüzlerini maskeyle gizlemişlerdi. **Mervan** yoldaşı şehit ettikten sonra da köy muhtarının evini karakol haline getirdiler. Daha sonra köy sakinleri evlerinden alınarak karakola getirildi ve sorgudan geçirildi. Düşmanın amacı halka gözdağı vermek, yıldırmak ve sindirmekti. Köylülere küfürlü hakaretlerde bulunan düşman, daha sonra işkenceye başladı. 14 yaşındaki **Ömer Keklik**, 16 yaşındaki **Beşir Keklik**, 28 yaşındaki **Hüsamettin Demir** ve 45 yaşındaki **Ekrem Demir** adlı köylüler o gece sabaha dek işkenceden geçirildi. Bu arada düşman güçleri **Ali Keklik** adlı köylünün evine de baskın düzenleyerek yakalayıp işkenceye aldılar. Ve evinin bitişiğinde bulunan bir harabeyi gerillalara sığınak haline getirdiği gerekçesiyle sorguladılar.

İşkence gören köylülerin çığlıkları köy meydanından taşarken; düşman bununla da yetinmeyip köydeki genç kızları köy meydanına topladı. Toplanan bu kızlar, özel timlerin beraberlerinde getirdikleri yüzleri maskeli kişilere gösterildi. Ancak içlerinde aradıkları kız olmayınca, düşman güçleri hakaretler yağdırarak köyün genç kızlarını dövmeye başladılar. Bunu gören köylüler artık kendilerini tutamayıp direnişe geçtiler ve kızlarını düşmanın elinden aldılar.

Direniş bir kez daha düşmanı emellerinden alıkoyuyordu. Bunun üzerine tüm köylüler birarada kenetlenerek şehit edilen gerillanın cenazesini istediler. Düşman cenazeyi vermek istemeyince kadınıyla, çocuğuyla tüm köy halkı panzerlerin önüne oturdu ve, *"Ya bizi de çiğner öldürürsünüz, ya da şehidimizin cenazesini verirsiniz"* diyerek kararlılıklarını gösterdiler. Tüm köy halkını katletmeyi göze alamayan düşman, çaresizlik içinde cenazeyi köylülere teslim etti.

Ancak düşman güçleri köyü terketmeyerek karargah kurunca köy halkı da dağılmadı. Çevre köylerden olayı duyanlar Eynbaran köylülerine destek vermek amacıyla akın akın gelince Eynbaran'da büyük bir kitle oluştu. Kitle büyüdükçe düşman güçleriyle köylüler arasındaki gerginlik arttı. Halk, işkence tezgahının köyden kaldırılmasını, düşman güçlerin köyden çekilmesini, tutuklanıp işkence edilen köylülerin serbest bırakılmasını istiyordu. Araya milletvekillerinin girmesi ve halkın artan öfkesi karşısında düşman güçleri köyü terketmek zorunda kaldı. Daha sonra mevcut kitlenin katılımıyla şehit **Mervan** yoldaşın cenazesi, uğrunda şehit düştüğü kutsal vatan topraklarına verildi. Ve doğduğu yer olan Şemrex (Mazıdağı)'deki ailesine haber gönderildi.

Foto: Berxwedan

Şehit Mervan yoldaş, şehit Aziz (soldan ikinci) ve şehit Harun (soldan dördüncü) yoldaşlarla birlikte

PKK-MK üyesi Mervan yoldaşın cenaze töreni serîhildana dönüştü

20 Aralık 1991 günü Sêrt'e bağlı Ciwanîkan(Gökçebağ) ilçesinin Eynbaran(Koçpınar) köyünde düşman güçleri tarafından alçakça bir komplo sonucu katledilen **Mervan** yoldaşın cenaze töreni büyük bir serîhildana dönüştü. Törene katılan binlerce insan anısına bağlılık yemini içti, sloganlar haykırarak yürüyüşler düzenledi.

Xerzan Eyalet Sorumlusu **Aydın ADSAY (Mervan)** yoldaşın şehit edildiğini duyan Ciwanîkan ve Sêrt halkı Eynbaran köyünde bir araya gelerek görkemli bir cenaze töreni düzenlediler. Düşmanın bütün köy yollarını tutmasına, helikopterlerle havadan sürekli uçuşlar düzenleyerek gözdağı vermeye çalışmasına rağmen halk kararlılıkla yürüyüşünü ve gösterilerini sürdürdü. Bu arada Ciwanîkanlı yurtseverler, **Mervan** yoldaşın Şemrex(Mazıdağı) ilçesindeki ailesine aralarından seçtikleri birini göndererek, şehadetini haber verdiler.

Eynbaran köyünde şehit **Mervan** yoldaşın cenazesi toprağa verilirken halk, kendi aralarında topladıkları paralarla görkemli bir mezarın yapılması hazırlıklarına girişti. Daha sonra Şemrex'ten gelen kitlenin ve şehit ailesinin katılımıyla yeniden bir cenaze töreni düzenlendi. Düşman yine tüm köy giriş çıkışlarını tutarak kimlik araması yaptı ve yöre nüfusuna kayıtlı olmayanları oraya sokmamak için tehdit ve baskılarda bulundu. Havadan sürekli helikopterler uçurarak, halkı korkutmaya ve dağıtmaya çalıştı. Ancak Xerzan halkı düşmanın bütün korkutma ve yıldırma çabalarına karşı yürüyüş ve gösterilerini sürdürdü. Halkın zafer işaretleri yaparak sloganlar haykırdığı cenaze törenine düşman fiili müdahale etme gücünü kendinde göremedi. Halkın kenetlenmiş birlik ve beraberliği, büyük coşkusu ve kararlı haykırışları düşmanın tüm çabalarını boşa çıkardı.

Tören boyunca halk ulusal renkler ve giysiler içinde şiirler okudu, marşlar söyledi ve halaylar çekti. **"PKK Partiya me, APO Serokê me"** sloganı en çok atılan slogan oldu. Cenaze töreninin bu denli büyük ve coşkulu bir katılımla gerçekleşmesini içine sindiremeyen düşman bu kez yollara barikatlar kurarak, Sêrt ve Misric(Kurtalan) yollarının çıkışlarını tuttu ve kimsenin şehirden ayrılmasına izin vermedi. Bunun üzerine Misric esnafı kepenklerini kapatarak düşmanın tutumunu protesto etti.

İçinden geçmekte olduğumuz dönemde yaşanan şehadetlerin ulusal kurtuluş mücadelemiz açısından anlam ve önemi ile düşmanın son yönelimlerini dile getiren bir siyasi konuşmanın yapıldığı cenaze törenine Ciwanîkan belediye başkanı ve 5 bini aşkın insan katıldı.

Mervan yoldaşın mezarı başına gidilerek bir dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Ardından önceden yaptırılmış olan demir çubuklarla mezar kafeslenerek çiçeklerle donatıldı.

Halk, şehitlikte şehitlerin anısına bağlılık yemini içti ve şehitlerimizin intikamının düşmandan mutlaka alınacağını, bu yolda gerekli tüm kararlılık ve fedakarlığı göstererek mücadele bayrağını yükselteceklerini belirttiler. **Mervan** arkadaşın kısa sürede halkın yoğun sempatisini kazandığı ve doğru devrimci yaklaşımıyla Xerzan halkının gönlünde taht kurduğu belirtilen konuşmalarda, devrim şehitlerimizin anılarının gereklerinin mutlaka yerine getirileceği sözü verildi.

Şehitlikten dönen halk yeniden sloganlar haykırıp halaylar tutarak yürüyüş ve gösterilerini sürdürdü. Düşmanın uzaktan izlemek zorunda kaldığı gösteriler halkın kararlı ve coşkulu katılımıyla bir serîhildana dönüştü. Halkımızın şehitlerine bağlılık ve sahiplenişinin görkemli bir temsilinin yapıldığı cenaze töreni gösterilerinde, düşmanın halk savaşçılarını katletmekle halkımızı tüketemeyeceği ve mücadelemizi asla durduramayacağı bir kez daha kanıtlanmış oldu.

Doğru katılım ve hızlı gelişmenin sembolü Aydın ADSAY yoldaş, 1991 zaferinin soylu zirvesidir

Avrupa Cephe faaliyetleri, Akademi yönetiminde sorumluluk, Gabar Bölgesi ARGK Komutanlığı, PKK 4. Ulusal Kongresi'ne katılım ve MK üyeliği ile Xerzan Eyalet Sekreterliği görevlerini hızlı bir süreçte, geriye asla dönmeksizin yaşayan **Mervan** yoldaş; PKK'nin doğru devrimci çizgisinin iyi kavranıldığında ve iyi uygulanıldığında ne denli muhteşem yaratıcılık ve geliştirme, dönüştürme gücünde olduğunun pratik ifadesi olarak mücadelemizde anısı sürekli örnek alınacak sayılı önder kişiliklerimizden biriydi.

Mêrdîn'in Şemrex(Mazıdağı) ilçesinde dünyaya gelen **Aydın ADSAY (Mervan)** yoldaş, çocukluk ve gençlik yıllarını ülkesinde geçirdikten sonra, 12 Eylül faşizminin baskı ve teröründen kurtulmak için birçok Kürdistanlı gibi Avrupa sahasına çıkmaya karar verir. O güne kadar mücadelemizi pek tanımayan **Mervan** yoldaş, Avrupa'da gittiği Yunanistan sahasında PKK ile tanışma olanağı bulur. Kürdistan'da gelişmekte olan ulusal kurtuluş mücadelesi ilgisini çekmekte, fakat bu konuda nasıl tavır takınacağını bilememektedir. Daha ziyade bir izleyici konumdadır. Ancak PKK ile tanışması onun önünde yepyeni bir sayfa açmış, ufkunu genişletmiştir. Önüne çıkan bu fırsatı uzun yıllardır aramış olmanın özlemiyle kendini Partiyi tanıma ve anlama işine verir.

Partiyle kısa bir ilişki devresinden sonra hemen eğitime alınma önerisinde bulunur. Amacı Partiye sıradan değil, sağlıklı ve bilinçli bir katılım yapmaktır. Önerisi kabul edilerek eğitime alınır. Eğitim devresinde Parti yayınlarını ve Parti Önderliğinin çözümlemelerini büyük bir şevkle okur ve üzerinde yoğunlaşma, derinleşme sağlar. Okuduğu her sayfa onun için yepyeni bir yaşamın örgü taşları ve gelişmenin kamçılayıcısı olur. Parti Önderliğinin derin çözümlerinin yaratıcılığını iyi sezerek kendini bunları kavramada daha da yoğunlaştırır. Ve bu temelde PKK'ye katılımın ancak onu yaşamakla mümkün olduğunun bilincine varır. Bilince çıkardığı bu durumu pratik yaşama geçirmeye kendini zorunlu gören **Mervan** yoldaş Partiye faaliyetlere katılma önerisinde bulunur.

Mervan yoldaşın bu önerisi Parti tarafından uygun görülerek Avrupa Cephe çalışmalarına katılması sağlanır. 1988 yılında Avrupa Cephe çalışmalarına kitle faaliyetleri düzeyinde katılan **Mervan** yoldaş, çalışmaların içinde yoğunlaştıkça yurtdışı yaşamının kalıcı bir yaşam olamayacağını ve kendisini bu faaliyetlerle sınırlı tutmanın gelişmesi ve halka yetkin hizmet sunması için yeterli olmayacağını bilince çıkarır. Partiye ve halkına verebileceği birçok yeteneğinin olduğunu ve ancak profesyonel bir katılımla PKK'nin emeklerine layık olunabile-

ceğini iyi görür.

PKK ile yaşadıkça yeniden insanlaştığını ve bu temelde yurtseverleştiği gerçeğini iyi değerlendiren **Mervan** yoldaş, birkaç aylık Avrupa Cephe çalışmalarından sonra ülke mücadelesine katılma kararı verir.

Mervan yoldaşın şahsında güçlü gelişme özelliklerini gören Partimiz, gelişme adayı her Kürdistan insanına sunduğu imkanları **Mervan** yoldaşa da sunarak O'nu Mahsum Korkmaz Akademisi'ne alarak eğitimini daha da geliştirip güçlendirmesini sağlar.

Akademide bulunduğu süre içerisinde kendini tüm yönleriyle eğitime verir. Yoldaşlarıyla sıcak, geliştirici ve saygın ilişkiler kurarak tüm Akademi öğrencilerinin güven ve saygısını kazanır. Çalışmalara candan, gönüllü ve özverili bir katılım sağlayarak Parti değerlerine sahip çıkmayı temel alır. Partiye ve Parti Önderliğine bağlılığı gün geçtikçe daha da artar. Bu temelde geçirdiği eğitim devresinden sonra güçlü yoldaşlık ilişkileri ve büyük komuta özellikleri açığa çıkarak gelişmeye aday olduğunu sergiler. Bunun üzerine önüne kendini daha da geliştirebileceği imkanlar sergilenerek Akademi yönetimine alınır. Akademi yönetiminde kaldığı süre boyunca belirtilen olumlu özelliklerini daha da geliştirir ve ülke mücadelesinde önemli görev ve sorumluluklar üstlenebileceğini pratiğiyle kanıtlar.

Partiye katılması henüz aylarla ifade edilebilecek bir süreçte bu denli tempolu bir ilerleme kaydeden nadir insanlardan biri olan **Mervan** yoldaş, Akademi yönetiminde komuta sanatını ve partileşmenin önemini iyi bilince çıkararak kendini ülke mücadelesine hazır hale getirir. '88 sonlarına yaklaşıldığında artık her yönüyle halkına hizmet etmeye hazır bir konuma yükselmiştir. Genç ve çevik bedeni kutsal vatan topraklarına ulaşma ve düşmana karşı savaşma coşkusuyla dolup taşmaktadır.

Mervan yoldaş Partiden aldığı bilinç, aydınlanma ve yeniden yapılanmayla Botan alanında gerilla mücadelesine katılmak üzere kaynağa dönüş yapar.

1989- 90 yıllarında Botan alanında Cûdî-Gabar-Bestan üçgeninde gerilla mücadelesine komutan düzeyde katılan **Mervan** yoldaş, siyasal açıdan kaydettiği hızlı gelişmeleri askeri sahada da sürdürür. Gerilla mücadelesi içinde kısa sürede düşmanını iyi tanıyan, coğrafyayı iyi kullanabilen, yoldaşlarına iyi komutanlık eden özelliklerini canlandırır ve pratikte örnek bir kişilik sergiler. O'nun bu hızlı ve sağlıklı gelişme durumunu iyi değerlendiren Partimiz, önüne yeni görev ve sorumluluklar koyarak halkına daha gelişkin ve çok yönlü hizmet sunmasını sağlar. Bu temelde bir süre mıntıka ve alan sorumlulukları üstlenen **Mervan** yoldaş, askeri sanattaki becerilerini halkı örgütleme ve halkın sempatisini kazanma sahasında da gösterir.

1990 yılında Botan alanında yaşanılan taktik-dışılığa karşı, kendi görev alanında mücadeleyi yükseltme ve Partinin döneme denk taktiğini uygulamada kararlı ve azimli olmayla karşılık veren **Mervan** yoldaş, böylelikle Partiye her koşulda bağlılığın ve taktiğin amansız uygulayıcılığının da sergileyicisi olur. Bu sürede bulunduğu Gabar alanında düşmanın tüm imkan ve donanımıyla yüklenmesine karşı, gerilla mücadelesini yükselterek düşmana önemli darbeler indirir. Geliştirdiği başarılı baskın ve pusu eylemleriyle düşmanın hareket kabiliyetini önemli oranda sınırlar. Özellikle düşmandan silah ve teçhizat alan tarzda cesaretli eylemler geliştirmesi düşmanı paniğe koyarken, gerillalar ve halk içinde büyük moral kaynağı olur. Bu dönemde azgınlaşan çeteciliğe karşı da güçlü eylemler gerçekleştirir ve kandırılmış birçok çete odağını da ikna temelinde kazanmayı bilir.

Bu şekilde el attığı her alanda başarılı sonuçlar elde eden **Mervan** yoldaş, faaliyet alanında halkın ve savaşçıların yoğun beğeni ve saygısına layık olur. O'nun bu muazzam gelişiminin temelinde yatan doğru katılım olayı, pratikte önüne çıkan engelleri aşmada büyük güç kaynağı olur. Kendini tüm yetenekleri ve yaşamıyla, hiçbir tereddüte yer vermeden Partiye kattığı için her göreve aynı titizlik ve önemle sarılır. PKK yoldaşlığının soylu önemini ve büyük anlamını iyi kavradığından tüm savaşçı ve komutan arkadaşlarına saygılı ve eğitici, kazanımcı ve geliştirici temelde yaklaşır. Pratiğine tanık olanlar O'nun bir kez bile bir yoldaşıyla sürtüşme içine girmediğini, sürekli moral ve cesaret kaynağı olduğunu, iknayı, devrimci tartışmayı ve sabırlı, sonuç alıcı çabayı esas alarak sağlıklı yoldaşlık ilişkileri geliştirdiğini çok iyi bilir. Çatışmalarda gösterdiği cesaret, saldırı ruhu ve düşmana aman vermeme özellikleri sürekli birliğini canlı ve savaşkan tutmuştur. Gerektiği yerde gereken tutum ve tavrı iyi takınmasını bilen **Mervan** yoldaş, bu anlamda olgun bir kişiliğin sahibi olarak komutanla komutan, savaşçıyla savaşçı, halk ile halk olmasını bilmiş ve bir kez bile karşılaştığı insanların kalbini fethedebilmiştir. PKK'nin üslubunu bir yaşam biçimi haline getirebilmiş ve tatlı diliyle iyi bir örgütleyici, birleştirici olduğunu kanıtlamıştır. Parti ahlakını iyi temsil edebilmiş, Parti değerlerini korumayı ve geliştirmeyi herşeyin üzerinde tutmuştur. Partinin emir ve talimatlarını uygulamada hiçbir ikirciklik ve ertelemeciliğe yer vermemiş ve görevlere büyük bir sorumluluk ve fedakarlıkla yaklaşım göstererek gereklerini yapmada kararlı ve sonuç alıcı olmasını bilmiştir.

Foto: Berxwedan

İşte Partimizin 4. Ulusal Kongresi'ne tüm bu olumlu özelliklerinin pratikte iyi bir ispatlayıcısı olarak katılan **Mervan** yoldaş, kongre platformunda da en zengin katılımı gösteren arkadaşlardan biri olmuş ve çözüm getirici tartışmalarla büyük ilgi ve saygınlık kazanmasını bilmiştir. Geçmiş pratiğin cesur bir eleştiricisi olduğu gibi gelecek pratiğin de cesur bir katılımcısı olacağını ifade edebilmiş ve kongre delegelerinin beğenisine layık olmuştur. 4 Ulusal Kongre'de bu temelde PKK-MK üyeliğine seçilen **Mervan** yoldaş, yeni dönemin görevlerini başarma azim ve kararlılığıyla yeniden pratiğe yönelmiştir. Kongre sonrasında kongre kararları ve çözümlemelerinin savaşçı yapıya taşırılmasında da eğitim görevi üstlenmiş ve bu amaçla kış sürecinde Ava Gwîzê kampında sorumluluk yürütmüştür. Kış süreci boyunca yüzlerce savaşçı ve kadro adayının eğitimini gerçekleştiren **Mervan** yoldaş, Körfez savaşının başladığı günlerde iki takımlık gerilla gücüyle sıcak savaşım alanına yönelmiştir. Yeni görev alanı Xerzan Eyaleti'dir. Bu alanda uzun süreden beridir gerilla mücadelesinin oturtulamamış olduğunu ve Parti Önderliğinin bu alanı da gerilla mücadelesine açma, ulusal kurtuluş mücadelemizin önemli bir savaşım mevzisi haline getirme talimatının yerine getirilmesinin aciliyetini göz önüne getiren **Mervan** yoldaş, gönüllü olarak bu alana gitmeyi önerir ve önerisi kabul edilerek gerilla yoldaşlarıyla birlikte baharın erken günlerinde yola koyulur. Önünde uzun bir yol, tanımadığı bir alan ve amansız kış koşulları olmasına rağmen, bir an önce yeni görev alanına ulaşmakta sabırsızdır. Daha kar yağışları durmadan Ava Gwîzê kampından yola koyularak Botan alanına yönelir. Birliğiyle birlikte metrelerce kalınlıktaki karla amansız mücadele vererek Hêzil Vadisi'ni geçer ve Cûdî Dağı'nın eteklerine kadar gelirler.

Cûdî Dağı'nın Şirnex'e bakan eteklerinde operasyona çıkan düşman güçleriyle öğle saatlerinde çatışmaya giren birliğini, deneyimli savaşçılığını ve usta manevra kabiliyetini kullanarak imha olmaktan kurtarır. Yerde iki metre kalınlığında kar ve birliğinin yorgun olmasına rağmen, düşmanın asker, çete ve helikopterlerine karşı saatlerce çatışır. Düşmanın her tarafı tutmasına rağmen geri dönmeyerek, ilerleme kararlığını sürdürür ve kış koşullarına karşı gerillanın iradi savaşımını vererek birliğiyle beraber düşman çemberini aşmayı başarır.

Uzun ve amansız bir yolculuktan sonra Bestan, Herekol, Kato, Garisan, Tehta Reş dağlarını aşarak Xerzan Eyaleti'ne ulaşmayı başarır.

Partimizin '91 yılı için açılım yapacağını ve bu anlamda Xerzan Eyaleti'ne önemli rol atfettiğini bilen düşman, deneyimli güçlerini bu alana aktarmış ve gerek sayı gerek teçhizat bakımından bunları arttırarak yapılacak atılımın önünü almayı hedeflemişti. Yine bu amaçla çeteciliği geliştirmiş ve halkın üzerinde baskı, terör, korkutmayla denetim kurarak gerillalarla irtibat kurmamaları ve mücadeleye katılmamaları için elinden gelen tüm tedbirleri kısa sürede alarak '91 hamlemizi boşa çıkarmayı amaçlamıştı. Ancak **Mervan** yoldaşın Partiye olan büyük inanç, güven ve sarsılmaz bağlılığı düşmanın tüm önlem ve yönelimlerini boşa çıkararak yaptığı başarılı eylemlerle kısa sürede savaşın inisiyatifini düşmandan alabilecek başarıyı kaydeder. Geliştirdiği şehir ve karakol baskınlarıyla düşmana önemli darbeler vurduğu gibi mücadelemizin bu alanda da tanınıp sempati kazanmasında önemli rol oynar. Tüm düşman engellerini aşarak halka ulaşmasını ve kazanmasını bilir. Uygun yol ve yöntemler kullanarak çeteciliğin çözülmesini sağlarken sonuç alıcı çalışma ve vuruş tarzıyla düşmanı artık saldıramaz bir konuma sürükler.

Mervan yoldaş Cûdî Dağı'nda yoldaşlarıyla birlikte
Foto: Berxwedan

Kırsal alanda yürüttüğü gerilla mücadelesinde bir yılı bile bulmayan kısa bir zaman diliminde bu denli başarı dolu bir pratik sergileyen **Mervan** yoldaş, Partimizin döneme denk taktiğinin gereklerini yerine getirebilmek amacıyla bu kez şehir çalışmaları üzerinde yoğunlaşmaya koyuldu. Şehir faaliyetlerinin örgütlendirilmesi ve bu alanlarda da düşmana güçlü darbelerin vurulabilmesi için hatırı sayılır çalışmaların içine giren **Mervan** yoldaş, en son bu amaçlı örgütleme faaliyetinde bulunmak üzere kırsal kesimde şehirden geleceklerle görüşmeyi beklerken, bir komplo sonucu katledilerek şehadet mertebesine ulaştı.

Düşmanın binlerce çete ve ordu gücüyle darbe vurmayı başaramadığı büyük komutan **Mervan** yoldaşı alçakça bir komployla katletmesi, faşist Türk sömürgeciliğinin ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında ne denli büyük bir çıkmazın ve aczin içine düştüğünün göstergesidir.

Mervan yoldaşın katledildiği günlerde Serê Sipî Dağı'nda 14 gerillanın kimyasal bombalar kullanılarak katledilmesi düşmanın acz ve çaresizlik içine girmiş olduğu gerçeğinin daha da ispatlanmasıdır.

Mervan yoldaşın şehadetiyle Xerzan halkının ayağa kalkması ve binlercesinin biraraya gelerek görkemli gösteri, yürüyüş ve cenaze töreniyle bağlılığını sergilemesi, O'nun halkın kalbinde ne denli yer ettiğinin ve soylu anısının halk mücadelemizde kararlıca yaşatılacağının ispatı olmuştur.

Mervan yoldaşın sürekli başarı ve tempolu gelişme dolu pratiği PKK'ye doğru ve özlü katılımın yaratıcı örnekleri arasında sürekli saygıyla ve imrenerek anılacaktır. Her Kürdistanlı insanın kendine rehber alması gereken bir Partileşme sürecini yaşayan **Mervan** yoldaşın soylu anısı, mücadelemize sürekli ışık tutacak ve intikamı mutlaka alınarak özlemi olduğu özgür ve bağımsız Kürdistan'a mutlaka ulaşılarak anısına bağlılığın gerekleri yerine başarıyla getirilecektir.

Biz, mücadele arkadaşları olarak O'nu her zaman saygıyla anacak ve anısına layık olacağız. O'nun coşku dolu, kararlı, azimli ve özverili yaşamı, güçlü komuta özellikleri ve saygın yoldaşlık ilişkileri sürekli yaşamımızda canlı tutulacak ve temel alınacaktır. Kısa süreli yaşamına büyük değer ve çabalar katmasını bilen sağlam kişiliğine ulaşma en büyük idealimiz olacak, O'nun Partiye bağlılığı, değerleri koruma ve geliştirmedeki sonsuz çabası ve Parti Önderliğine olan büyük inancı her zaman, mücadelemizin her anında önümüzü aydınlatan en ışıltılı meşale olacaktır. O'nun doruklandırdığı mücadele bayrağını, anısına büyük bir bağlılıkla devralacak ve zafer günlerine doğru alınakıyla taşıyacağız.

Partiye bağlılığımızı doruklandırıp ulusal kurtuluş mücadelemizi daha da yükselterek düşmandan intikamını alacağımıza ve ölümsüz şehitlerimizin yolunda kararlıca yürüyeceğimize, özgür ve bağımsız Kürdistan zaferine ulaşıncaya dek silahlarımızı susturmayacağımıza söz veririz.

31.11.1991
Mücadele arkadaşları

Yeni yıla görkemli halk serîhildanlarıyla giriyoruz

"Bu cumhuriyet üzerine çok şey söylenebilir. Bazı şeyler söylenmiştir de, fakat bunların büyük bir kısmı yalan, sahte ve saptırma temelindedir. Doğrular çok az söylenmiştir... Tarihin en unutulmuş halkı ve en çok inkar edilen ülkesi olmamız, bizi korkutmamalıdır. Eğer doğru bir siyasal çizgi temelinde eylem düzenleniyor ve eğer kendine güven de esas alınıyorsa, insanlığın ilerleme tutukularının başında yer alınabilir. Bu da bir gerçektir ve böyle olmaya çalışalım. Özgürlüğün temsilcisi olmak da, tarihin lanetlisi olmak da kendi elimizdedir... Tarihte düşmeyi kabul edenler hep lanetli olurlar ve bir daha akla gelmemecesine unutulup giderler... Soylu çabalarımızla yürüyeceğiz ve mutlaka kazanacağız."

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN

Halkımız Pasûr'da şehitlerine sahip çıkma eyleminde

Şehitlerimiz halkımızın omuzlarında

1925'te Şêx Seîd Hareketi'ne karşı yapılan komplo 1991 Aralık'ında aynı alanda tekrarlanmak istendi

DİRENİŞ ÜÇGENİ'NDE KATLİAM

Sömürgeci düşmana darbe

Sömürgeci Türk devletinin Kürdistan'da akıttığı halkımızın kanının hesabını sormaya ahdeden ARGK gerillaları 18 Aralık günü Muş'un Zengok köyü yakınlarında düşmanla karşı karşıya geliyordu. Özel savaşın kontr-gerilla teröristlerinin katliamlarının intikamını alma azmiyle tetiklere dokunan gerillalar ile faşist TC ordu güçleri arasında sabahın erken saatlerinde başlayıp akşama dek süren çatışma düşman güçlerin hezimetiyle sonuçlandı.

Arazinin karla kaplı olmasına ve amansız kış soğuğuna rağmen ARGK gerillaları, kendilerinden sayı ve donanımca güçlü olan düşmana karşı bir kez daha halk savaşının haklılığını ve doğruluğunu azim, kararlılık ve inançlarıyla sergilediler.

Gerillanın mevzileri iyi tutması ve üstün ateş gücü göstermesi karşısında daha çatışmanın ilk saatlerinde düşman kayıp vermeye başladı. Gerillalar karşısında başarı sağlayamayacağını anlayan düşman kuvvetleri telsizle hava desteği istediler. Bunu farkeden gerillalar mevzilerini daha da güçlendirip kendilerini hazırlıklı kıldılar. Nitekim düşman güçlerin yardımına gelen iki savaş uçağı ile dört helikopter çatışma alanına bomba yağdırmaya başladı. Ancak gerillalar uzun menzilli silahları iyi kullanarak uçak ve helikopterlerin alçalmasını engellediler ve yüksekten atılan bombalar da, mevzilere isebet ettirilemediğinden düşmanın teknik üstünlüğü de başarısız kılındı. Bu arada daha alt yamaçlarda mevzilenmiş gerilla güçleri de düşmanın karadan gelen kuvvetleriyle çarpışmayı sürdürdü ve düşmana yeni kayıplar verdirdi.

Böylelikle gün akşama kavuştuğunda 17 düşman askeri öldürülmüş ve halkın kanının yerde kalmayacağı bir kez daha ispatlanmıştı. Akşamleyin havanın kararmasıyla birlikte gerillalar mevzilerinden çekilip başarılı bir manevrayla düşman çemberinin dışına çıktılar. Gün boyu süren bu çarpışmada gerilalar kayıp vermediği gibi düşmanı moralmen de çöküntüye uğratmıştı. Yediği darbenin acısıyla kuduran düşman ise bir yandan ölülerini taşırken, öte yandan acz ile habire dağlarımıza bomba yağdırmaya devam ediyordu.

'91 yılında gerilla mücadelemizin kaydettiği taktiksel sıçramanın güzel bir örneğini daha sergileyen gerillaların bu başarısı Kürdistan halkının coşkusunu, savaş azmi ve kararlılığını yüceltiyor ve kır ile şehrin birlikteliğini örnekliyordu.

Muş'taki cenaze törenine binlerce yurtsever katıldı

Her şehadet yeniden bir doğuştur

Serê Sipî Dağı Muş-Çewlik ve Pasûr üçgeninde yer alan, doruklarından eteklerine kadar karla kaplı yüce bir dağ. Aşılması güç yüzlerce vadisiyle bağrını gerillalara açmış. ARGK gerillaları karın üzerine kurdukları naylon çadırlarını açmış, yaktıkları çoban ateşinin etrafına kümelenerek '92 sürecine hazırlanmak için siyasi eğitim görüyorlar; gece boyunca nöbet tutmuş, devriye gezmiş bir grup gerilla da sabah kahvaltısına yeni oturmuş. Gökyüzü bulutla kaplı ve keskin bir ayaz var. Daha ilerilere sis çökmüş. Şafak, söktü sökecek ve o anda gökyüzünden birkaç uçak bulutların altına iniveriyor. Gerillalar hemen doğrulup silahlarına davranıyor. Gökten yağmur boşanırcasına bomba yağmaya başlıyor ve ortalık birden bire cehennem alavlerine dönüyor. Bu sinsi ve alçakça saldırı böylece 19 Aralık günü ardsız-arkasız devam ediyor.

Ordu gücü yenilen düşman, teknik üstünlüğe sığınıyor

Gerillalar kısa sürede mevzilerini alıyorlar. Ortalık kan ve barut kokuyor. Ancak düşmana aman vermek yok. Hemen tetiklere dokunulup karşılık veriliyor ve gerilla, şehitlerin kanını yerde bırakmıyor, düşmanın sinsi sevincini kursağına gömüyor. Olay sonrasında, çatışmayı bizzat yaşayan bir ARGK gerillası ile sağladığımız telefon görüşme-

sinde gerilla olayı şöyle anlatıyordu:

"Önce, yurt içindeki ve yurtdışındaki halkımızı sevgi ve saygıyla kucaklar, her zaman yanlarında olduğumuzu ve uğurlarında verilecek daha nice canlarımızın olduğunu bilmelerini isteriz. Düşman Serê Sipî Dağı'nda bizi sinsice vurdu, ancak biz de karşılıksız bırakmadık. Sabahleyin devriyeden dönen arkadaşlar kahvaltı üzerindeydik. Kampta, toplam altmış arkadaştık. Sabahın çok erken saatleri olduğu için hava ayazdı. Birden, kampın üzerinde uçaklar belirdi. Kaç uçak olduğunu tam seçemedim ama üç uçağı görebildim. Uçaklar, kavis çizerek kampın üzerine bomba yağdırmaya başladılar. Helikopterler ise ağır silahlarla bizleri tarıyorlardı. Arkadaşlar birkaç saniye içinde silahlarını alıp mevzilere koştular. O esnada nöbette olan **Aslan** *ve* **Ahmet** *arkadaşlar, helikopterlerden açılan ateş sonucu, şehit düştüler. Arkadaşlar mevzilendikten sonra atılan bombaların etkide bulunmaması gerekirdi. Ancak bombalar bulundukları yerlere düşmedikleri halde yine de şehit olduklarını gördüm. Daha önceki bombardımanlarda mevzinin önüne düştükleri halde bombalar etkili olamıyordu ama bu kez farklıydı. Aklıma hemen kimyasal etkili oldukları geldi. Bu nedenle mevzilerimizi geniş alana kaydırdık ve çatışmayı sürdürdük. Arkadaşlar, bu esnada düşmanın 2 helikopterini düşürdüler. Büyük ihtimalle içlerinden kimse kurtulmadı. Çünkü helikopterlerden biri dağa çakıldı, diğeri ise afarof silahıyla yara alıp baş aşağı düştü. Fakat onun nereye düştüğünü göremedik. Bu arada süren çatışma boyunca arkadaşlar, 5 asker ve 2 özel timi de öldürdüler.*

Bizden on arkadaş şehit oldu. 4 arkadaş da bombaların zehirinden etkilenmişti. Bu dört arkadaşı çatışma bitiminde götürüp bir köye bıraktık, fakat sonradan düşman güçlerin o köye baskın yapıp her dört arkadaşımızı işkenceyle şehit ettiğini öğrendik. Bu son örnek düşmanın ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişimine karşı ne kadar tahammülsüz olduğunu açıkça gösteriyor. Bir yandan sahtekarca 'demokratikleşme'den sözederken öte yandan kontr-gerillayla halkımızı ve zehirli bombalarla halk evlatlarını sinsice katlediyor. Halkımızın bunu iyi görmesini, iyi değerlendirmesini ve Başkan APO'nun yolunda kararlıca ilerlemesini istiyoruz. Biz ARGK gerillalarının da halkımız için daha verilecek nice canlarımız, dökülecek oluk oluk kanlarımız var. Devrimci selamlarımızla."

Her şehadet bir serîhildandır

Serê Sipî Dağı'nda şehit düşen ARGK gerillalarının cenazelerini alan halk kitlelerinin düşmanın engellemeleriyle karşılaşması üzerine Amed-Çewlik-Muş üçgeninde peşpeşe olaylar gelişmeye başladı.

Düşmanın Serê Sipî Dağı'ndaki gerilla kampını bombalamasıyla yaralanan dört gerillanın getirildiği eve düşman güçleri baskın düzenlemiş ve kimyasal gazdan zarar gören bu gerillaları işkenceyle şehit etmişti. Daha sonra gerillalar tarafından diğer şehitlerin cesetleri de çatışma yerinde alınıp köylülere ulaştırıldı.

Köylüler şehitlerin ailelerini tespit ettikten sonra konvoylar oluşturarak doğum yerlerine nakletmeye başladılar. Bir grup şehit cenazesinin Pasûr(Kulp)'a getirildiğini işiten halk 10 bin kişilik bir grup oluşturarak Licê'den Pasûr'a büyük bir konvoy halinde hareket etti. Şehitlerden ikisi Licê doğumluydu.

Halkımız şehit gerillalarını bağrına basıyor

Halk konvoyu yol üzerindeki Zeyrek Karakolu'na yaklaştığı sırada, düşmanın ordu güçleri halkın önünü kestiler. Özel tim, jandarma ve çevik güçten oluşan düşman güçleri halkı geri döndürmek için tehditler savurup saldırgan hareketlerde ve hakaretlerde bulundular.

Cenazeleri almaya giden halk kitleleri ise araçlardan inip cenazeleri almadan geri dönemeyeceklerini belirttiler ve barikatlarla ordu engelinin kaldırılmasını istediler. Düşman, halkın bu istemini reddedince cenaze almaya gidenler hep bir ağızdan **"Ey Raqîb"** marşını söylemeye ve ardından halay tutmaya başladılar. 10 bin kişilik kararlı halk kitlesinin hep bir ağızdan söylediği marşın gür sesi düşmanı korku ve paniğe sürükledi. Olayı yaşayan bir yurtseverle daha sonra kurduğumuz telefon irtibatında, o anı, *"10 bin kişi birden Kürtçe marş söylüyor, dağtaş inliyordu. Kendimi o an bağımsız Kürdistan'da hissettim"* diye ifade ediyordu.

Bu esnada düşman subayları, ordu güçlerine halkın dağıtılması emrini verince halk ile askerler arasında tartışmalar başladı. Düşmanın hazırlıklı olduğunu ve halkı tahrik ederek provokasyona çekmek ve böylelikle katliam ortamı yaratmak amacında olduğunu anlayan kitle inisiyatifi eline alarak şehir merkezine dönmeye karar verdi. Böylelikle düşmanın provoke etme çabaları boşa çıkartıldı.

Licê şehir merkezine yürüyen halk, kaymakamlık binasına gelerek ilçe kaymakamı Beyazit Tunç'a şehit gerillaların cenazelerini almak istediklerini belirttiler. Licê kaymakamı cenazelerin alınması için sadece üç araçlık bir sayıya izin vereceğini belirtti. Bunun üzerine içlerinde HEP ilçe yöneticilerinin de bulunduğu 3 araçlık bir konvoy oluşturuldu. Konvoy tekrardan Zeyrek Karakolu'na vardığında bir kez daha ordu güçlerince durduruldu. 3 araçlık konvoydan inen cenaze sahipleri kaymakamlıktan izin aldıklarını belirtince, Zeyrek Karakolu önünde yol kesen ordu güçleri, *"Kaymakamın da valinin de, anasını..."* diye küfretmeye ve halkı tartaklamaya başladılar. Düşmanın iyi niyetten anlamadığını ve katletme amacında olduğunu bir kez daha gören kitle araçlarına binerek yeniden şehir merkezine döndü ve durumu Licê halkına bildirdi.

Serê Sipî Dağı'nda 19 Aralık günü düşmanın kimyasal etkili bombalar kullanarak şehit ettiği 12 ARGK gerillasından elimize ulaşanların isimleri şunlardır:

– **Erhan YILMAZ**, Muş-Zengok
– **Nizamettin ALTUN (Şervan)**, Muş
– **Zeynep ÇIĞDEM**, Muş
– **Ahmet ASLAN (Berçiyan)**, Muş
– **Orhan** ..., Farqîn (Silvan)
– ... ... **(Ahmet)**
– ... ... **(Aslan)**
– **M. Ali YAYIM (Şeyhmus)**, Farqîn

Şehitlerimiz onurumuzdur...

Durumu öğrenen Licê halkı hemen bir araya gelerek 12 bin kişilik bir insan seli oluşturdu. İnsan seli şehitlerinin cesetlerini mutlaka alma azim ve kararlılığıyla Pasûr'a doğru yürüyüşe geçti. Ancak özel tim ve askerlerden oluşan özel savaş güçleri halkın önünü keserek yürüyüşe engel olacaklarını ve izin vermeyeceklerini belirttiler.

Tevfik Ekinci'yi şehit veren ve araçların hasara uğratıldığı Hezro konvoyu

Halk kitleleri eylemliliği zenginleştirerek kararlılığını sürdürdü. Ve düşmanın engelleme tavrı karşısında oturma eylemine başladı. Bu sırada özel timlerden biri, halk saflarının ön sıralarında yer alan 20 yaşlarında bir genci almak istedi. Özel timlerin amacı kitleyi birbirinden koparmak, birliğini parçalamak ve dağıtmaktı. Serîhildanlarda deneyim kazanan Licê halkı düşmanın bu sinsi emelini anlamakta gecikmedi ve özel timin almak istediği genci düşmanın elinden kurtararak aralarına aldılar.

Gözünü kan bürümüş düşman halkın bu birlikteliğine ve kararlılığına kurşunla karşılık verdi. Jandarma ve özel tim güçleri halkı çember içine alarak taramaya başladılar. Silahsız halk kitleleri, *"Ölmekle tükenmeyiz"* ve *"Düşmanın kurşunları bize vız gelir"* sloganlarını haykırarak Licê şehir merkezine doğru çekilmeye başladılar.

Düşmanın açtığı bu ateş sonucu 24 yaşındaki **Urfi Aksakal** şehit olurken; **Fahri Bektaş, Mehmet Aksoy, Barış Şahin, Hikmet Hocaoğlu, Kamil Menteşe** ve **Veysi Aktaş** isimli yurtseverler de yaralandılar. Yaralılar Diyarbakır Tıp Fakültesi'ne kaldırılırken 13 yaşındaki **Veysi Aktaş** ve 30 yaşındaki, 5 çocuk babası **Fahri Bektaş** yolda şehit oldular. Böylelikle düşmanın özel savaş güçleri halkımızın cenazelerine sahip çıkmaları gibi en insani bir hakkını kullanma istemine kanla karşılık veriyor ve çocuk-yaşlı demeden katlediyordu.

...Onurumuzu çiğnetmeyeceğiz

"Düşman, hepimizi katletse de kararımızdan vaz geçmeyeceğiz. Şehitlerimizi almadan geri dönmeyeceğiz" diye yeniden yürüyüşe geçen Licê halkı devletin DSİ, PTT kuruluşları ve karayollarına ait araçlarının geçişlerine engel olarak, düşmanın ordu güçlerine, *"Konvoyumuzun geçişine yol vermezseniz, biz de yolu açmayacağız, tüm cesetlerimiz çiğnense de bunda kararlıyız"* diye bildirdiler. Halkın, devletin araçlarını durdurma süreci iki saat kadar sürdü ve yirmiye yakın araç durduruldu. Halkı kurşun yağmuruyla da dağıtamayan düşman, özel timlerini harekete geçirerek halkın araçlarını tahrip etmeye başladı. Bunun üzerine halk da aynı şekilde karşılık verek; devlete ait araçlardan bir karayolları pikabını devirip tahrip etti. Bu yönteminin de halk tarafından boşa çıkartıldığını gören düşman güçleri çaresizlikle baş başa kaldılar.

Bu esnada HEP ilçe yöneticileri Licê kaymakamı ile görüşerek özel savaş güçlerinin saldırgan ve katiamcı uygulamalarından vazgeçmelerini, halkın evlatlarının cenazelerinin teslim edilmesini istediler. Lice Kaymakamı Beyazit Tunç verdiği cevapta, *"Olaylardan büyük üzüntü duyuyorum. Halkın üzerine açılan ateşle hiçbir ilgimiz yok. Bunlar sivil otorite tanımıyorlar"* diyerek özel savaşın sivil iktidar üzerindeki egemenliğini itiraf etti. Bu gerçeklik sonradan gelişen olaylarla daha da aydınlandı. Halkla ilgilendikleri için iktidar oldukları aldırış bile edilmeden HEP ilçe yöneticileri, Yüzbaşı Nevzat Arık tarafından ölümle tehdit edildiler. Ayrıca bölgeye gelen millletvekilleri ve TC İçişleri Bakanı İsmet Sezgin'in halka kesinlikle kurşun sıkılmayacağını söylemesine karşın halkın özel savaş güçlerince taranduğını, bununla da iktidarın sivillerin mi yoksa özel harp dairesinin mi elinde olduğu gerçeğinin bir kez daha açıkça görüldüğünü belirttiler.

Pasûr'da sömürgeci vahşet

Tarih 19 Aralık 1991, saat sabahın 05.30 suları; TC devleti yeni bir katliama girişiyor. 20. yüzyılın tanıklık ettiği bu katliam, ülkemizde yapılanların ne ilki ne de sonuncusu olacaktı. İnsanın ekmek ve su ihtiyaçlarını karşılamadan yaşayamayacağı gibi, TC devleti de katliamsız yaşayamayacağını bir kez daha insanlığın gözleri önüne seriyordu. İşte o gün de gereksinmelerinin çanları bir kez daha çalmış ve TC devleti tarihin sayfalarına yeni bir katliam sayfası daha ekliyordu.

1925 Şêx Seîd Hareketi'ne güç vermiş Serê Sipî Dağı, 1925'lere bir kez daha tanıklık ediyordu. Yerküreyi beyaz bir yorgan gibi örtmüş kar tabakası birkaç saat sonra kıpkızıl kanlarla renk değiştireceğinden habersiz, seherin ayazında daha bir katılaşırken; insan soyuna düşman savaş uçakları sahiplerinin tüm vahşet duygularıyla insanlığın nadide temsilcilerine karşı saat 05.30'da yeni bir katliama giriştiler. Gün boyu süren bu katliam saldırıları 12 özge canın şehadetine yol açmıştı.

Haber dört bir yana ulaştı. Analar, babalar, kardeşler, çocuklar yollara düştüler. Şehitlerinin sahipsiz olmadığını zalime, zorbaya, katliamcıya karşı tüm güçleriyle haykırdılar. Evet, haber tezelden ulaşmıştı Pasûr'a, Bongîlan'a, Licê'ye, Amed'e, Müş'a, Çewlik'e... Analar başlamıştı zılgıt atmaya. Toprak ana çoktan bağrını açmıştı bu özge canlara.

Tarih 21 Aralık; gerillaların halka teslim ettiği şehit savaşçılardan 3'ünün cenazelerini akşam saatlerinde alarak Pasûr merkezine götürmek için binlerce insan yollara düşmüştü. Yaklaşık 3 bin kişiden oluşan konvoy Pasûr'a vardığında, 3 şehidin cenazelerini marşlar ve sloganlar eşliğinde, Pasûr camiinde yıkadılar. Cenazeler o akşam camide bekletildi. 22 Aralık günü Misric (Kurtalan) ve Farqîn (Silvan)'den gelen binlerce kişi cenazeleri alarak doğum yerlerine götürdüler. 22 Aralık akşamı halkın elinde bulunan diğer şehit gerillalardan 3'ünün cenazesinin Pasûr'a getirilmesini düşman engelleyince, halk cenazeleri o akşam Pasûr'un köylerinde bekletti.

23 Aralık günü sabahın erken saatlerinde Amed, Hênê, Licê, Farqîn, Êlih, Hezo (Kozluk), Dara Hênê (Genç), Çewlik, Müş ve Hazro il ve ilçeleri ile bunlara bağlı köylerden gelen binlerce kişi araçlarla Pasûr'a doğru harekete geçti. Cenazeleri almak üzere yola çıkan binlerce insanın ve araçların oluşturduğu konvoy, büyük bir kararlılık ve inançla hareket ediyordu. Yol boyunca ERNK bayraklarını araçlara asan binlerce insan tek bir ağızdan dağları ve vadileri yankılandıran **"Bijî Serok APO"**, **"Bijî PKK"** sloganlarını haykırıyorlardı. Bir ara en önde giden araç durdu ve konvoya, *"TC ordu gücü yolda bekliyor"* uyarısı yapıldı. Konvoydaki binlerce kişi düşman barikatlarıyla karşılaşma sırasındaki tavrını çoktan belirlemişti; konvoy yolu kesenlere yaklaştıkça araçlar aralarındaki mesafeyi daha da azalttılar. Önde giden araçların yolun kesildiği noktaya yaklaşmasıyla, araçlardan inen kitlenin, yolu kesenlerin boynuna sarılıp slogan atmaya başladıkları görüldü. Konvoyun arka kısmındaki araçlarda bulunan kitle bir anda meraklı gözlerle ön tarafta olan biteni izliyordu, ancak bir anlam da veremiyordu. Derken haber tüm kitleye yayıldı; yolun üzerindekiler ARGK gerillalarıydı. Bunu duyan halk, araçlardan atlayarak, bir nefeste gerillalara ulaşmak için vargücüyle koşuyordu. Ortalık tam bir bayram havasına dönüştü. Gerillaların ısrarla reddetmelerine rağmen halk yanlarında bulundurdukları yiyecekleri gerillalara sunmaya çalıştılar. Gerillalar binlerce kitleye yönelik yaptıkları konuşmada, *"Bölge tamamen bizim denetimimizdedir. TC ordusunu tamamen şehirlere ve garnizonlara hapsettik. Artık Kürdistan ülkesi sahipsiz değildir. Halkımızın istemlerini ve duygularını yerine getireceğimize dair şehit yoldaşlarımıza bir kez daha söz veriyoruz"* dedikten sonra, *"Sakın düşmanın provokasyonlarına gelmeyin"* şeklinde halkı uyardılar. Binlerce kitle gerillanın konuşmasıyla coşmuştu. **"Bijî Serok APO"**, **"Bijî PKK"**, **"Bijî ARGK"** sloganlarını atarak yola devam ettiler. Yüzlerce araca ARGK ve ERNK bayrağı asılarak Pasûr'a doğru hareket halindeyken, ilçeye 10 km kala Zeyrek karakolu önünde bulunan köprü üzerinde panzer ve ağır silahlarla oluşturulmuş barikatlarla karşılaştılar.

Konvoyun köprüde engellendiğini duyan 3 bin kişilik kitle Pasûr caddelerinde bir araya gelerek ilçenin dışında bulunan Komando Tugayı'na doğru yürüyüşe geçti. Komando Tugayı önünde barikatlarla karşılaşan halk **"Bijî Serok APO"**, **"Bijî PKK"** sloganları atarak ERNK ve ARGK bayraklarını açtı. Köprü üzerinde bekletilen binlerce kişi de ERNK ve ARGK bayraklarını araçların üst kısımlarında dalgalandırdılar. Durumun gerginleşmesi üzerine Diyarbakır Valisi Muzzafer Erciş helikopterle Pasûr'a geldi.

Sömürgeci TC güçleri halkın kabaran öfkesi karşısında bozguna uğradı

Özel Harp Dairesi sahnede

Halkın seçtiği bir heyet vali ve Alay Komutanı İsmet Ayyıldız'la görüştü. Komando Tugayı'nın önünde bekleyen halka yönelik vali bir konuşma yaparak, *"Cenazeleri vereceğiz, hatta ben de sizinle gelip gömeceğim, tedirgin olmaya gerek yok"* dedi. Vali konuşma yaparken büyük bir çıtaya bağlanan ERNK bayrağı valinin üzerinde dalgalanıyordu. Askerlerin halkı defalarca uyarmasına rağmen bayrak konuşma sonuna kadar indirilmedi. Konuşma sonrasında vali, albayla görüştü. Olaya tanık olanlar albay ve vali arasında geçen konuşmayı şöyle aktarıyorlar: *"Albayla görüşen valiye albayın cevabı, 'Bu sizin işiniz değil. Bu olay ne sizi ne de bakanı ilgilendirir. Bunların (Kürtlerin) dilinden ancak biz anlarız. Ben emri sizden değil, üstlerimden alırım' şeklinde oldu."*

Görüşme sonrası vali oldukça sinirli bir şekilde ilçeden ayrıldı. Geceye kadar bekleyen halk şehitlerin cenazelerini alıp çevre köylere dağıldılar.

Tanıklar anlatıyor

24 Aralık Salı günü sabahın erken saatlerinde, gece köylere dağılan binlerce kişi araçlarla Pasûr'a doğru yola çıktı. Bir gün önce köprüde kurulan barikat kaldırılmıştı. Ancak ilçe merkezine 2 km kala konvoy zırhlı araçlar ve ağır silahlarla binlerce özel tim, jandarma ve polisle karşılaştı. Araçlardan inen halk barikatların kaldırılmasını istedi. Bu arada albayla görüşen Milletvekili Mahmut Uyanık, halka hitaben yaptığı konuşmada, albayın tehditler savurduğunu, kesinlikle konvoyu bırakmayacağını söylediğini belirtti. Yaklaşık 10 bin kişiden oluşan kitle sabahın erken saatlerinden saat 16.00 sularına kadar derenin iki yakasında kar üzerinde bekletildi ve akşam saatlerinde özel timler ile komando birlikleri kitlenin üzerine ateş açtılar. Tarama olayını yaşayan HEP Diyarbakır İl Başkanı Av. Hüseyin Turhallı şöyle aktarıyor: *"Vali ve albaya kitlenin ilçeye girmesine izin verilmesi halinde hiç bir olay olmayacağını söyledim. Vali, panzerin üzerine çıkarak, 'Katliama izin vermem, hep birlikte gidip cenazeleri alacağız' açıklamasında bulundu. Ancak albay valinin kolundan tutarak götürdü ve sözünü yerine getirmesini engelledi. Valinin helikopterle gidişinden sonra albay, orada bulunan kitleyi taramak istedi. Kitle durumu fark edince geri çekildi. Köprü başında albayın silah kullanma emri vermesine rağmen kitlenin tedbirli davranması sonucu katliam gerçekleşmedi. İki gün boyunca köprü başında bekletilen kitlenin etrafı sarıldı. Milletvekili Mahmut Uyanık'ın girişiyle albay halkın cenazelerle ilçeye girmesine izin verdi. Tam kitleyi almaya gittiğimiz sırada albayın,* **"Belden aşağısını tarayın"** *emrini vermesiyle kitle tarandı. Ben ve Mahmut Uyanık'ın taranması, kitlenin içine girmeden yarım dakikalık bir gecikmeyle engellenmiş oluyordu.*

Köprü başındaki olaydan habersiz Pasûr halkı ilçe girişinde beklemekteyken, yine yapılan görüşmeler sonucunda, kitleyi almaya gittiğimiz sırada bizim de içinde bulunduğumuz grup tarandı. Kendimizi çukura atarak hedef olmaktan kurtulduk. Özel timler kitleye seri bir şekilde ateş etmekteyken, tepelerin birinden bir kaç el ateş edilmesi üzerine timler ateşi kestiler. Bu bir kaç el ateş edenler kitlenin hayatını kurtardı. Tamamen bir komplo yapılıyordu, köprü başındaki olayda yere yatırılan 3 bin kişinin üzerindeki paralar, saatler, ziynet eşyaları ve araba teypleri alındı. Kadınlara tecavüz tehdidi yapıldı. Askerler talan, soygun ve katliam ortamında çapulculuğun bütün gereklerini eksiksiz yerine getirdiler."

ARGK gerillaları Licê'de düşman güçlerinden 1 km mesafede kimlik kontrolü yapıyor

Halkımızın bu bilinçli başkaldırısı zafere gidişin kanıtı...

Olayı yaşayanlar sabahın erken saatlerinde başlayan beklemeyi ve TC ordu gücünün yaptığı katliamı şöyle aktarıyor: *"Bir önceki gün cenazelerimizi alabildik, köylere dağıldık, her evde 20-30 kişi kalıyorduk. TC'nin yaptıkları ve yapacakları üzerine tartıştık ve TC neye başvurursa vursun cenazelerimizi alacağız, dedik, ancak yaratılacak provokasyonlara karşı da uyanık olmamız gerektiği konusunda görüş birliğine vardık. O akşam geceyi köylerde geçirdikten sonra, sabahın erken saatlerinde diğer köylerden gelenlerle bir noktada birleşerek Pasûr'a doğru yürüyüşe geçtik. Adeta bir bayram havası yaşıyorduk. Bayraklar dalgalanıyor, sloganlar atılıyordu. Bir gün önce köprüde kurulan barikat kaldırılmıştı. Ancak şehir merkezine yakın bir noktada sömürgeci güçlerin binlerce özel tim, komando ve jandarması yolun her iki yönünü kesmişti. Araçlarımız barikatın önünde durdu. Bizler gidip barikatların kaldırılmasını istedik, ancak askerler kesin bir dille,* **"Bir adım daha atarsanız vururuz"** *dediler. Bunun üzerine tartışma başladı. Bu esnada TC ordu gücünün başı olan albayla Milletvekili Mahmut Uyanık görüştü. Ancak görüşmede albayın kesinlikle ilçeye giriş izni vermeyeceğini, aksi takdirde barikata yaklaşana ateş edileceğini ve gerekirse tüm kitleyi katledebileceklerini beliirttiğini söyleyen Uyanık, halktan dağılmalarını rica etti. Biz kesinlikle cenazelerimizi almadan geri dönmeyeceğimizi belirttik. Biz derenin karşı yakasında beklerken diğer yönden gelenler de öte tarafında kurulan berikatta bekletiliyorlardı. TC ordu gücü sürekli halka alçakça küfürler ederek tahrik etmek istiyordu. Özellikle kadınlara el, kol hareketleriyle küfür ediliyordu. Biz oldukça kararlı bir şekilde bekliyorduk. TC ordusu öylesine bir acizliğe ve çaresizliğe girmişti ki, anlatılması oldukça zordur. Albay sık sık askerlere,* **"Adım atarlarsa gözlerinin yaşına bakmayın"** *deyip, bizim gözümüzü korkutmak istiyordu, ama korkudan kendisinin ödü patlıyordu. Biz halay tutup dîlana girdik, sloganlar sürekli atılıyordu. Karın üzerinde beklememize rağmen hiç kimsede bir üşüme görülmüyordu. Sabahın erken saatlerinde baş-layan bekleme saat 16.00 sularına kadar tartışmalar ve karşılıklı sindirme hareketleriyle geçti."*

Katliam başlıyor

Halkımızın engin cesaret ve kararlılığı karşısında başka bir çıkış yolu bulamayan TC, alışkanlık haline getirdiği insan kanını içme geleneğini bir kez daha tekrarlıyordu. Bembeyaz karla örtülü vatan toprakları bir kez daha tertemiz kanla yıkanıyordu. O gün, saatler 16.00'yı gösteriyordu. TC'nin faşist albayı kendi şahsında devletinin halkımıza karşı içine düştüğü çaresizliği, halkımızın berrak kanını akıtarak çözmeye girişiyordu. Albay ateş emrini verir vermez çapulcu sürüsü Türk ordu gücü, kadın, çocuk, yaşlı demeden halkın üzerine ateş açtı. Olayı yaşayanlar katliamı şöyle anlatıyorlar:

"Birden binlerce TC askeri, özel timi ve polisi rastgele üzerimize ateş açtı. Kendimizi çukurlara atıyorduk. Bir anda ortalık tam bir savaş meydanına dönmüştü. Bağırışmalar, çığlıklar, kurşun darbesiyle kanlar içinde yere yığılan insanlar... Tam bir katliam yapılıyordu. Bembeyaz kar örtüsü bir anda kızıla boyandı. TC ordu gücü tüm kitleyi yere yatırdı, zaten kurşunlardan kurtulmak için kendimizi yere atmıştık. Kalas, cop ve silah dipçikleriyle, yatan kitleye saldırdılar. Kadınların üstlerindeki elbiseleri yırtarak tecavüz etmeye kalkıştılar. Aynı yerde uzanmış bir yaşlının yanındaki kadına tecavüz etmek isteyen özel time yaşlı bir amcanına, **'Namussuzlar'** *diyerek karşı çıkmasıyla, özel tim yaşlı amcaya silah dipçiğiyle bir kaç tane vurduktan sonra kafasına kurşun sıkarak katletti. Adeta kurşun yağmuruna tutulmuştuk. Kafamızı yerden kaldıramıyorduk. Kadınların kulaklarındaki küpeler çekilerek alınıyordu. Çoğu kadının entarisi ve alt elbisesi yırtılmıştı. TC'nin hemen hemen tüm ordu gücü kadınlara tecavüz etmeye çalışıyordu. Kadınların tüm altınları, küpeleri zorla alınmıştı; tabii erkeklerin üzerindeki tüm paralar talan edildi. Yani tam bir katliam ve talan yapılıyordu. Şimdi anlatmak öylesine zor ki; kadınlar saçlarından sürüklenerek, kitleden uzaklaştırılmak isteniyordu, yere yatırılan binlerce insan önünde analarımıza, bacılarımıza tecavüz edilmek isteniyordu. Dünyanın en alçak insanı bile böyle yapmaz. Çocuklar tekmeleniyordu, özel timler yüzüstü yere yatmış insanların sırtlarını habire copluyorlardı. Yaşananların anlatılması oldukça güç, katliam bile denilemez; katliamlarda insan öldürülür, ama böylesi hiç görülmemiş."*

Evet, isimlendirilmesi bile güç olan bu vahşette yüzlerce anamız ve bacımıza elbiseleri yırtılarak tecavüz edilmeye çalışılıyor. Kulaklarındaki küpeler çekilerek alınıyor, binlerce insanımızın ceplerindeki paralar, kollarındaki saatler ve araçların-

Direniş üçgeni bu sefer tankınızı, topunuzu dinlemeyecek, gereken cevabı verecektir...

daki teypler alınıyor, dünyada örneklerine rastlanılmayan bu alçakça katliam tam 5 saat sürüyordu. Olayı yine yaşayanlardan aktaralım: *"Düşman güçleri, 5 saati aşkın bir süre sürekli bizi taradı ve işkence yaptı. Bir asker el bombasının pimini çekerek üzerimize atmak isterken elinde patladı. Düşünün, binlerce kişinin üzerine bombalar atılıyordu. O vahşette bile saldırıya uğrayan insanlarımız zılgıt atıyordu. Albay İsmet Ayyıldız, halkın bu coşku ve direnişi karşısında çılgına dönmüştü. Habire,* **'Tarayın tarayın, PKK gelsin şimdi sizi kurtarsın' diye bağırıyordu. Askerlere, 'Ulan it oğlu itler, kanı akmayan yere uzanmasın'** *emrini veriyordu. Özel timler ve komandolar verilen emri zevkle yerine getiriyorlardı. Bir bacının saçlarından tutup tecavüz etmeye çalışan özel tim, bacının feryadına kahkaha atarak karşılık veriyordu. Nereden geldiğini görmediğim bir taşla özel tim yere yıkılınca, yanındaki komando ayaklarıyla sırtına çıktığı gencin başına kurşunları sıktı. Bunu yaparken de taş darbesiyle yere düşen özel tim'e,* **'Bak senin intikamını aldım'** *diyerek kahkaha atıyordu. Bir ara bizim yukarı tarafımızda bulunan tepelerden silah sesi geldi. Silah seslerinin gelmesiyle TC ordusu taramayı bıraktı. Biz ancak silahların susmasıyla ayağa kalkabildik. Tümümüzün üstü*

Her katliam, halkımızın yeni bir serhildanı olmaya devam edecektir

üzerinden panzerle geçilmişti.

Katliamı, yaşayanlardan aktarıyoruz: *"Yaralılarımızı şehir merkezine taşıdık. İçimizde bulunan doktor arkadaşlar silahların susmasıyla birlikte yaralılara bakmaya başladılar. Yaraları hafif olanlarımız evlere giderek tedavi olduk. Bulunduğumuz yerdeki kar örtüsü tamamen kıpkızıl olmuştu. Silahların susmasıyla katliam bitmemişti. Bu kez de çapulcular sürüsü daha önce tespit ettikleri ve katliam sırasında şehit olmayan yurtseverleri gözaltına almaya baş ladılar. Katliam sonrası halkın içine girmeye cesaret edemeyen çapulcular şehir merkezinde, sokak aralarında bu insanlarımızı zorla araçlara koyarak gözaltına aldılar. Şehit olanlar da komando taburuna götürüldü."*

Katliam sonrasında kan emiciler 59 kişiyi gözaltına aldılar. Gözaltına alınanlar arasında ağır yaralılar da vardı. Katliam sırasında şehit düşen yurtseverlerin bize ulaşan isimleri ise şöyle: **Neytullah Tekin, Hayrettin Demiray, Felemez Bulut, Ömer Öztürk, Nesim Altun, Şahin Tekin, Aydın Mintas, Mehmet Özbay** ve ikisi köprünün altında olmak üzere şehit düşen 6 yurtseverin ismi ise öğrenilemedi. Toplam şehit edilen yurtseverlerin sayısı 12 olarak tespit edildi. Yaralılar 2 gün boyunca Diyarbakır hastanelerine taşındılar. Şehit sayısının daha fazla olduğu da aldığımız bilgiler arasında. Gözaltına alınan 59 kişinin ise yoğun işkencelere tabi tutulduğu ve bırakılanların çoğunun kaburgalarıyla kol ve bacaklarının işkence edilerek kırıldığı öğrenildi.

Yaşanan, bir katliamdır

Şehitlerimize sahip çıkmak isteyen halkımızın Pasûr'a gidebilme çabaları 25 Aralık günü de devam etti. Pasûr'a gitmek üzere Bismil ve Hezro'dan yola koyulan 60 araçlık bir konvoy Licê yakınlarındaki yolçatı mevkiinde düşman güçlerince durduruldu.

Kimlik kontrolü yapma adı altında halk konvoyunu durduran özel tim ve ordu güçleri, daha halk araçların içindeyken üzerlerine kurşun yağdırmaya başladılar.

Düşmanın bu vahşiyane saldırısı sonucu **Tevfik Ekinci, Giyaseddin Doruk, Erdal Demiray, Abdullahaluk Gider, Cengiz Güneştekin** ve **Paşa Oğul** isimli yurtseverler yaralandılar. Yaralılar, Diyarbakır Tıp Fakültesi'ne kaldırılırken, **Tevfik Ekinci** yolda şehit oldu. Olayı yaşayan bir yurtsever, düşmanın vahşetini şöyle dile getiriyordu:

"Pasûr'a doğru konvoy halinde giderken, Licê'ye yakın bir yerde bekletildik. Kimlik kontrolü yapılıyordu. Herşey normal görünüyordu. Birden bire panzerlerden üzerimize ateş açıldı. Ateş açanlar özel timlerdi. Kendimizi araçlardan zor dışarı attık ve yere yattık. Ateş kesilmedi. Yaşanan, tam bir katliamdı."

Halk cephesi şehitlerimiz

Licê: **Urfi Aksakal (24 yaşında)**, Veysi Aktaş (13 yaşında), **Fahri Bektaş (30 yaşında)**, Tevfik Ekinci.

Pasûr: **Neytullah Tekin**, Hayrettin Demiray, **Felemez Bulut**, Ömer Öztürk, **M. Nesim Altun**, Şahin Tekin, **Aydın Mintas**, Mehmet Özbay ve ismi tespit edilemeyen 4 yurtsever daha.

İsmi tespit edilemeyenler arasında 9 yaşında bir çocuk ve 2 kadın da var. Toplam şehitlerden 4'ü çocuktur.

400 civarındaki yaralılardan elimize geçen diğer bazılarının isimleri şunlardır:

Ziya Demir, Yılmaz Eren, **Nurşen Sözer**, Burhan Işık, **Şeyhmus Altındağ**, M. Şah Tekin, **Menaf Dursun**, Mahir Çakır, **Bekir Baran**.

Pasûr ve Licê'de intikam yemini içildi

başı yırtılmıştı, yediğimiz tekme, kalas, cop, dipçik ve kurşun darbeleriyle her tarafımızdan kan akıyordu. İnlemeler, bağrışmalar hala devam ediyordu. Elbiseleri yırtılmış kadınlarımıza üstümüzde ne sağlam kalmışsa verdik. Kadınlarımızın kulaklarında kanlar durmuyordu. Küpeleri çekerek aldıklarından hemen hemen hepsinin kulağı yırtılmıştı."

TC'nin yaptığı bu alçakça katliamda 150 kişi kurşun yarası almıştı. 400 kişi de cop, kalas ve dipçikle çeşitli yerlerinden yaralanmışlardı. Yapılan katliam sonucu 12 yurtsever şehit düşmüş, yaklaşık 200 araç kurşun ve sopalarla tamamen hurdaya çevrilmişti. Birçok aracın

Artık katliamlar da halkımıza karşı işlevsiz

TC'nin Pasûr ve Licê'deki katliamlarına halkımız sessiz kalmayarak kepenekleri faşist ve katliamcı rejimin suratına indirdi. Ülkemizin dört bir yanında kepenkler kapandı, okullar boykot edildi ve işe gidilmedi. Katliam sonrası düşman, 4 gün boyunca Pasûr ve Licê ilçelerine giriş ve çıkışları tamamıyla yasakladı ve telefonları kesti. 25 Aralık günü 10 bin kişilik kitle tekrar ilçe merkezinde toplanarak TC'nin rehin aldığı şehit gerillaların ve katliamda şehit düşen yurtseverlerin cenazelerini komando taburundan aldılar.

Halkımız tarafından **"PKK Şehitliği"** olarak isimlendirilen, daha önce de şehit gerillaların defnedildiği şehitlikte gerillaların cenazeleri toprağa verildi. Tören sırasında ERNK, ARGK bayrakları taşındı; **"Bijî Serok APO", "Bijî PKK", "Kahrolsun katliamcılar"** sloganları sık sık atıldı. Saygı duruşu sonrasında 10 bin kişilik kitle **"Ey Raqîb"** marşını birlikte okudu.

Katliamda şehit düşen yurtseverlerin cenazeleri ise halk tarafından toprağa verilmek üzere köylerine getirildi. Daha sonra marş ve sloganlar eşliğinde toprağa verildiler.

Şehitlerimiz halkın omuzlarında

Farqîn(Silvan) ve Misric (Kurtalan)'dan gelen binlerce kişiden oluşan halk kitlesi 22 Aralık günü şehit gerillalara ait üç cenazeyi kaldırmayı başardı. Halkın Pasûr'a getirdiği cenazeler binlerce kişinin katılımıyla camiye götürüldü. Orada cenazeler yıkanıp dini vecibeler yerine getirildikten sonra halk sloganlar haykırıp marşlar okuyarak cenazeleri Farqîn ve Misric'tan gelen kitleye teslim etti. Kitle; yine sloganlar eşliğinde şehit gerillaların cenazelerini taşıyarak doğum yerlerine götürdüler.

Farqîn'de dîlan ve serîhildan

19 Aralık günü Serê Sipî Dağı'nda TC'nin kimyasal bombalar kullanarak havadan bombardımanla şehit ettiği 14 gerilladan biri olan **M. Ali YAYIM (Şeyhmus)** yoldaşın cenaze töreni halkın yoğun katılımıyla bir serîhildana dönüştü. Farqînli **Şeyhmus** yoldaşın cenazesi 6 bin kişiyi aşkın bir halk kitlesinin katılımıyla omuzlarda sloganlar eşliğinde taşındı.

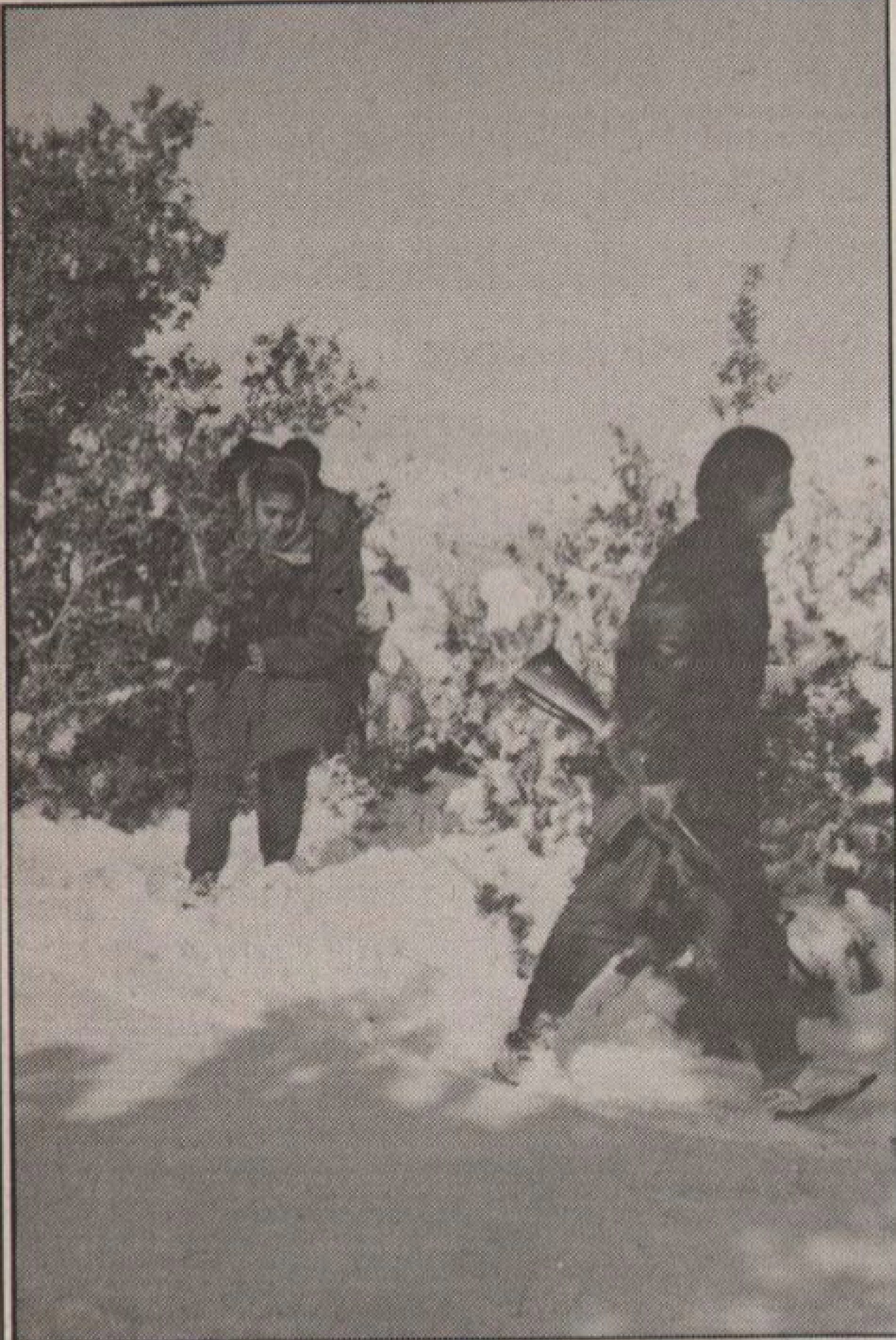
Şehitliğe gelen halk kitlesi orada devrim şehitlerinin anısına bir dakikalık saygı duruşunda bulundu. Hep bir ağızdan **"Ey Raqîp"** marşı okuduktan sonra, şehit gerillanın cenazesi kutsal vatan topraklarına teslim edildi.

Şehitlikten topluca ayrılan Farqîn halkı, **"Bijî Serok APO", "Bijî PKK", "Kürdistan faşizme mezar olacak"** sloganlarını haykırarak şehir merkezine doğru yürüyüşe geçti. İlçe merkezinde kaymakamlık binası önünde toplanan halk kitlesi burada da sloganlarını bir süre tekrarladı ve şehit gerilla **M. Ali YAYIM** yoldaşın evine doğru yürüyüşünü sürdürdü.

Şehidimizin evinde toplanan Farqîn halkı, burada halay tutup milli oyunlar oynayarak şehitlere bağlılıklarını dile getiren konuşmalar yaptılar. Milli giysiler içindeki kadınlı-çocuklu binlerce insanın gruplar halinde tuttuğu halaylar ve haykırılan coşkun sloganlar halkın her ölümde yeniden dirildiğinin bir kez daha ifadesi oldu.

ARGK Şirnex-Avyan'da hesap sordu:

Pasûr, Licê sahipsiz değil

Direniş üçgenine yanıt Avyan'dan geldi Foto: Berxwedan

Faşist Türk özel savaşının Amed-Çewlik-Müş üçgeninde halka karşı geliştirdiği katletme denemeleri sonucu şehit edilen onlarca yurtseverin intikam yeminiyle harekete geçen ARGK gerillaları Şirnex'in Bestan mıntıkasındaki Avyan(Dereler) taburuna yönelik baskın eylemi düzenlediler. Botan'ın Kela Memê, Katoyê Kurdî, Herekol ve Çiyayê Nimêjê dağları arasında kalan Bestan mıntıkasında yer alan üç düşman taburundan biri olan Avyan taburu çok sıkı korunan mevzilerle çevrelenmiştir. Sarp vadisiyle tanınan Hêzil Çayı'na bakan yamaçlarda birçok kez gerillalar ile düşman güçleri arasında çatışmalar yaşanmıştır. Özellikle '90 yılında düşmanın Botan'ı insansızlaştıma ve doğasını yakarak kurutma politikasının uygulamasında aktifçe rol oynayan bu taburun imha edilmesi gerillaların gündemindeydi.

Serê Sipî Dağı'nda 14 gerillanın bombardımanla şehit edilmesi ve halkın şehitlerin cenazelerini alma girişimlerinin kanla karşılık bulmasına cevap vermek isteyen gerillalar gündemlerindeki bu planı hayata geçirmeye karar verdiler. Bu amaçla bir süreden beridir yapılan hazırlıklar tamamlandı ve 25 Aralık akşamı harekete geçtiler.

Uzun menzilli silahlar, roketatar ve havan toplarıyla donanan ARGK birliği Bestan'ın sık ormanlarını siper edinerek saat 18.30 sularında düşman taburunun çevresini sardılar.

'91 yılında gerillada yaşanan taktiksel sıçramanın coşkusuyla atağa geçen ARGK gerillaları havan topu ve roketlerle düşman taburunu dövmeye başladılar. Bir anda neye uğradığını anlayamayan düşman paniğe kapılırken gerillalar otomatik silahlarla tarayarak tabura yaklaştılar. Taburun çevresindeki mevzilerin düşürülmesi üzerine düşman güçlerin paniği yerini korkuya ve kaçışa bırakırken, gerillalar da şehitlerin intikam hırsıyla taburun içine yürüdüler ve kısa süreli bir çatışma ve el bombaları kullanmanın ardından tabur tamamen gerillaların eline geçti.

Dönemin taktiğini yansıtan bir başarıyla geçekleşen bu baskın eyleminde düşman güçlerden 2 asteğmen, 1 astsubay ve 2'si alt rütbeli 30'u aşkın er öldürülürken bir o kadarı da yaralandı. Gerillalar eylemde hiç kayıp vermezken çok sayıda silah ve esiri de beraberlerinde götürdüler.

Şirnex'in merkezine yakın olduğu halde düşmanın müdahalede bulunamadığı ve son günlerde başlattığı güçlerini merkezileştirme hareketinin de TC ordusunu yenilgiden kurtarmayacağının bir kez daha kanıtı olan bu eylem halkımızın dökülen kanlarının yerde kalmayacağının da ifadesi oluyordu.

Böylece Serê Sipî Dağı'nda başlayan, halk serîhildanlarıyla ulusa yayılan ve Avyan baskınıyla sahiplik edinilen ulusal kurtuluş savaşımızın geldiği aşamada artık kır ve şehrin kesin kes birleştiği, etle tırnak gibi birbirine bağlı ve birbirinden kopmaz kılındığı gerçeği sergilenmiş oluyordu. Nitekim bunun akabinde yurtsever gençlerin İstanbul'da devlet terörüne gösterdikleri tepki bu birlikteliği daha anlamlı kılıyordu.

Ulusal birliğin ifadesi

Tüm Kürdistan'da kepenkler açılmadı

Tepkiler ulusallaşıyor

Licê, Pasûr ve Hênê üçgeninde cenaze törenleri boyunca düşmanın geliştirdiği, katliamları protesto etmek amacıyla Kürdistan'ın birçok yerinde esnaflar kepenk kapatırken şoförler de kontak kapattı ve öğrenciler okulları boykot etti, işçiler de işe gitmeyerek düşmanın uygulamalarını protesto ettiler. Protestoya katılan Kürdistan'daki yerleşim yerlerini çerçeve içinde veriyoruz.

Kürdistan halkı katliamları protesto etmek için kepenkleri açmadı, şoförler kontak kapattı, işçiler işbaşı yapmadı, öğrenciler okulları boykot etti, avukatlar mahkemeleri protesto etti ve düğünler iptal edildi.

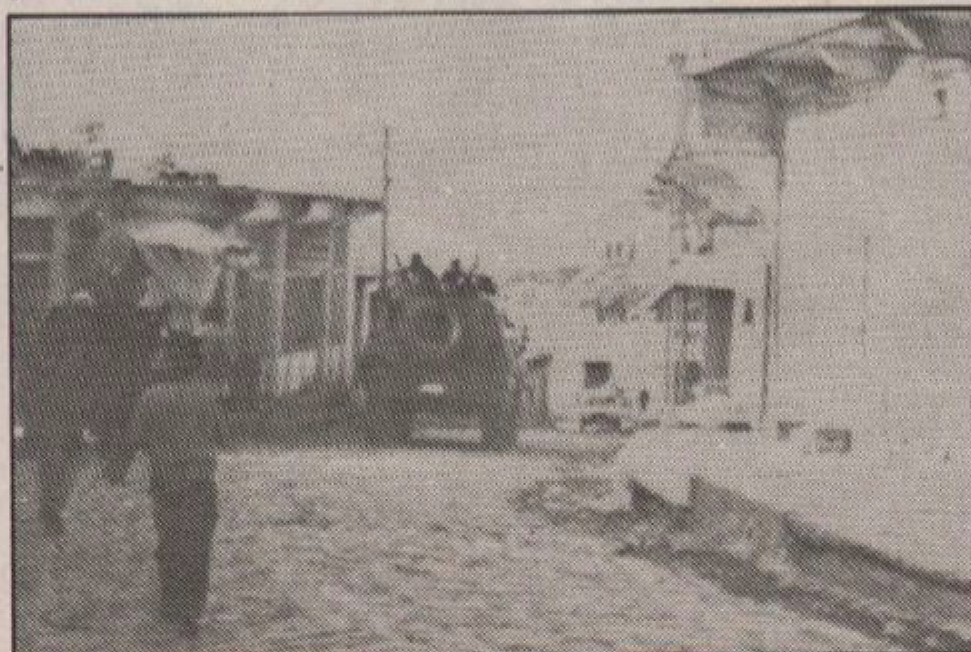
Pasûr ve Licê'deki katliamı protesto etmek amacıyla Kürdistan'ın şu il ve ilçelerinde kepenk indirme ve açlık grevi eylemleri gerçekleştirildi:

Amed(Diyarbakır), Bismil, **Farqîn(Silvan)**, Hênê(Hani), **Hezro(Hazro)**, Pasûr(Kulp), **Licê(Lice)**, Erxenî(Ergani), **Pîran(Dicle)**, Çinar, **Hezex(İdil)**, Kosar(Kızıltepe), **Kerboran(Dargeçit)**, Gercews(Gercüş), **Midyad(Midyat)**, Nisêbîn(Nusaybin), **Şemrex(Mazıdağı)**, Dêrika Çiyayê Mazî(Derik), **Girgê Amo(Silopi)**, Qilaban(Uludere), **Şirnex(Şırnak)**, Êlih(Batman), **Hezo(Kozluk)**, Misric(Kurtalan), **Bêdlîs(Bitlis)**, Norşîn(Güroymak), **Tûx(Tatvan)**, Mûş(Muş), **Bongîlan(Solhan)**, Kop(Bulanık), **Dara Hênê(Genç)**, Kanîreş(Karlıova), **Gimgim(Varto)**, Milazgir(Malazgirt), **Serhedan(Kars)**, Qaqizman(Kağızman), **Qamûşan(Sarikamış)**, Îdir(İğdir), **Avkevir(Taşlıçay)**, Grîdax(Ağrı), **Bazîd(Doğubeyazit)**, Gihadîn(Diyadin), **Xoresan(Horasan)**, Tûtax(Tutak), **Patnos**.

Amed'te kepenkler kapalı: "Böylesi daha yaşanmamıştı"

Pasûr ve Licê'deki katliamları protesto etmek için, başta Amed olmak üzere, **Bismil**, Farqîn, **Pasûr**, Licê, **Hênê**, Erxenî, **Hezro**, Hezo (Kozluk), **Nisêbîn**, Midyad, **Kosar (Kızıltepe)**, Dêrika Çiyayê Mazî, **Kop (Bulanık)**, Norşîn, **Kerboran**, Bazîd (Doğubeyazit), **Gihadîn (Diyadin)**, Müş, **Bongîlan (Solhan)**, Xoresan (Horasan), **Hezex (İdil)**, Misric (Kurtalan), **Îdir (Iğdır)**, Bêdlîs, **Mêzger (Mazgirt)**, Girgê Amo (Silopi), **Şirnex**, Pîran (Dicle), **Gercews (Gercûş)**, Êlih (Batman), **Çinar**, Kahnîreş (Karlıova), **Şemrex (Mazıdağı)**, Qilaban (Uludere), **Tûx (Tatvan)** ve Gimgim (Varto)'da 26 Aralık günü kepenkler açılmadı. Amed'deki kepenk kapatma eylemine katılım % 100 oldu. Sabahın erken saatlerinde başlayan kepenk kapatma eylemine genelde müdahale edilmediği görüldü. Bazı semtlerde polisin esnafa baskı yaptığı ve bazı işyerlerinin camlarını kırdığı bildirildi. Kepenklerini indiren esnaftan da polisin 200 kişiyi gözaltına aldığı bildirildi. Sivil giyimli polislerin video çekimi yaparak kepenk kapatan esnafı tespit etmek istedikleri belirtilirken; kepenk kapatma eyleminin Kürdistan'ın dört bir yanına yayılması karşısında TC çaresiz kaldı. Nisêbîn'de kepenk kapatmayla birlikte ulusal önder Abdullah ÖCALAN'ın binlerce posteri duvarlara asıldı ve 4 bin bildiri dağıtıldı. Kepenklerin indirildiği tüm yerlerde düğünler de iptal edildi. Ayrıca Amed'de avukatlar mahkemelere girmeyerek katliamları protesto ettiler. Öte yandan orta dereceli okul öğrencileri de dersleri boykot ederek, okula gitmediler. Licê ve Pasûr'daki katliamları protesto etmek amacıyla Erxenî, Nisêbîn, Kerboran, Licê, Pasûr, Bismil, Farqîn, Norşîn, ve Amed'deki çeşitli liselerde okuyan öğrenciler dersleri boykot ettiler. Boykot eylemlerine polis saldırırken, çok sayıda öğrenci de gözaltına alındı. Erxenî'ye bağlı liselerde 26 Aralık günü öğrenciler tarafından yürüyüş düzenlendi. **"Bijî Serok APO"** sloganı atılan yürüyüşe polisin saldırarak çok sayıda öğrenciyi gözaltına aldığı bildirildi. Licê Pasûr'da 23 Aralık gününden beri devam eden boykot 29 Aralık'a kadar uzatıldı. Bismil'de ise öğrenciler 2 günlük boykot kararı alarak derslere girmediler.

Amed'in sokaklarında dolaşan panzerler çare olmadı

Pasûr ve Licê'deki katliama tepki gösteren Kürt gençleri Çetinkaya mağazalarını ateşe verdi...

"Kürdistan faşizme mezar olacak"

Şêx Seîd Direniş Üçgeni'ne yurtsever gençlerden cevap

İstanbul'da yaşayan Kürdistanlı yurtsever gençler, düşmanın Amed-Çewlik-Muş üçgeninde başlattıkları halkı katletme girişimlerine tepkiyle karşılık verdiler ve halkın yanında olduklarını eylemlilikleriyle dosta-düşmana kanıtladılar.

25 Aralık günü Amed'in Pasûr(Kulp) ve Licê ilçelerinde TC'nin yaptığı katliamları protesto etmek amacıyla YCK (Yekîtiya Ciwanên Şoreşgerên Welatparêzên Kurdistanê) İstanbul'un Bakırköy ilçesinde bir yürüyüş düzenledi.

Saat 13.00 sularında 200 kişiden oluşan bir grup genç katliamları protesto etmek amacıyla düzenlediği yürüyüş boyunca **"Kürdistan faşizme mezar olacak"**, **"Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur"**, **"Bijî PKK"**, **"Bijî Serok APO"** sloganlarını attı.

Halkımızı katletmede kendisine sınırsız haklar tanıyan düşmanın bu insanlıkdışı vahşetinin yanıtsız bırakılmayacağının ispatı olan bu eylem düşmanın uygulamalarına karşı yurtsever halkımızın dünyanın neresinde olursa olsun sessiz kalmayacağının da kanıtı oluyor.

Olağanüstü Hal Bölge Valisi Necati Çetinkaya'nın kardeşi Fehmi Çetinkaya'ya ait Çetinkaya Mağazası'nı basan Kürdistanlı yurtsever gençler molotof kokteylerle mağazayı ateşe verirken olay yerine de üzerinde, **"Kürdistan faşizme mezar olacak"** yazılı bir pankart bırakarak ayrıldılar. Genellikle ordu ve faşist güçlerin alışveriş yaptığı mağazada içlerinde bölge valisinin yeğeninin de bulunduğu 11 kişi dumandan zehirlenerek ölürken düşman güçleri de sokaktan geçenlere saldırmaya ve tutuklamaya başladılar.

Kürdistan'daki kadın ve çocukların üzerine panzer sürüp kurşunlamayı kendine meşru gören TC, bu olayda zehirlenerek ölen bir kız çocuğunu propaganda aracı olarak kullanma acizliği ve alçaklığına düşerken; halkımızın katledilmesine sessiz kalınmayacağı gerçeği bir kez daha ispatlanmış oluyordu.

Öte yandan Pasûr ve Licê'deki katliamları protesto etmek amacıyla Şişhane'deki Türk Hava Yolları bürosu, Mercan Vakıflar Bankası şubesi, Zincirlikuyu semtinde bir şirketin ve Emlak Bankası'nın bir şubesinin bombalandığı bildirildi. Aynı gece Çeliktepe semtinde PTT'ye ait bir aracın da ateşe verildiği belirtilmektedir.

Êlih'de kontr-gerilla provokasyonu

TC ordu gücünün Licê ve Pasûr ilçelerinde halkın üzerine ateş açarak onlarca sivil halkın ölmesine ve yüzlerce insanın yaralanmasına neden olan katliamlarını protesto etmek amacıyla Êlih esnafı kepenklerini açmazken, otosahipleri de kontak kapattı. Êlih esnafının % 100 katılımla gerçekleştirdiği kepenk kapatma eyleminin bir günlük olacağı bildirildi.

Kontak kapatma eylemine, Êlih şehiriçi hatlarında çalışan minibüslerin yanısıra ticari taksilerin de kontak kapatma eylemine katıldıkları bildirildi.

27 Aralık akşamı esnaf kepenk kapatma kararı aldıktan sonra gece saat 23.00 sularında bazı işyerleri kontr-gerillalarca bombalandı. Bombalanan yerler: Çömçe Lokantası, Güneş Giyim ve Çeyizevi, Salon 84 Kıraathanesi, Şirvan Konfeksiyon ve Dergah Kırtasiye. Bunlardan Çömçe Lokantası'na gece saat 23.30 sularında iki MKE yapısı bomba atılmış. Bunlardan birinin patladığı, ancak diğerinin patlamadığı belirtiliyor. Lokanta çalışanlarının lokantayı kapatıp çıkmalarından yarım saat sonra ve lokanta bekçisinin içerde TV seyrettiği bir anda, camlar kırılıp içeriye bomba atılmış. Bekçi, bombaları atanların üç kişi olduklarını, ancak dışarı çıkana kadar olay yerinden uzaklaştıklarından dolayı, olayı yapanları teşhis edemediğini, fakat arkadan kaçarken gördüğü kadarıyla spor giyimli olduklarını belirtiyor.

Diğer işyerlerinden Güneş Giyim ve Çeyizevi'ne saat sabah 05.00 ile 05.30 sularında, Salon 84 Kıraathanesi'ne saat 03.00-03.30 arasında Şirvan Giyim'e saat 03.00-04.00 arası ve Dergah Kırtasiye'ye de sabaha karşı bombaların atıldığı belirtiliyor. Bombaların özellikle elektrik saatlerinin bulunduğu noktalara atılması dikkat çekiyor. Bombalanan yerlerde milyonlarca liralık maddi zararın olduğu belirtiliyor.

Bombalanan işyerlerinin değişik görüşlere sahip olan kişilerin işyerleri olduğunu ve kontr-gerilla elemanlarının bu tür olaylarla halkı birbirine karşı kışkırtarak provokasyona getirmek istediklerini muhabirlerimiz özellikle belirtiyorlar.

Botan, Amed, Mêrdîn, Xerzan yalnız değil

İsyanlar diyarı Serhedan'dan halkımıza selam

İsyanlar diyarı Serhedan'da TC'nin son dönemlerde geliştirdiği ve en son olarak Pasûr ve Licê'de giriştiği katliamları protesto etmek amacıyla açlık grevleri ve kepenk kapatma eylemleri gerçekleştirildi. 28 Aralık günü Qamûşan (Sarıkamış) ve Qaqizman (Kağızman) ilçelerinde başlayan açlık grevine Grîdax (Ağrı) şehir merkezinde başlatılan açlık grevi de eklendi. *"Kürdistan'ın dört bir yanında eylemliliğe bizim katılmamamız mümkün değildir"* diyen halk, HEP Qamûşan ve Qaqizman ilçe merkezlerinde açlık grevi başlattı. Açlık grevine 30 kişi katıldı. Açlık grevinin başlatıldığı sıralarda, Grîdax merkezde de 50 kişinin katıldığı bir açlık grevi başlatılırken, Tûtax (Tutak), Avkevir (Taşlıçay), Gihadîn (Giyadin), Bazîd (Doğubeyazıt) ve Patnos ilçelerinde de esnaf kepenk kapattı. *"Halkımızın katledilmesine karşı sessiz kalamayız. TC tüm halkımızın birliktelik içinde olduğunu bilmelidir. TC başvurduğu bu vahşetini sabrımızı taşırmadan durdurması gerektiğini bilmelidir. Bundan böyle tepkilerimiz daha sert olacaktır"* diyen esnafın % 100'lük bir oranla eyleme katıldığı bildirildi.

TC konsoloslukları yurtseverlerin hedefi oldu

Avrupa'daki halkımız ülke ruhuyla coştu

Bu arada, Amed-Çewlik-Muş üçgeninde düşmanın Kürdistan halkı üzerinde geliştirdiği komplo, terör ve katliamı protesto etmek ve ülkesinden uzakta da olsa da halkıyla omuz omuza olduğunu belirtmek isteyen yurtdışındaki halkımız Avrupa'nın çeşitli kentlerinde Türk konsolosluklarına yönelik yürüyüş ve protesto gösterileri yaptılar. Avrupa'daki Türk konsolosluklarını taşlayan halkımız, **"Bijî PKK"**, **"Bijî Serok APO"** sloganlarını haykırarak, *"Licê, Pasûr sahipsiz değil, katliamların hesabı sorulacaktır"* dediler ve Avrupa ülkelerini Kürdistan halkının katledilişine seyirci kalmamaya çağırdılar. Yurtdışındaki emekçi halkımızın ülke ruhuyla coşarak Türk konsolosluklarına yöneldiği günde Brüksel'de ERNK Avrupa Örgütü bir basın toplantısı düzenleyerek, Kürdistan'daki gelişmeleri ve düşmanın vahşetini dünya kamuoyuna duyurdu. (Avrupa haberlerini diğer sayfalarda veriyoruz).

1991 YILINDA SAĞLANAN BAŞARILAR ZAFERİN TEMİNATIDIR

1991 yılının son günlerinde Kürdistan'da önemli birtakım gelişmeler hızlıca yaşandı. Gerek düşman cephesinde, gerekse halk cephesinde yaşanan bu gelişmeler bir yılın bitimiyle sınırlı kalmayıp aynı zamanda 1992 yılına da perspektif sunan çok yönlü ve anlamlı gelişmelerdir. Bunları iyi değerlendirmek, iyi anlamak ve bilince iyi çıkarmak '92 yılına cevap verebilmek için gereklidir.

Zira '91 yılında yaşanan gelişmeler, öyle sıradan gelişmeler olmayıp Cephemizin öncüsü PKK'-nin her anı halka hizmet sunmayla geçen yirmi yıla yakın pratiğinin bir birikiminin ifadesi anlamındadır.

Bu yirmi yıllık süre içerisinde Kürdistan'da nelerin yaşandığını, nasıl bir altüst oluşun yaratıldığını Kürdistan halkının bugün vardığı gelişme düzeyinden anlamak gayet mümkün.

Artık o sindirilmiş, o susturulmuş, o dört bir yana savrulmuş halk yok. Onun yerine konuşan, haykıran, savaşan ve dünyanın dört bir yanından vatan topraklarına akan bir halk var. Bu Kürdistan tarihinde yepyeni bir olaydır ve bunun yaratıcısı PKK'dir, yüce Başkan APO'dur ve bu gerçekliğin uğrunda canlarını veren şehitlerdir.

Bu gerçeklik iyi kavranıldığında Kürdistan'da bir bütün olarak yaşanılanları ve özellikle son bir yılda sağlanan gelişmeleri de değerlendirme ve yerli yerine oturtma, bu temelde anlama, kavrama gücüne ulaşılabilir.

Son günlerde TC'nin siyasal-askeri sisteminin önemli çelişkiler içine girdiği ve özel savaş ile hükümet arasında birbiri üzerine denetim kurma kavgasının yoğunlaştığı bilinmektedir. Bunu Türk basınından, TV yayınlarından izlemek gayet mümkündür. Yeni kurulan hükümet bir yandan sahte de olsa "demokratikleşme" çabalarından sözederken özel savaş aygıtı da Kürdistan halkının üzerine kurşun yağdırıyor ve halk evlatlarını kimyasal gazlarla bombalıyor.

Bu ikili durum bir çelişki gibi görünse de aslında TC'nin karakterini ifade etmektedir ve bu anlamda çok anlaşılırdır. Gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında TC bir çaresizlik içine girmiştir. TC'nin siyasal sisteminde yönetim bunalımı vardır. TC'nin bu bunalımdan kurtulmasının tek yolu Kürdistan halkının özgür iradesini içine sindirmesidir. Bunu içine sindirdiğinde de kemalizmin ırkçı, talancı, katliamcı, inkarcı tüm tabuları yerle bir olacaktır. Bu da TC'nin altüst olması ve Türkiye halkının demokrasiye kavuşmasını beraberinde getirir ki böylesi bir yeni doğuş ne özel savaş kurmaylığının, ne kapitalist sömürücü çevrelerin, ne de emperyalizmin hesabına gelir.

Dolayısıyla devletin tüm olanaklarını seferber ederek Kürdistan halkının bu soylu direnişini kana boğmak kemalizmin karakterine daha uygun. Zira bu konuda kemalizmin önemli tecrübeleri de var. Koçgiri'de, Liçe'de, Zilan'da Ağrı ve Dersim'-de Kürdistan halkının direnişlerini kanla bastırıp üzerine TC'-yi inşa edebildi ve bunun üzerine de askeri-siyasi otoritesini kurarak günümüze dek getirebildi. İşte bugün de bunu elden bırakmama savaşımı veriyor.

Ancak değişen bir gerçeklik var. Kürdistan halkı TC'nin kuruluş yıllarında olduğu gibi örgütsüz, bilinçsiz ve öndersiz değildir. PKK bu boşluğu doldurmuş ve daha uzun bir süre de dolduracağını pratiğiyle kanıtlamıştır.

Öyleyse TC Başbakanı Demirel'in itiraf ettiği gibi "Dimyata pirince giderken evdeki bulgurdan olma" korkusunu yaşamakta haklıdır.

Bugüne kadar baskı, işkence ve asimilasyonla elinde tuttuğu Kürdistan'ı artık kolay kolay elinde tutamayacağının farkına varmıştır. Son bir yılda devrim cephesinde sağlanan gelişmeler bunu daha da netleştirmiştir. Ve bu gelişmeler temelinde PKK'-nin '92 yılı süreci için giriştiği çok yönlü hazırlıklar TC'nin korkusunu daha da derinleştirmektedir. Ya Kürdistan'ın elden gitmesine razı olunacak, ya da TC'nin kaçınılmaz sonuna tanık olunacaktır. Zira hiçbir sömürgeci ülke TC gibi bütün hayati varlığını sömürgesine bağlamamıştır. TC, Kürdistan'ı Misak-i Milli sınırları içine alıp asimileyle midesine indirmeyi hedeflerken en büyük yanılgıyı yaşadığını göremedi. Bu politikasının bir gün başarısızlıkla sonuçlanacağını ve Kürdistan'ın midesine oturacağını aklına bile getirmek istemedi. Dolayısıyla oburca bir sömürüyle adeta kendi sonunu hazırladı. Aşırı inkar politikasıyla hastalığını görmezlikten geldi ve gelinen aşamada artık hazmedemez oldu. Şimdi çare ya Kürdistan'ı Misak-i Milli sınırlarının dışına çıkarmak ya da midesinde tutmayı ısrarla sürdürerek iç kanamadan ölüme razı olmaktır. Ama TC, tarihinden aldığı tecrübeyle hala çareyi katliamda buluyorsa ona söylenecek tek söz tarihin bir tekerrürden ibaret olmadığıdır.

Evet tarihte bazı olaylar tekrarmış gibi görünse de tarih tekerrür etmez. Bir akarsudan iki kez aynı su avuçlanamaz. Bilimsel sosyalizm yolunda kararlıca yürüyen PKK'nin zengin pratiği bunun kanıtıdır. Öyleyse TC'yi saldırganlığında ısrarlı kılan yan onun bilimdışılığıdır ve bilimdışı olan bir varlığın da ölümü kaçınılmazdır. İşte TC bu ölüme karşı bir can çekiş sürecini yaşamakta ve bu süreci de uzatmak istemektedir.

Bunun karşısında halkımız da halk savaşı gibi uzun süreli bir savaşım tarzını gündemine almış ve sabırlı hazırlıklarla zafere tırmandırmaktadır. Öyleyse ortada hayati önemde kıyasıya bir savaş vardır. Ve savaşları her zaman güçlüler kazanmaz; haklı olanlar kazanır. Kürdistan halkının da insan olmaya hakkı olduğuna göre, kazanan elbette Kürdistan halkı olacak ve yerle bir edilen kemalist TC olacaktır.

Bu ne gerçek-dışı, ne de bir abartmadır. Kürdistan halkının PKK ile başlayan yeni tarihi bunun somut kanıtıdır. Ve devrim cephesinde son bir yılda yaşananlar bunun doğruluğunun açık ifadesidir. Aynı durum düşman cephesi açısından da böyledir.

Öyleyse daha net anlamak ve bilince çıkarmak için Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin son bir yılındaki gelişmelerine kısaca göz atalım:

4. Ulusal Kongre'nin başarısı ulusal zaferin teminatıdır

26-31 Aralık 1991 tarihleri arasında Behdînan'a uzanan Zagros dağlarının daracık bir vadisinde, karla kaplı gür ormanlığın arasında Kürdistan'ın her dört parçasından bir araya gelen yüzlerce gerilla bir aylık siyasi yoğunlaşma sürecinden sonra, bir hafta boyunca Kürdistan halkının kaderi üzerine tartışmalar yürütüyor ve ulusal kurtuluş için gerekli kararlar alıyordu.

Bu durum Kürdistan halkı için yeni ve anlamlı bir çabaydı. Tarihinde ilk kez kendi öz evlatları ulusal çapta bir araya gelerek özgürlük ve bağımsızlığa gidişte başarılması gereken görevleri kararlaştırıyordu. Ve ilk kez böylesi bir durum ülke toprakları üzerinde gerçekleşiyordu. Bu, halk savaşının vardığı boyutu ve düşmanın sağladığı gerilemeyi göstermesi açısından önemlidir.

15 Ağustos Atılımı'yla başlatılan gerilla mücadelesi, belli bir seviyeye dek yükseltilmişti. Artık buna bir ivme kazandırmak ve niteliksel sıçratma yapmak kendini dayatan yakıcı bir görevdi. Gerilla mücadelesi, köylü isyancılığından kurtarılmalı, gerçek rolü oynatılmalıydı.

'90 yılında boy veren halk serhildanları tüm ulusa yayılmalı ve kırla şehrin kenetlenişi sağlanmalıydı. Tüm bunların sağlıklı yürütülebilmesi için de Parti öncülüğü bütün faaliyetlere egemen kılınmalıydı.

Görev buydu ve bu görev başarıldığında, halk demokrasisi yolunda ulusal bir meclise ve savaş hükümetinin ilanına varılabilecekti. Bu süreçte yaratılacak topyekün ayaklanma ve ulusal ordulaşmayla zafer gözle görülecek kadar yakın ve ulaşılabilinir kılınacaktı.

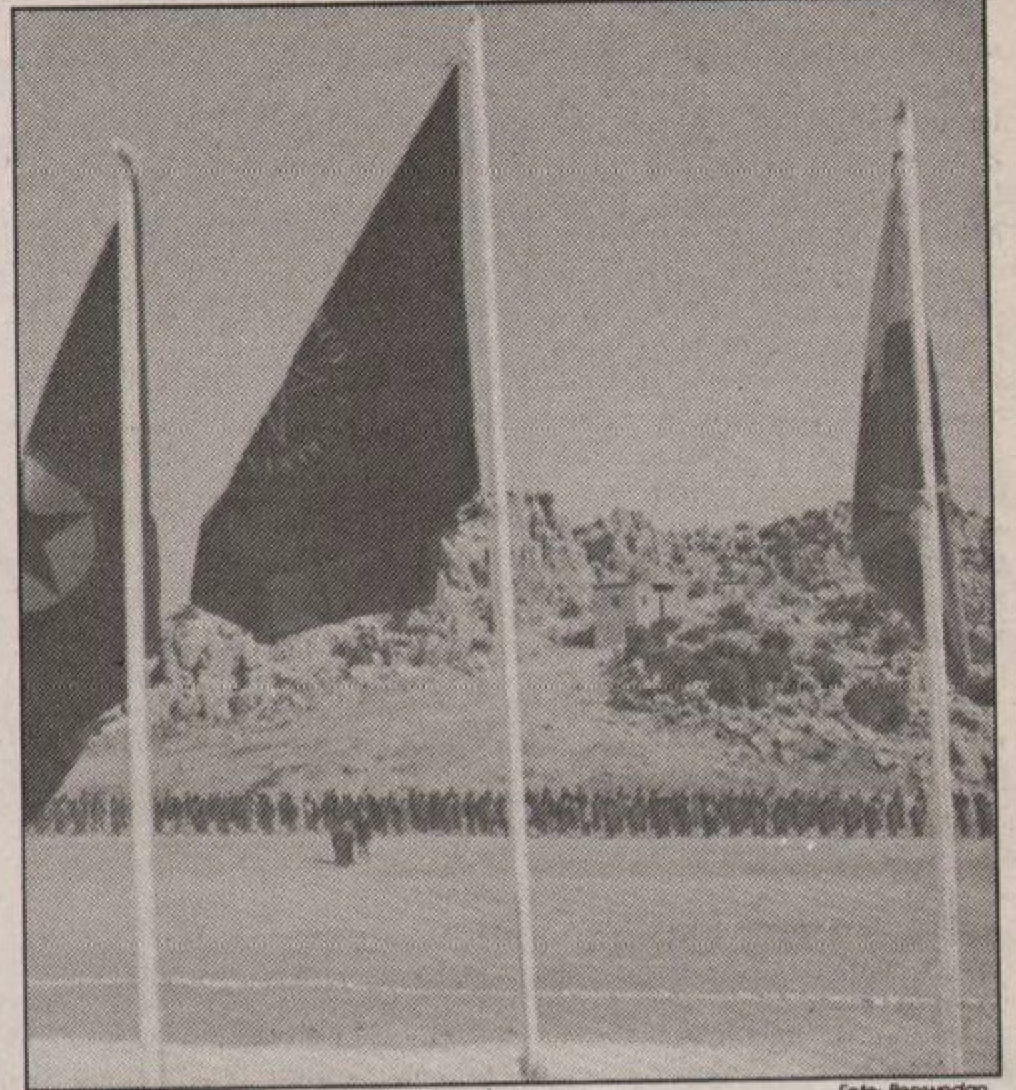
İşte '91 yılına Partimiz tüm varlığı ve olanaklarıyla bu zafere ulaşmanın azim ve kararlılığıyla yüklendi.

Partinin emrettiği yolda gerilla, büyük bir fedekarlık ve çabayla kendine ve savaşa yüklendi; eğitimini güçlendirip örgütlülüğünü pekiştirdi. Bu temelde Parti Önderliği'nin, "Başarmaya mahkumuz" talimatını hayata geçirme azim ve kararlılığıyla düşmanın üzerine yürüdü.

Sekiz yıllık gerilla savaşının sağladığı deneyimden önemli dersler çıkarılarak düşmana daha sert yönelindi ve sonuç alıcı, başarılı eylemler gerçekleştirildi. İlk kez düşman taburları tamamen fethedildi, içlerine dek girilip silah ve esir alındı. Şehirler kuşatılıp basılarak, devletin kurumları yerle bir edildi. Bu yeni durum gerilla savaşı açısından taktikte niteliksel bir sıçrama anlamına geliyordu.

Gerillanın taktiği yakalayan bu vuruşları peşpeşe süründe düşman durumunu yeniden gözden geçirip sayı ve teknik üstünlüğünü harekete geçirdi. Hedefine aldığı Behdînan'daki gerilla eğitim kamplarının üzerine binlerce ordu ve çete gücüyle onlarca helikopter ve savaş uçağı sürdü. Aslında bu sonuç almaktan çok bir deneme-sınama saldırısıydı. Acaba gerilla savaşı gerçekten nitelik kazanmış mıydı, yoksa yapılan tabur imha eylemleri gelip geçici miydi? Düşman bunu öğrenmek istiyordu ve kendi geleceği açısından öğrenmeye mecburdu. Eğer gerillada bir zaaf görse ordu gücünü sınıra yerleştirecek ve gerillayı oraya hapsetmeye çalışacaktı.

İşte bu amaçla gerçekleştirdiği Xan Kürkê saldırısında elindeki mevcut tüm olanaklarını seferber etti. Binlerce asker, çete, özel tim, top, uçak ve helikopterle saldırarak sonuç almak istedi. Ancak ARGK gerillaları düşmanın bu saldırısına büyük bir direniş ve savaşçılık örneğiyle karşılık verdiler. Altı gün boyunca süren çarpışmalarda düşman, gerillaları mevzilerinden sökemediği gibi onlarca kayıp ve yaralı verme durumunda kaldı. Düşmanın gerillalar karşısında yaşadığı yenilgi tam bir bozgundu. Ve düşman güçleri emellerine ulaşma fırsatı bulamadan yüzgeri dönmek zorunda kaldılar. Böylelikle TC kendi özel savaş güçlerini gerillalar karşısında sınamış oluyordu.

Parti, Cephe ve Ordumuzla gururluyuz — Foto: Berxwedan

Korku başa beladır

Daha sonraki günlerde gerillaların düşman bölük, tabur ve sınır birliklerine yönelik imhayı hedefleyen eylemleri devam etti. Düşman güçleri de Behdînan üzerine bir kaç saldırı düzenleyip sivil halkı katlederek sonuç almaya çalıştılar. Ama kaybettiği her gün onun için onlarca kayıp getiriyordu. Gerillanın nitelik kazanması karşısında korktuğu başına gelmişti.

Bunun üzerine Türk ordu güçleri hemen bir toparlanma haraketine geçti. Bölük ve daha alt düzeydeki askeri güçlerini bir araya toplayarak merkezileştirip güçlendirdi. Boşalttığı askeri binaları koruyamaz duruma geldiğinden içine ve etrafına mayınlar döşedi. Korkusu bu kadarla sınırlı olsa gene iyi. Biraraya topladığı güçlerinin konumlandığı binaların da etrafını mayınlarla döşedi. Nöbetçilerini arttırdı, mevzileri artırdı ve güç takviyesi yaptı. Silahlarının yeniden gözden geçirilip kısa sürede daha modern, öldürme gücü daha yüksek silahlar kullanılacağını özel savaş generalleri belirttiler. Böylece düşman, gerillanın sonuç alıcı baskınlarına karşı bir dizi savunma tedbiri geliştirmiş oluyordu. Yani savaşta inisiyatif artık gerillanın eline geçmişti.

Denge sürecine geçiş

Kürdistan'da yürütülen gerilla mücadelesinin sekiz yıllık stratejik savunma aşaması, artık yerini stratejik denge aşamasına bırakıyordu.

12 Eylül faşist cuntası sonrasında küçük birimlerle bir silahlı propaganda faaliyeti yürütülmüş, iki yılı bulmayan bu sürecin sonunda 15 Ağustos 1984'te gerillaya geçiş sağlanmış ve daha sonra gerilla tüm Kürdistan'a yaygınlaştırılarak stratejik savunma döneminin gerekleri yapılmıştı.

'91 yılına gelindiğinde, 4. Ulusal Kongre'nin Apocu ruhla pratiğe aktarılma süreci başladı. Kürdistan'da girilmedik alan, ulaşılmadık yer bırakılmadı. Mevcut güç sayı ve nitelikçe katlanarak mevzilere daha sağlam yerleşildi. Irak KDP'sinin İran-Irak savaşı sonrasındaki yenilgisi ve ardından gelen Körfez Savaşı'nda halkı katliam ortamında sahipsiz bırakarak silahlarını atıp kaçması ve PKK'nin buna PAK (Partiya Azadiya Kurdistanê) kuruluşuyla cevap vermesi gerillaya yeni açılım alanı ve muazzam silah-cephane kazanma imkanı verdi.

Bu süreçte Kürdistan ve metropol kentlerine yoğun kadro ve cephane aktarımı yapılarak örgütlenmeye ağırlık verildi. Böylelikle gerillanın önünde artık vurup koparmanın tüm olanakları açılmış olundu. Yapılması gereken, bu yolda yürümekti ve gerilla yürüdü. Gerilla yürüdükçe de düşman darbelendi ve geriledi.

Bu gelişmelere, Kongre'de köy korucularına yönelik olarak çıkartılan af yasasının da olumlu katkıları oldu. Düşmanın önemli oranda bel bağladığı çetecilik çözülmeye ve dağılmaya başladı. Bu durum ulusal birliğin pekişmesinde yararlı oldu. Düşman kendisine yeni çete odaklarını aramak durumunda kaldı.

Halk cephesinde ulusallaşma

Gerilla'da bu niteliksel gelişmeler yaşanırken halk cephemizde de ulusal uyanış, bilinçlenme ve kitlesel mücadele gelişme kaydetti. Yerel çapta başlayan serîhildanlar giderek bölgesel çapta sergilenmeye başlandı. Halk içerisinde örgütlülük artırıldı. Halkın bibirine sahiplenmesi, destek sunması güçlendirildi. Bir Amed serîhildanında olduğu gibi yüzbinlerce insanın biraraya gelerek özgürlük ve bağımsızlık yolunda yürümesine ulaşıldı. Serîhildanlara devrimden çıkarı olan her sınıf ve tabakanın en geniş halk kesimlerinin çekilmesi başarılarak bu alanda da niteliksel gelişme kaydedildi.

Gerilla'da olduğu gibi düşman bu cephede de bir deneme-sınama çabasına girdi. Ayaklanan kitlelerin bilinçlilik ve örgütlülük derecesini ölçmeye çalıştı. Kitlelerde bu anlamda az bir boşluk bulsa hemen içeri dalacak ve bölüp parçalayarak emellerine ulaşacaktı.

Ancak PKK'nin doğru-devrimci öncülüğü bu alanda da düşmana boş yer bırakmamıştı. Halk komiteleşmesi yaygınlaştırılmış ve halk tabakalarının kendi öz birliklerine kavuşması yolunda önemli adımlar atılmıştı. Halkın gerillayla bağlantısı iyi kurulmuş ve kendi bağrında yeni halk önderlerini çıkarmasına gerekli zemin hazırlanmıştı. Kitleler bilinçlendirilmiş ve düşmanı daha iyi tanıyan bir konuma getirilmişti.

Dolayısıyla düşman bu alanda da pekişen ulusal birlik ve beraberliği bozma girişimlerinde başarısız kalınca kendisine yeni yol-yöntem aramak zorunda kaldı.

Düşmanın siyasal sisteminde çatlak

Gerilla ve halk cephesinde sağlanan gelişmeler karşısında ordu gücü ve mevcut siyasi iktidarı çare üretemez duruma gelince TC bir güç tazeleme ihtiyacı duydu. Bu maksatla seçimler öne alınarak 20 Ekim'de seçime gitme hazırlıklarına başlandı.

Kürdistan'da uyanan halk tabanının devrimden çekilmesi amacıyla HEP ve SP gibi partiler gündeme sokuldu. Düşmanın amacı, Kürdistan halkını bu partiler içine çekmek ve orada eriterek pasifize etmekti. Ancak PKK'nin yoğun çabaları ve doğru-devrimci taktiksel yaklaşımları düşmanın bu oyununu bozup HEP'i Kürdistan halkına hizmet eder bir konuma getirdi ve SP'nin kitle tabanımız üzerinde boy vermesinin olanaklarını ortadan kaldırdı.

HEP'in kendi denetiminden çıktığını gören düşman, büyük bir paniğe kapılarak seçimlere katılmaması için gerekli yasaları derhal çıkardı. Ancak böylelikle seçimdışı bırakılacak olan Kürdistan halk kitlelerinin oylarına ihtiyaç duyan siyasi partiler buna çare bulma arayışı içine girdiler ve nitekim İnönü'nün SHP'si, HEP'i kendi içine alarak eritmeyi hedefledi.

HEP, SHP ile birlikte seçimlere girdi. Böylelikle özel savaşın Kürdistan halkını seçimdışı bırakma çabası boşa çıkartıldı. Halkın kendi bağrından seçtiği adaylar çok kısa bir süre kalmasına rağmen hazırlıklara girişti. Parti Önderliği'nin bizzat yönlendirmesiyle halk kitlelerine özgür iradesini konuşturma zemini yaratıldı.

Nihayetinde 20'yi aşkın Kürdistanlı milletvekili seçim sandıklarından çıkıp TC meclisine sokuldu. Ancak bundan daha da önemlisi seçim sürecinin Kürdistan çapında birlik ve beraberliğin pekiştiği bir süreç olmasıdır. Kürdistan'daki her seçim konuşması bir gösteri ve serîhildan niteliğinde geçti. Halk ERNK ve ARGK bayrakları taşıyarak ulusal giysiler ve renkler içinde günlerce coştu, moral, güç ve deneyim kazandı. Halkın ulusal duyguları kabardı. Kendine sahiplenme, özgür iradesini konuşturma azim ve kararlılığı arttı.

Ve varılan seçim sonuçları TC için, beklemediği bir çöküntü oldu. Zira seçim sandığına atılan her oy "Bağımsızlık referandumuna evet, TC sömürüsüne hayır" anlamını taşıyordu.

Artık Kürdistan halkı özgür iradesini meclise yansıtmış ve bu alanı da, TC'nin elinden kapmış oluyordu. Seçimler sonucunda SP'nin Kürdistan'da aldığı oylar da artık kimsenin Kürdistan halkı üzerinde ucuz hesaplar yapamayacağının ispatı oluyordu. Kürdistan halkı artık kendi kaderini tayin edebilecek güç, örgütlülük ve bilinç düzeyine varmıştı. Böylece TC'nin siyasal sistemi önemli bir yara almaktaydı. Tarihinde ilk kez iradesi dışında seçilen halk önderleri meclise geliyordu. Buna da bir çare bulması gerekirdi.

Dolayısıyla gerek siyasi, gerekse askeri cephede Kürdistan halkının sağladığı başarılar düşmanı bir çaresizliğin içine gömdü. "Çare daha çok şiddette midir, yoksa demokraside midir?" sorusu Türk devlet otoritelerinin başlıca gündem maddesi oldu. Kürt realitesi kendini kabul ettirmiş, kimlik sorunu TC'nin gündemine dayatılmıştı. Tarihinde şiddet dışında bir yol-yönteme tanık olmayan TC, daha çok katliam ve komployu sürdürmede kararlıyken, bazı siyasi çevreler de kısmi reformlarla süreci uzatma üzerine yoğunlaşmaya başladılar.

İşte bu noktada, Türk siyasal sisteminde açılmış olan çatlak büyüyerek iktidarda bir yönetim bunalımı doğurdu. Ve gün yüzüne çıkan çelişkiler TC'nin öyle sivil hükümetlerce değil, çok sıkı örgütlenmiş bir özel savaş aygıtınca yönetildiği gerçeğini açığa çıkardı. Ve kurulan yeni hükümetle özel savaş aygıtı arasında birbiri üzerinde denetim kurma mücadelesine tanık olundu. Sonuçta PKK'nin, "TC tamamen bir özel savaş aygıtınca yönetiliyor" belirlemesi kesinkes doğruluk kazandı.

Özel savaş diktatörlüğü

1987 yılında özel valilik ve özel kolordu adlarıyla Kürdistan'da kurumlaştırılan Türk özel savaşı o günden sonra kurumlaşma ve örgütlülüğünü TC'nin devlet yapısı ve tüm kuruluşları içinde sürdürdü. Kürdistan halkının ulusal direnişini bastırmak için kendisine muazzam para kaynakları ve sınırsız yetkiler gerekiyordu. Bunlar da ancak devletin en başında olmakla sağlanabilirdi.

12 Eylül faşizmi, bu doğrultuda zaten belli bir kurumlaşmayı yaratmış, tüm devlet daireleri, kamu kurum ve kuruluşlarıyla ordu içerisinde faşist örgütlemeyi sağlamıştı. Geriye kalan, bu yapılanmayı sivil bir çehreyle yürütecek bir tip bulmaktı. Zira general giysileriyle iktidarı yıllarca elinde tutmak hem halkın hem dünya kamuoyunun tepkilerini üzerine çekecek ve faşist diktatörlük istendiği gibi sürdürülemeyecekti.

Bu iş için ABD'de kaşarlanmış Turgut Özal seçildi ve bilindiği gibi 1983 seçimlerinde büyük bir propaganda, çarpıtma ve hileyle oldu-bittiye getirilip Kürdistan ve Türkiye halklarının başına musallat edildi. TC bunu "sivilleşme" adı altında yaparken; faşizm, askeri giysilerini indirip sivil giysilere büründü ve generaller Milli Güvenlik Konseyi adı altında perde arkasına çekilerek kuklalarının iplerini parmaklarına taktılar.

Başa gelen Özal, ANAP hükümetiyle 12 Eylül faşizminin bütün politika ve uygulamalarını ondan daha isteklice sürdürdü. Bir yandan generallere yaranırken, diğer yandan ülkenin kapılarını sınırsızca emperyalizme açtı. Uyguladığı ekonomi politikayla halkın cebinden midesine dek bir soygun geliştirirken, sağladığı maddi kaynakları özel savaşın hizmetine sundu. Günlük kararnameler çıkararak özel savaşın siyasi otoritesini pekiştirdi. Tüm bunları yaparken TV, basın ve radyo gibi kitle iletişim araçlarını sınırsız kullanarak faşist diktatörlüğün üzerini cilalamayı becerdi.

Özel Savaş Kurmaylığı, bu alanda sırtını sağlama alarak Kürdistan'a yüklendi. Muazzam para kaynakları kullanarak Kürdistan'da köy koruculuğu sistemini yürürlüğe koydu. Halkı biribirine kırdırtma, birbirine düşman etme, birlik ve beraberliğini parçalama siyasetini fütursuzca uyguladı. Basın-yayın ve TRT üzerinde tam bir denetim sağlayarak halkı uyuşturma ve kendini yenilir-yutulur kılmaya çalıştı. Spor, folklor vb. kültürel etkinlikleri çok çarpıkça kullanarak gençliği devrimden alıkoymayı hedefledi. Ahlaki yozlaşmayı son kertesine dek tırmandırdı. Zam ve talan furyasıyla yoksulluğu ve işsizliği yaygınlaştırarak insanları düzene muhtaç ve bağlı kıldı. Yurtdışı kapılarını açarak binlerce Kürdistanlıyı dünyanın dörtbir yanına savurdu. Sosyal-siyasi hakları yasaklayarak politikleşmenin önüne geçmeye çalıştı. Tüm bunları yaparken amansız bir baskı-terör ve askeri şiddetle halk kitlelerini sindirme, korkutma ve sesini çıkaramaz duruma getirmeyi amaçladı. Üniversite otoritelerini de denetimine alarak bu uygulamalarının meşruluğunu propaganda eden megafonlar haline getirdi. Dolayısıyla özel savaş aygıtı bir kördüğüm olup kendini halkın başına bela etti.

Gerilla çözümlüyor

Düşman cephesinde bu faşizan gelişmeler yaşanırken Kürdistan'da yükselen gerilla mücadelesi bu karanlık sürece dayatılan bir aydınlanma ve çözme hareketi rolünü oynadı. Özel savaşın kararttığı beyinler gerilla savaşının sıcaklığıyla aydınlatılırken, kenetlenmiş ağızlar açılıyor, donmuş yürekler kan ve cesaret akıtılıyordu. Böylelikle gerilla mücadelesi sırf bir silahlı savaşımla sınırlı kalmayıp özel savaş diktatörlüğünün iç yüzünü teşhir eden ve halkı kendi gerçekliğini görmeye sevkeden önemli bir rolü de oynamış oldu.

Kürdistan topraklarında kan aktıkça halk kitleleri Özal-Evren hükümetinin bir faşist diktatörlükten ibaret olduğunu ve TC'nin başında özel savaş kurmaylığının yer aldığını, bunun dışındaki hükümet yetkililerinin birer kukladan ibaret olduğunu gördü. Bunu gören halk, sokaklara dökülmeye ve özgür iradesini konuşturmaya başladı ve doğal olarak onu aydınlatan, benliğine kavuşturan, gerçekliğini görmesini sağlayan gerillaya kucak açtı, onunla kenetlendi ve savaşımını yükseltmeye başladı. Bu aynı zamanda özel savaş için de bir sonun başlangıcı oluyordu. Son gelişmeler özel savaşın Kürdistan'da barınamayacağını kanıtladı. Gelinen aşama öz itibarıyla budur.

Koalisyon hükümeti ne yapacak?

PKK'nin seçimlerde Türk siyasal sistemine dayattığı Kürdistan gerçekliğiyle İnönü'nün Sovyet örneğindeki Krenski hükümetinin konumuna düştüğü açıktır. Bu anlamda Dimyat'a pirince giderken evdeki bulgurdan olmuştur. Kürdistan halkının oylarıyla iktidara geldi, ancak beraberinde halkımızın özgür iradesi de meclise taşınmış oldu. Bu, PKK taktiğinin zaferidir. Meclis zaafl konuma getirilmiş, kemalizm tabusu yerle bir edilmiştir. Bu, tartışmasızdır.

Bu durumdan Demirel de bir özel savaş aygıtı kadar hoşnut değildir. Bugün Kürdistan halkının varlığından söz ediyorsa, bu onun iyi niyetinden değil, ulusal kurtuluş mücadelemizin yakıcı dayatımındandır. Yoksa aynı Demirel '80 öncesinde de iktidardaydı ve Kürt sözcüğünü bile ağzına almıyordu.

Fakat şurası da bir gerçektir ki Demirel, önemli bir deneyim yaşadı. Yaşadığı bu deneyim sonucu orduya karşı kinli olmak zorundadır. Öyle ya iki kez koltuğundan alaşağı edilip zindanlara tıkıldı. Bu onun açısından en büyük onursuzluk olsa gerek. Ve çok açıktır ki PKK'nin verdiği ulusal kurtuluş mücadelesi sayesinde yeniden siyasal sahneye adım atabildi. Bu anlamda ordu tarafından iki kez ayaklar altına alınan onurunu yeniden kazanmayı Kürdistan halkına borçludur. Ve Demirel, bunu bilmeyecek kadar siyasetdışı değildir. Ordu tarafından üçüncü kez alaşağı edilmenin kendisi için siyasal yaşamının sonu olacağını da iyi bilmektedir.

Dolayısıyla Demirel'in içine girdiği bunalımlı durum anlaşılırdır. Seçim sürecinde halka büyük vaadler vermiştir. Kürdistan sorununu çözeceğini söylemiştir. İktidarda kalmasının tek yolunun verdiği vaadleri yerine getirmek olduğunun bilincindedir.

Ama bunu nasıl başaracaktır? Görülen odur ki ya Demirel de özel savaş gerçekliğini görmede büyük bir yanılgıyı yaşadı, ya da özel savaşa güç getirmede kendini iddialı gördü. Dolayısıyla seçimlerin üzerinden iki ay geçmesine rağmen Demirel'in özel savaşın denetimi dışında tek adım bile atamaz durumda oluşu bu ikilemi daha da açığa vuruyor. Demirel'in Amerika tipi bir devlet örgütlenmesine gitme ve kısmi reformlarla Kürdistan sorununu deforme etme çabalarının olduğunu yaptığı konuşmalarından anlamak mümkün.

Ama bu denli geri bir adımın atılmasına bile özel savaş kurmaylığı ne kadar izin verecek sorusu hala gündemdedir. Peki Demirel bu izni özel savaş aygıtından koparabilecek midir? İzmir'de yaptığı konuşma, bunun zor olduğunu vurgulamaktaydı. Demirel'in iktidarda olduğu halde halkın karşısına geçip, "Bu ülkede herkesin düşüncelerini özgürce dile getirebildiği ve dile getirdiğinde kimsenin ona bir yaptırımda bulunmayacağını bilmesi gereken bir yapıya ulaşmamız gerekir; buna ulaşmada da halkın desteğine ihtiyacımız vardır" demesi ne kadar özel savaşın denetiminde olduğunun itirafıydı. Oysa halk gereken desteği zaten seçimlerde kendisine vermiştir. Ama öyle anlaşılıyor ki, MGK ile yaptığı toplantıda bazı düşüncelerini dile getirince generallerden tehdit almıştır. Bu da TC'nin ne kadar vahim bir durumda olduğunu göstermektedir.

Şu gerçek iyice açığa çıkmıştır: Sorun, hükümetlerin değişmesi sorunu değil, özel savaş aygıtının lağvedilmesi ve faşist diktatörlüğün yerle bir edilmesi sorunudur.

Peki Demirel buna güç getirebilecek mi? Mevcut durumda özel savaşın bir aleti olmaktan öteye gidememiştir. Hatta aksine Kürdistan'da en fazla kan bu son günlerde dökülmüştür. Halkın üzerine en çok kurşun bu günlerde sıkılmıştır. Gerillalara karşı kimyasal zehirli bombardıman bu dönemde açıkça uygulanmıştır ve kontr-gerilla terörü bu dönemde tırmandırılmıştır. Peki Demirel'in bunlara verecek cevabı nedir? Halen "demokratikleşme" ve "insan hakları"ndan bahsederse yüzü kızarmayacak mıdır? Yoksa açıkça çıkıp "Özel savaşın denetimini aşamadım" diyebilecek yürekliliği gösterebilecek midir? Belki de istifa etmesi onun için önceki deneyimlerinden çıkarttığı en gerçekçi bir ders olur. Ya da özel savaşa karşı amansız bir savaşa girişip vaadlerinin gereklerini yerine getirir. Bunlar ileriki pratik süreçte bir bir gün ışığına çıkacaktır. PKK bu konuda sabırlıdır. Mücadelesini kararlıca sürdürürken en cılız bir ileri adıma bile büyük değer biçme güç ve özelliğine sahiptir.

Ancak bugün görülen odur ki, Demirel'in söyledikleri bir aldatmacadan öteye gidememekte ve özel savaş diktatörlüğüne bir fiske bile vuramamaktadır. Zira kontr-gerilla terörü yine devam etmekte, çetecilik yeniden tırmandırılmak istenmekte ve halkın üzerine kurşunlar hala sıkılmaktadır.

Hükümet özel savaşın yeni maskesi mi?

Seçim öncesinde başlayan kontr-gerilla terörü son günlerde iyice azıttı. Kontr-gerillanın özel savaş aygıtına bağlı çeteler olduğu bilinmektedir. Yaptıkları katliamlar polis ve ordu güçleriyle işbirliği içinde yapılmaktadır. Bu boşluğu 12 Eylül öncesinde MHP çeteleri doldurmaktaydı. 12 Eylül öncesinde yükselen devrimci gençlik hareketine güç getiremeyen TC, MHP içinde örgütlediği azgın çeteleri halkın üzerine saldırtmış ve onlarca halk evladı sinsice komplolarla katledilmişti. Bu katillerden de ne hesap sorulmuş, ne de hakla-

rında herhangi bir işlem yapılmıştı. Aksine devletin polis ve ordu gücü onların hizmetine koşturulmuş, emirlerine sınırsız maddi olanak sunulmuştu. MHP çetelerinin Taksim'de ve Maraş'ta geliştirdiği katliam bunun doruğu olmuştu. O günlerde de kamuoyunda kontr-gerilla deyimi tartışılmaya başlanmış, ancak sonradan esen 12 Eylül faşizmi her şeyin üstünü bir kum tabakasıyla kapatmıştı.

İşte bugün Kürdistan'da kontr-gerilla terörü yeniden sahneye konulmuştur. 8 yıllık silahlı savaşımımız karşısında yenilgiye uğrayan TC ordu gücü ve çeteciliği şimdi kontr-gerilladan medet umuyor. Kontr-gerillacılığı yapanlar da MHP'nin eski faşist çevrelerinden ve toplumun en yoz, en tortu, en asalak ve bunalımlı kesimlerinden derleniyor. Toplumun tamamen dışladığı, hiçbir ahlaki ölçü ve değer tanımayan, zihninde para dışında bir olgu taşımayan, gözünü kan bürümüş cani kişiliklerin üstlendiği bir faşist görev olan kontr-gerillacılığın emrine devlet sınırsız para, fuhuş, seyahat etme ve yetki sunarak bunları halkın üzerine saldırtıyor. MİT teşkilatı bile bunların hizmetinde çalıştırılıyor.

Polis ve jandarmaların tespit ettiği yurtsever insanlar hakkında toplanan bilgiler bunlara aktarılıyor ve polis-jandarma denetiminde katliam gerçekleştirilerek olay yerinden uzaklaşmaları sağlanıyor. Böylece soruşturmaya ya da kovuşturmaya gerek kalmayarak faili meçhul olaylar hanesine yazılıyor. Son birkaç ay içinde bu şekilde yüze yakın yurtsever katledildi. Vedat AYDIN'ın işkence edilerek kurşunlanmış cesedini tüm insanlık gördü.

Durum bu kadarla da sınırlı değil; 12 Eylül faşizminin halkın arasına sokmaya çalıştığı mezhep çelişkileri ve dini, mahalli ayrımcılık şimdi de kontr-gerilla tarafından kullanılıyor.

Kontr-gerilla maskelemesi, sahte Hizbullahçılar

Son günlerde Hizbullah adı altında Êlih (Batman), Farqîn (Silvan), Nisêbîn ve Hezex (İdil)'de yurtseverlere yönelik bir takım saldırılar gerçekleşti. Devlet yetkililerinin hiçbirisi hakkında soruşturma açmadığı bu saldırılar Hizbullah adına üstlenildi. Ama gerçekte bu saldırıları yapanlar Hizbullah adını kullanan kontr-gerila çetelerinden başkası değildi. Saldırılarda halk önderleri katlediliyor, yurtseverlerin dükkanlarına bomba atılarak halk serîhildanları sabote edilmek isteniyordu. Dicle Üniversitesi'nde öğrencilere sataşılarak provokasyon ortamı yaratılmaya çalışılırken, halkın birlik ve beraberliğini bozmaya yönelik her çaba sergileniyordu.

Dolayısıyla sahte Hizbullah adı altında faaliyet yürüten kontr-gerilla çetelerinin önüne halkı provoke etme, eylemliliğini sabote etme, birlik ve beraberliğini bozma görevinin konulduğu açığa çıkıyordu.

Halkı alevi-sunni, güneyli-kuzeyli, şu partili-bu partili diye yıllarca bölerek birbirine kırdırtan TC, şimdi de dini duyguları sahtekarca istismar ederek yeni bölme taktikleri geliştiriyor.

Köy yollarına mayın döşeniyor

Kontr-gerilla halkı sadece katletmekle yeterli kalmıyor. Kürdistan'da birçok köyün yoluna ve yöresine mayın döşeyerek halkı panik ve korku içine gömmeye çalışıyor. Halk, hayvanlarını otlağa götüremez, araçlarını şehire indiremez ve köyünden dışarı adım atamaz hale getirilmek isteniyor. Köyler sık sık basılarak insanlar köy meydanına toplatılıyor, kızlara ve kadınlara insanlık onuruyla bağdaşmayan hakaretlerde bulunuluyor ve köy evleri karakol haline getirilerek yurtseverler saatlerce işkenceden geçiriliyor. Basılan her köyde hemen falaka ve işkence tezgahı kuruluyor ve buraya alınan köylülerden yükselen feryatlar ta göğe dek yankılanıyor. TC'nin gündeminde tam bir terörize etme politikası var. Baskı, işkence, tehdit, korkutma, katliam, mayınlama, sorgulama ve tutuklamalarla halkı tamamen sindirmeyi hedefliyor. Yaratmak istediği suskun, pısırık, ödlek bir Kürdistanlı tipi. Ve özel savaş aygıtı böylesi bir Kürdistanlı tipiyle Demirel'in iktidar gücü olmasına izin verebileceğini belirtiyor. Oysa öylesi bir insan tipinin en onursuz bir tip olduğunu Kürdistan halkı çoktandır bilincine çıkarmış durumda. Bunun için ne kadar katliam, tehdit, işkence ve baskıyla yüzyüze gelse de boyun eğmiyor ve işkence tezgahlarında bile, "Bijî PKK", "Bijî Serok APO" diye haykırarak onurlanmanın coşkusunu yaşıyor.

Dolayısıyla Türk özel savaşının kontr-gerilla terörüyle Kürdistan'da yapmak istediği vahşiyane emellerini iyi görmek, iyi değerlendirmek ve Demirel hükümetinin vaadlerini bu çerçevede ele almak gerekir.

Halkımızın ikiyüzlülüğe karnı tok

Halkımız, yüzyıllardan beri ikiyüzlüce sürdürülen politikalarla idare edilmeye çalışıldı. Bu, PKK gerçekliğiyle iyice aydınlandı ve halkımız artık özü sözü bir bütün olanlarla muhattap olmayı istiyor. Eğer hükümet gerçekten Kürt realitesini tanıyacaksa, başta kontr-gerilla terörüne son vermelidir.

Bir yandan "Kürtler kardeşimizdir" demek, öte yandan Kürt halkını katletmek ikiyüzlülükten de öte bir aldatmacadır. Bu durum şunu açıkça göstermektedir ki özel savaş, politika ve uygulamalarını hayata geçirmek için sivil güçlere hayati önemde ihtiyaç duyuyor. İşte seçimlere onayı bu çerçevede verdi. Demirel Hükümeti'nin başa gelmesine bu çerçevede müsaade etti ve başta kalmasına da yine bu çerçevede onay vereceği açıktır.

Öyleyse Demirel'in ahkam kesilmesi boşunadır. Özel savaş aygıtının Kürdistan halkı üzerinde yürüttüğü katliamları maskelemenin bir aracı olmaktan öteye gidememiştir. Kendini bu aracı konumunda tutması, ikiyüzlülüğünü daha da artıracaktır. Bunda İnönü de ortaktır. Ya kendilerini bu zaaflı durumdan kurtaracaklar ya da "demokratikleşme" vaadleriyle bir aldatmacayı yaşamaktan vaz geçeceklerdir.

Gelinen aşamada Türk sömürgeciliği yalnız askeri-siyasi alanda değil ekonomik alanda da halkımızı çökertmeye çalışıyor. Polis ve jandarmaların yaptıkları köy baskınlarında evlerdeki eşyaların tahrip edildiği, ziynet eşyalarının gaspedildiği bilinen bir gerçektir. Yine serîhildanlarda halkın üzerine kurşun sıkılıp joplarla saldırılarak para, yüzük, saat gibi eşyalarının talan edildiği gerçeği de vardır. Türk devletinin tarihten beri süregelen talancı-çapulcu karakteri bugün halkımız üzerinde amansızca uygulanırken; öte yandan GAP projesiyle halka refah sağlanacağını söylemek de bir başka ikiyüzlülük olsa gerek. Halkın kolundaki bir yüzüğüne, bileziğine göz dikecek kadar düşkünleşmiş bir devlet, halka hangi yatırımı yapmaktan sözedebilir? Halkımız bu sahtekarlık ve ikiyüzlülükleri artık yutmayacak kadar bilinçlenmiştir. Bu noktada gözlerini açıp gerçekleri görmesi gereken sadece TC'dir ve onun uşaklarıdır.

"Tavşan kaç, tazı tut" oyunu

Demirel ve İnönü kolkola girerek seçimler sonrasında bir Kürdistan turu düzenlediler. Elbette yanlarına generallerini almayı da unutmamışlardı.Onları birlikte görenler tamamen bir tiyatro gösterisinin sahnelendiğini sezmekte gecikmediler. Halka gayet yumuşak ve güleryüzlü görünmeye çalıştılar. Sözümona Kürt halkının sorunlarını yerinde görmeyi istiyorlardı. Gelip gördüler: Açlıktan avurtları çökmüş insanlar, terör ve işkenceden sakat kalmış bedenler, katledilerek parçalanmış aileler, ve köyleri yakılıp yıkılarak şehirlere sürülmüş kitleler karşılarında duruyordu. Bu insanların tek isteği insanca bir yaşamdı. Onların da en az Türk halkı kadar kimliklerini ifade edebilme hakları vardı. İstekleri sadece ve sadece özgürlüktü.

Generallerin eşliğindeki Demirel ve İnönü günlerce halkı dinlediler. Halkın bu talep ve istemlerini defalarca işitip yerine getireceklerine dair söz verdiler. Özal'ın sahtekarca sevgisi gibi, Kürt çocuklarına onlar da sevgi gösterisinde bulundular.

Ve tüm bunları yaparken hiçbiri ne PKK'den ne de terörizmden sözetmedi. Adeta kendilerini halka yamandırmak için ellerinden gelen her rolü sahnelediler. Mustafa Kemal'in TKP örneğinde olduğu gibi, bir tek "Biz de PKK'liyiz" demedikleri kaldı. Halkın taleplerinde haklı olduğunu defalarca vurguladılar. Köy koruculuğu, kontr-gerilla terörü ve özel savaş uygulamalarını kaldıracaklarına söz verdiler. Gerilladan tek kelimeyle bile aleyhte söz etmediler. Gayet yumuşak, gayet uysal konuşup gittiler.

Ama sonradan ne oldu? Ankara'ya vardıklarında o sahte maskeleri meclis kürsüsünde düştü. Kürdistanlı milletvekillerinin Kürdistan ve Türkiye halklarının kardeşliği istemlerine en saygısız tepkilerle karşılık verdiler. Ardından PKK'yi ve Kürt halkını teröristlikle suçlamak için ellerinden ne geldiyse bas bas bağırdılar.

Ve tüm bu süreçte Kürdistan'daki terör-katliam daha da arttı. Demek ki, özel savaş, '92 yılına yönelik hedeflerini hayata geçirmek için iktidarı çok kötü tarzda kullanıyor. Doğrusu 1992 yılı özel savaş için çok önemli. Zira çıplak askeri zoru artık işe yaramıyor ve PKK'nin bu yıla dayatmak istediği hazırlıkların yoğunluğu karşısında çare üretmede yetersiz kalıyor.

Bu nedenle yeniden tarihine bakıyor. Acaba ataları Kürt isyanlarını nasıl bastırmışlar? İşte bu noktada akıllarına Şêx Seîd isyanı geliyor.

Şêx Seîd direniş üçgeninde katliam provası

Sömürgeci Türk Devleti'nin özel savaşı Kürdistan halkının direnişini bastırmak için kullanmadık imkan, baş vurmadık yol-yöntem bırakmıyor. Hükümet bir yandan "demokratikleşme" vaadleriyle halkın ilgisini başka yöne çekmeye çalışırken, o da halkın direnişinin bastırılmasını planlıyor, tüm dünya insanlığının lanetlediği kimyasal gazları devreye koyuyor.

Türk özel savaşı, 8 yıllık gerilla mücadelemiz karşısında kalıcı bir başarı elde edemeyip aksine her geçen gün gerileme kaydedince, bu kez komplo, provokasyon ve entrikacı yöntemlere başvurmaya başladı.

Özel savaşın amacı, bu kuraldışı yöntemleri devreye sokarak halkı tahrik etme, paniğe çekme ve böylelikle katliam ortamı yaratarak bu kış sürecinde güçlerimizi darbeleme, çökertme ve güçten düşürmedir. Böyle bir durumu yaratabilmesi halinde, önemli atılımlarla geçecek olan '92 sürecinin inisiyatifini kendi eline almayı hedeflemektedir.

Bunun somut bir örneğini Şêx Seîd isyanında görmek mümkündür. Şêx Seîd döneminde Licê, Pasûr ve Hênê üçgeninde halkımız TC'ye karşı başkaldırı hazırlıkları içindeyken ve daha örgütleme çalışmaları tamamlanmamışken; iki askerin halka saldırması ve öldürülmeleri, ardından kırk askerin devreye sokularak Şêx Seîd güçlerine saldırmaları ve bu güçlerin erkenden hem de kış koşullarında çatışma ortamına çekilmeleri halkı hazırlıksız bir başkaldırıya çekmiş ve örgütsüz dağınık halk güçlerinin üzerine TC ordu gücü sürülerek isyan kanla bastırılmıştı. İsyan önderleri ya katledilmiş ya da yakalanarak Amed Meydanı'nda kurulan darağaçlarına çekilmişlerdi. İsyana kalkan halkın oluk oluk kanı akıtılmış, malları talan edilmiş, evleri yakılıp yıkılmış, kalanlar da yerlerinden-yurtlarından sürgün edilerek sonuca gidilmişti.

İşte sözkonusu isyanın bir benzerini TC günümüzde aynı yörede, aynı yöntemlerle yürürlüğe koymaya çalışmaktadır. Fakat yaşadığı bir yanılgı var; ne tarih 1925'tir, ne de Kürdistan halkı örgütsüz, bilinçsiz ve öndersizdir. Ama gerilla mücadelemiz ve halk serîhildanlarımız karşısında çözümsüz kalan TC'nin de elindeki tek koz halihazırda budur. Bu nedenle düşmanın yeni döneme dayatmak istediği bu komplocu provokatif taktiğini iyi görmek ve döneme ona göre karşılık vermek kaçınılmazdır.

ARGK karşısında başarısızlığa düşen TC bu kış sürecine teknik üstünlüğünü dayatarak gerillayı darbelemek ve kendi kara gücünü rahatlatarak bahara hazırlıklı girmek istiyor. 12 yıllık sıkıyönetim ve olağanüstü hal sürecinde Türk ordu gücünün büyük oranda yıprandığı, güçten düştüğü ve moralmen çöküntüye uğratıldığı bilinmektedir. Aslında ordu artık savaşı yürütemez duruma gelmiştir. Fakat ortalıkta özel savaşın yükünü devralacak başka bir güç olmadığından sürdürmek zorundadır. Fakat bu tempoda sürdürmesi durumunda '92 sürecini karşılamada yetersiz kalacağı da açıktır. Bu nedenle güçlerini yenileme, dinlendirme ve rahatlatmaya ihtiyaç duyarken, PKK'nin '92 sürecini de kısmen de olsa hafifletmeye hayati önemde ihtiyaç duymaktadır.

Bu konuda özel savaş kurmaylığı, PKK'nin '92 sürecinde Ulusal Meclis, Ulusal Kongre ve Savaş Hükümeti kararlarını hayata geçireceğini görmekte ve bu onun korkulu rüyası olmaktadır. Çünkü bu kararların hayata geçmesi demek, tüm Kürdistan'da topyekûn ayaklanma ve ulusal ordulaşmanın gündemleşmesi demektir.

Günümüzde bir gerilla birliğine veya yerel bir serîhildana bile güç getiremeyen TC'nin topyekûn ayaklanma ve ulusal ordulaşma karşısında ne denli bozguna uğrayacağı açıktır. İşte özel savaş kendini buna hazırlamaya çalışıyor. Eğer Şêx Seîd isyanının bir benzerini sahneleyip '92 sürecini bugünden başlatabilirse, gerilla ve halk güçlerimizi teknik üstünlüğünü kullanarak kış koşullarında darbelemeyi hedefliyor.

Yapılan katliam provaları bunun içindir. Kış koşullarında hareket halinde olan, sürekli çatışmalar yaşayan ve kayıp veren bir gücün bahara güçlü başlaması elbette zor olacak ve TC devlet olnaklarını seferber ederek '92 sürecini boşa çıkarmaya çalışacaktır.

Bu noktada halkımızın vereceği karşılık elbette düşmanın tahriklerine kapılmadan bu süreci uzun tutmak, mücadelesini geniş alanlara ve tüm yıla yaymak olacaktır.

Yumuşama sürecini ilk zedeleyen TC olmuştur

İşte izahı yapılan amacına ulaşabilmek için Türk özel savaşı, hükümetin yumuşama vaadlerine aldırış etmeden harekete geçerek Serê Sipî dağında tespit ettiği bir gerilla birliğine karşı havadan saldırıya geçti. Demokrasi havarisi faşist Ecevit daha çok önceden devlete, "Bu kış sürecinde darbe vuralım" önerisinde bulunmuş, Demirel ve diğer hükümet çevreleri, "Halka ılımlı yaklaşalım, teröristleri ezelim" şiarı altında aynı niyet ve duygularını dile getirmişlerdi.

Bu anlamda hükümet dahil devletin tüm siyaset çevreleri özel savaşın katliamcı planlarını hayata geçirmesine onay vermiş olmakta ve bunu da "milli birlik" adı altında yapmaktaydılar.

Tabii özel savaş bu onayı aldıktan sorna gönül rahatlığıyla planlarını yürürlüğe koyuyor ve amacına ulaşmak için de kimyasal silah dahil her türlü yol-yöntemi mübah görüyordu.

Kimyasal bombalar kullanarak havadan uçak ve helikopter gücüyle gerçekleştirdiği bu saldırıyla TC yalnızca 14 gerillayı şehit etmekle kalmıyor, aynı zamanda hükümetin vaadettiği yumuşama sürecini ilk bozan taraf oluyordu.

Bu da bize TC'nin vaadlerinin ne denli yalan ve sahte olduğunu, tüm politikasının bir aldatmaca ve ikiyüzlülükten ibaret olduğunu bir kez daha gösteriyor.

Daha Mustafa Kemal'in döneminde bu tür sahtekar entrikalarla Kürt ve Türk halkının kaderlerinin defalarca karartılmak istendiğini biliyoruz. Mustafa Suphiler, Çerkez Ethemler böylesi ikiyüzlülüklerle katledilmedi mi? Yine Sivas ve Erzurum kongrelerinde kurulacak Cumhuriyetin her iki halkın ortak Cumhuriyeti olacağına dair söz verilmedi mi? Sonuç; daha fazla şovenizm, daha fazla inkar, daha fazla katliam ve Kürdistan'ın sömürgeleştirilmesi oldu.

Demek ki TC hangi dönem "demokrasi, insan hakları ve Kürt-Türk kardeşliği"nden dem vuruyorsa gündeminde mutlaka yeni terör, katliam ve ırkçılık planları vardır. Bu gerçeklik bu son cenaze törenlerinde bir kez daha ispatlanmıştır.

Devlet, şehit gerillaların cenazelerini önce ailelerine vermemek istemiş, verince de bedelini kanla ödetmiştir. Şehit gerillalar için yapılan cenaze alma girişimleri bir suç sayılarak devlet güçlerince yollara barikatlar kurulmuş, halkın üzerine binlerce asker, özel tim ve panzer sürülmüştür. Öyle ki, düşman engelini aşabilmek için halkımız günlerce karın üstünde beklemek zorunda bırakılmıştır. Cenaze tabutlarını omuzlayan halk kitleleri düşmanla köşe kapmaca oynarcasına şehirden köylere, köylerden şehitliğe bir koşuşturmanın içine girme mecburiyetinde kalmışlardır. Yolları devlet güçlerince kesilen halk, cenazelerini düşmana vermeyip günlerce yanında saklamış, ordan oraya taşımış ve kanını bedel ederek şehitlerin anılarına layık törenlerle kutsal vatan topraklarına emanet etmiştir.

Düşman bu cenaze törenlerine kurşunla karşılık vermiş, onlarca yurtseveri öldürüp yaralarken yüzlercesini de gözaltına alıp işkencelerden geçirmiştir. Son günlerin katliam bilançosuna bakıldığında TC vahşetinin vehameti daha iyi anlaşılmaktadır.

Savaşı tırmandırmak TC'nin zararınadır

Halkı bu denli dizginsizce katletmeyi kendine meşru gören TC, elbette yanıtsız kalmayacaktı. Kadın-çocuk demeden halkımızın üzerine helikopter ve panzer süren, binlerce insanımızı silahsız ve masum olduklarını bilerek kuşun yağmuruna tutan TC, yumuşama ortamını bozmuş ve savaşı tırmandırmış oluyordu. Halkımızın katledilmesine elbette sessiz kalınamazdı.

Yoksa hükümet ve devlet yetkilileriyle bir basın çevrelerinin sık sık vurguladığı gibi halkımızın meşru müdafasını teröristlikle nitelendirmek, onu katliamla bastırmada kendine sınırsız haklar tanımak asla kabul görecek veya bağışlanacak bir durum değildir. TC'nin katliamlarına "Şanlı ordumuz yine vurdu" diye alkış tutanlar, yaptıkları katliamın hesabını vermedeo denli açık olmayı bilmelidirler. Her türlü sömürüyü, baskıyı, işkenceyi, ahlaksızlığı, katliam ve şovenizmi kendilerine meşru hak sayanlar bunun sonsuza dek böyle gitmeyeceğini düşünmelidirler. Masum insanları evlerinden alıp işkence tezgahlarında katlederek kurşunlayıp köprü altlarına atanlar, halkımızın öz evlatlarının üzerine kimyasal bomba yağdıranlar; kadın, kız, çocuk demeden insanlarımıza köy meydanlarında hakaretler yağdırıp tecavüze yeltenenler, bu vahşetlerinin hesabı sorulduğunda ağlayıp sızlamayı artık terketmeyi öğrenmelidirler.

Bu denli kuralsız, haksız ve dizginsiz bir özel savaşa hangi halk tahammül edebilir, kim onay verebilir?

Nitekim devletten bunun hesabı iyi sorulmuştur. Şirnex'in Aviyan(Dereler) taburuna yapılan baskın özel savaşın hiçbir uygulamasının karşılıksız bırakılmayacağının en iyi cevabı olmuştur. Tabii şehitlerimizin cenazelerine keyifle bakanlar, Avyan'daki asker cesetlerinin görüntülerine de ya tahammül etmek zorundadırlar ya da çağdışı özel savaş yöntemlerine son verip halkımızın özgür iradesine rıza göstermek zorundadırlar.

Ama görünen odur ki TC, bildiği yolda devam etmek istemektedir. Nitekim daha şehitlerimizin cenazeleri yerdeyken; sinsice bir komployla değerli bir ARGK kurmayını şehit etmiştir. Bu cinayet onun halkımız üzerinde beslediği emellerini daha iyi açığa vurmuştur. TC'nin tırmandırdığı bu savaş hali elbette ki her yurtsever Kürdistanlının tepkisini üzerine çekecekti. Nitekim buna iyi bir cevap İstanbul'daki Kürdistanlı yurtsever gençlerden geldi. Daha çok general ve devlet yetkililerinin aile ve çevrelerinin alışveriş ettiği Çetinkaya mağazası ateşe verildiğinde devlet yetkilileri kıyametler kopararak halkı hemen şovenistçe konuşmalarla topyekün savaşa çağırdılar. Dumanlardan boğularak ölen bir çocuğun cesedini kırk kez ekranlara getirdiler. Peki onlar insan da Kürdistan'da katledilenler insan değil midir? Kürdistan'daki çocukların da yaşamaya hakları yok mudur? Devlet Palû'da, Nisêbîn'de, Amed'te çocuk ve kadınların üzerine panzer sürerken bu insanlık-dışı bir vahşet değil miydi? Bunu kim kınadı? Kim TV'nin ekranlarına kırk kez getirdi? Bu denli ikili ölçüt olur mu? Bunu kim kabul görebilir?

TC, halkımıza yaptıklarının bedelini ödemesini bilmelidir ve TC'nin yaptıklarına alkış tutan ya da seyirci kalanlar da bu bedel ödendiğinde bu sükunetlerini korumayı bilmelidirler.

TC savaşı tırmandırdıkça halkımız da tırmandıracaktır. Ve de savaşı Kürdistan toprakları üzerinde yürütmeyi sürdürdükçe halkımız da Türkiye topraklarına taşıracaktır. Kıstasa kıstası isteyen kendisidir. Savaşı bu yöne zorlayan halkımız değil, TC'nin kendisidir. Ve daha işin başlangıcıdır. Kürdistan'da katliamlar yükseldikçe Türkiye metropollerindeki halkımız da buna tepkisini en sert bir tarzda gösterme hakkına sahip olduğunu eylemlilikleriyle ispatlayacaktır. TC bunu böyle bilmeli ve adımlarını atmada bu gerçekliği göz önünde bulundurarak hareket etmelidir.

Bugün metropol kentlerindeki Kürdistanlı yurtsever gençliğin kendiliğinden geliştirdiği bu tepkisel çıkışın,yarın Kürdistan'da katliamlar arttıkça metropollerdeki tüm Kürdistanlı yurtseverlere yayılabileceği gerçeğini de asla unutmamalıdır. Ve metropol kentlerindeki Kürdistanlıların ayağa kalkmasının devrimsel nitelikte olacağı da kuşku götürmezdir. Ve Kürdistan'da başarıya gidecek bir devrim hareketi kesin kes Türkiye halkının demokratik mücadelesinin de zaferini beraberinde getirecektir.

Türkiye halkının çıkarı Kürdistan Devrimi'ndedir

Cephemiz ERNK'nin öncüsü PKK'nin ilk günışığına çıktığı günden itibaren Türkiye Demokratik Hareketi'ni geliştirmeyi hedef aldığı bir gerçektir. Bu gerçeği Kemaller, Hakiler canlarını vererek ispatlamışlardır. Kürdistan halkı bu yiğit ve fedakar önderlerin anılarına her zaman bağlı kaldı ve sonsuza dek de bağlı kalacaktır.

Kürdistan halkı, yüzyıllardan beridir Türkiye halkıyla kader birliği etmiş, onun uğrunda defalarca kanını akıtmıştır. Ancak ne acıdır ki, her defasında ihanete uğramış, hakları gaspedilmiş ve topraklarına göz dikilmiş, el konulmuştur.

Varılan aşamada artık bu tek taraflı gidişata bir son vermenin zamanıdır. Türkiye halkı, Kürdistan halkının kendisine uzattığı dostluk ve kardeşlik elini tutmasını bilmelidir. Kendisine reva gördüğü insan ve devlet olma hakkını Kürdistan halkı için de reva görmeyi içine sindirebilmelidir.

TC yıllardan beridir sürdürdüğü sömürgeci ırkçı-şovenist politika çerçevesinde bugün Türkiye halkını Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı kışkırtmaya ve onu topyekün bir savaşın içine çekmeye çalışmaktadır. Oysa Türkiye halkının savaşa değil, huzur ve demokrasiye ihtiyacı vardır. Huzur ve demokrasiyi sağlamanın tek yolu da devletin başına çöreklenmiş faşist özel savaş generallerini alaşağı etmek, yerine halkın iradesini oturtmaktır.

Bugün Türkiye demokratik hareketinin yaşadığı önderliksel boşluğu PKK, Denizlerin, Mahirlerin, Kemal ve Hakilerin anılarına duyduğu bağlılıkla doldurmaya çalışmaktadır. Kürdistan'da geliştirilen ulusal kurtuluş mücadelesinin Türkiye demokratik hareketine hatırı sayılır katkılarda bulunduğu bir gerçektir. Öyleyse Türkiye halkının yeri faşist TC devletinin yanı değil kesinkes Kürdistan halkının yanıdır.

İki halkın birbirinin özgür iradelerine ve kendi kaderlerini özgürce belirleme haklarına duyacakları saygı temelinde gösterilecek dayanışma ve yürütülecek mücadele TC'nin en hazin sonu olacak ve halklarımız faşizm belasından kurtulacaktır.

Devletin ırkçı-şoven kışkırtma ve yönlendirme çabalarına asla prim vermeden bu doğrultuda sağlanacak dostluk ve dayanışma, özgürlük ve demokrasinin de teminatı olacak ve devrim şehitlerinin anılarına bağlılığın en anlamlı ifadesi olacaktır.

Savaşı daha çok geliştirip tırmandırmaktan ve daha çok kanın dökülmesine onay vermekten Türkiye halkının sağlayacağı hiçbir yarar yoktur. Devletin savaşı tırmandırma, katliamları yaygınlaştırma ve özel savaşı sürdürme siyasetine karşı Kürdistan halkının Türkiye halkına uzattığı ortak mücadele ve dostluk elini yüksek bir değer biçerek tutmak Türkiye demokrasisinin gelişmesi yolunda atılacak en soylu adım olacaktır.

Türk siyasal sistemi değişime uğramadan Kürdistan halkını katletme durmayacaktır

Son gelişmeler bir kez daha çok çarpıcı bir biçimde Türk siyasal sisteminin değiştirilmesi gerekliliğini vurgulamıştır. Bu sistem kökten değişmedikçe ne Türkiye halkının demokrasiye ulaşması, ne de Kürdistan halkı üzerindeki katliamların son bulması düşünülemez.

Türk siyasal sisteminin başı Özal'ın, TV ekranlarında boy vererek Kürdistan halkının başının ezileceğini dobra dobra söylemesi onun ne denli faşist bir cani olduğunu göstermede yeterli olmuştur. Kürdistan halkının kanının dökülmesinden bu denli keyiflenen bu hain TC'nin başında durdukça insan hak ve özgürlüklerinden bahsetmek sadece kendini aldatmak olur.

'83 yılından beridir halklara kan kusturan, fuhuşu, ahlaksızlığı, yoksulluğu, terörü ve kişiliksizleştirmeyi meşrulaştıran bu insanlık ucubesinin özel savaşın çok yüzsüz bir kuklası olduğu açığa çıkmıştır. Tam bir bukalemun gibi her renge ve her kılığa girebilen bu kişilik ve gerisindeki özel savaş aygıtı Kürdistan ve Türkiye halklarının birlikteliği önünde engeldir. Bunlar tasfiye edilmeden birliktelikten söz etmek hayal olacaktır. Bütün özel savaş sistemi kaldırılmadan savaşın durması mümkün değildir.

Bu anlamda Türk siyasal sisteminde hükümetlerin değişmesiyle özgürlük ve demokrasinin yaratılabileceği hayaline kapılmak en büyük yanılgı olur. Özgürlük ve demokrasinin gerçekleşebilmesi için Türk devletinin kuramsal olarak köklü bir iç değişime uğraması gerekir. Bu da ancak devlet çarkında kurumsallaşan özel savaşın tamamen sökülüp atılmasıyla mümkündür.

Şurası açıktır ki, özel savaş ve Özal'ın saldırgan tavırları ile koalisyon hükümetinin konumu birbiriyle tezatlık teşkil etmektedir. Önümüzdeki süreçte bu tezatlık ya çok kötü bir uzlaşma ya da şiddetli bir çatışmayla giderilmek durumundadır. İşte bu konuda atılacak en sağlıklı adım Türkiye halkının ve ilerici demokratik çevrelerinin elele vererek özel savaş belasını başlarından savmaları ve Kürdistan halkının özgür iradesine saygı duymaları olacaktır. Ancak bu sağlandığında akıtılan kanlar durdurulabilir. Bunun dışındaki tüm sözler ister "demokratikleşme" adına olsun, ister "insanileşme" adına olsun içi boş sözler olup birer aldatmacadan ve zaman kazanma çabasından ibarettir. Ve bu tür sözlerin pratikte hayat bulmadıkça hiç kimseden itibar görmeyeceği de açıktır.

Onursuz Kürt tipi tarihe gömüldü

Son günlerde TC'nin ağzına en çok doladığı söz, Kürt realitesini tanıma oldu. Hatta bu konuda Talabanî ile birçok görüşme yapıldı. Bazı reformist-uzlaşmacı Kürt çevreleri harekete geçirildi. Kimileri ta Avrupalara dek gönderilip halktan itibar kazanmalarına çalışıldı. Bu arada Talabanî devreye sokularak PKK'den savaşın durdurulması istendi. Barzanî'nin Ankara'ya gelen temsilcisinden PKK'nin Behdînan'da barındırılmaması talebinde bulunuldu. Tüm basınyayın ve TV harekete geçirilerek Kürtlere birtakım yasal hakların verileceği furyası başlatıldı.

Ancak tüm bu girişimlerde sıkça gündeme getirilen ortak nokta PKK'nin başının ezilmesi ve Başkan APO'nun tasfiye edilmesiydi. Bu uğurda onlarca komplo ve provokasyon tezgahlandı. Aynı amaçlı son Şener provokasyonuna ne kadar umut bağlanıldığına herkes tanık oldu. Şimdi de kılıç artıklarından bir konferans toplatılarak devreye sokma çalışmaları yoğunlaştırılmak isteniyor.

Yani Kürt realitesi tanınacak ama yeterki PKK'siz olsun, APO'suz olsun imajı tüm halka yayılmak isteniliyor. Öyleyse TC'yi bu denli APO'ya düşman kılan yan nedir, ya da Türk siyasal sisteminin tanımak istediği Kürt realitesi, nasıl bir realitedir?

Herşeyden önce APO, PKK ve Kürdistan kavramları etle tırnak gibi birbirine kenetlenmiş, kaynaşmış gerçekliklerdir. Nasıl ki kemik etten ayrılmazsa bu üç bileşkenin de birbirinden ayrılması düşünülemez. Öyleyse TC "APO'ya hayır" derken özde PKK ile yaratılan Kürdistan gerçekliğine de "hayır" dediğinin bilincindedir.

Kürdistan halkını ölümün eşiğinden çıkarıp dirilten yegane güç PKK ve onun tartışılmaz önderliğidir. Kürdistan'ı kurmaya muktedir insan tipini yaratan da bu önderliktir. Ve Kürdistan gerçekliği bugün tüm dünyaca kabul görüyorsa, bunun yegane sahibi PKK ve önderliğidir. Yüzyıllardır ezilen, horlanan, onursuz, kişiliksiz, vatansız, hakhukuksuz bırakılan, bilinçten, insanlıktan soyutlanan Kürdistan halkını yeniden insanlık alemine kazandıran PKK'dir ve Önderliği APO'dur.

Bugün Kürdistan halkı yüksek bir onurlanmayı yaşıyor, özgür insan olma yolunda ayaklanıyor ve ülkesinin bağımsızlığı yolunda canını, kanını ortaya seriyorsa bunun yaratıcısını iyi görmek, iyi tanımak ve değerini iyi anlamak gerekir.

Gerçek Kürt realitesi demek Kürdistan'ın PKK ile başlayan aydınlık tarihi ve bu tarihte şekillenen özgür insan tipi demektir. Bunun dışında bir Kürt realitesini tanımak veya tanınmasını ileri sürmek Kürdistan halkının özgür iradesini dışlamak ve onun yeniden köleleşmesini istemek olur.

Görülüyor ki TC devletinin tanımak istediği Kürt realitesi PKK öncesi tarihteki köleleştirilmiş realitedir. Oysa halkımız kölelik zincirlerini çoktan parçaladı.

Türkiye Cumhuriyeti, herşeyiyle özel savaş güdümüne girmiş, ona göbekten bağlı, pısırık, uydu, işbirlikçi, köle bir Kürt tipiyle anlaşma masasına oturmak; böylesi soysuz çağdışı bir tipi kendine muhattap almak istiyor. Talabanî'yi, Rojname'yi ve reformist-teslimiyetçi çevreleri devreye sokması bu amaçladır.

Ve yine görülüyor ki Demirel-İnönü hükümetinin tüm çabaları da böylesi bir insan tipini yeni-

den yaratabilmek ve bunu PKK'nin karşısına çıkartabilmektir.

Elbette böylesi onursuz, kişiliksiz, ulusal iradesiz bir tip Türk sömürgeciliğinin tam da aradığı tip olacaktır.

Vietnam'da Diem kliği, Çin'de Çen Kayşek, Nikaragua'da Kontralar bu tür tiplerden oluşturulup halkların özgürlük ve bağımsızlık mücadelelerinin karşısında dikilmedi mi? Ama sonuç hepsinde de emperyalizm ve sömürgeciliğin hüsrana uğraması oldu.

Eğer PKK eski Kürt köle kişiliğini dönüşüme uğratmayıp özgür-militan Kürt tipi yaratmasaydı TC'nin çabalarına anlam verilebilirdi. Nitekim 70 yıllık Sovyet deneyiminin böylesi özgür-militan tipi yaratmamasının hazin sonu herhalde TC'nin iştahını kabartmıştır. Ekim Devrimi'ni yaşamamış olan Gorbaçov reel sosyalizmi yıkıp Sovyetleri tasfiye etti ama bu sosyalizmin bilimselliğinden ve doğruluğundan şüpheye düşüleceği ve bunun üzerinde hesaplar kurulacağı anlamına gelmez.

PKK 70 yıllık reel sosyalizm deneyimlerini gözönüne alarak Kürdistan'da devrimi yapmaya ve sürdürmeye muktedir insan tipini ortaya çıkarma mücadelesini başarıyla verdi. Bugün Kürdistan'daki insan tipi konuşan, tartışan, düşünen, değerleri uğrunda savaşan, onurunu çiğnetmemek için canını veren ve vatan topraklarının bağımsızlığı için, özgür bir Kürdistan için ayaklanan insan tipidir. Dünyanın dört bir yanına savrulmuş Kürdistanlılar akın akın gelip Kürdistan dağlarında özgürlük savaşımını yükseltiyorlar. Kürdistan toprakları şehit kanlarıyla yıkanıyor. Halk ulusal renklerle donanarak şehitlerin yolunda zafere halay tutarak yürüyor. Artık onursuz Kürt tipi tarihe gömüldü. Kürdistan halkı, tarihindeki en büyük onurlanmayı PKK'yle yaşıyor; onun Önderliği Başkan APO'yla yaşıyor.

İşte böylesi bir aşamada TC devletinin Kürt realitesini tanıma adı altında yaratmak istediği eski onursuz Kürt tipine halkımız asla prim vermeyecek, itibar göstermeyecektir. Bunun en iyi örneğini kararlılık, direniş ve serhildanlarda görmek mümkündür. Licê, Pasûr, Hênê direnişleri Amed-Çewlik-Müş üçgenine yayılırken '92 yılında halkımızın varacağı ulusal ayaklanma seyrine de perspektif olmaktaydı.

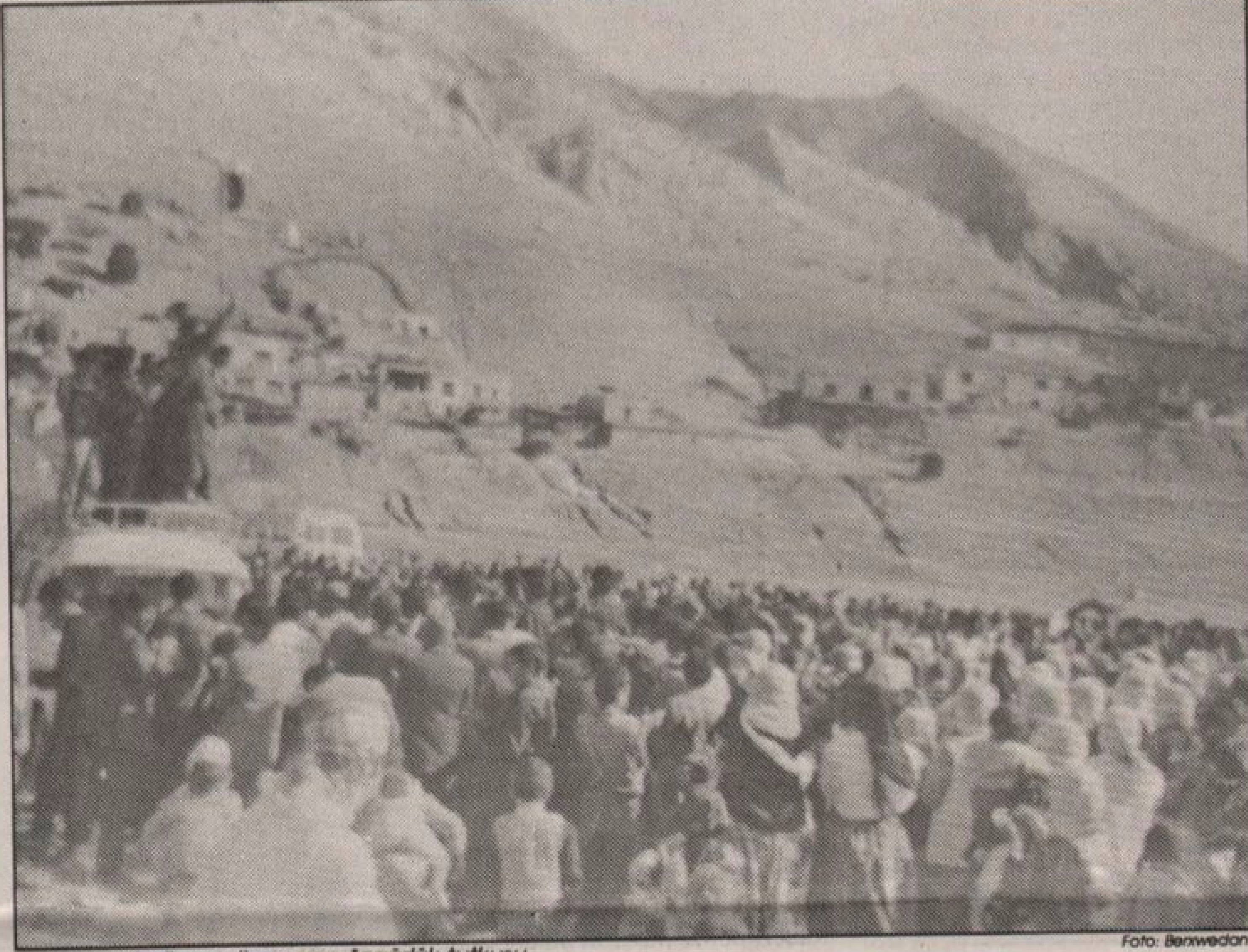
Evet, savaşımızın seyrinde bugün yaşananlar '92 sürecinin perspektifleri niteliğindedir. Artık kesin kes mücadelemiz kırla şehiri birleştirmiş, metropol ve yurt dışındaki halkımızın desteğini buna katmıştır. Ulusal birlik sağlanmış ve PKK öncülüğü oturtulmuştur. Bu gelişmeler 1992 yılında ivme kazanacak ve halkımızı zafere, düşmanı ölüme götürecektir. Halkımız özgürlük ve bağımsızlık yoluna girmiş ve sonuç alıcı savaşım tarzını öğrenmiştir. PKK'siz yaşamın kölece bir yaşam olduğunu bilince iyi çıkarmış ve önderliğine bağlılığını canını vererek kanıtlamıştır.

Öyleyse Kürt realitesini tanımak isteyenler bu gerçekliği iyi görmeli, bu temelde sağlıklı yaklaşım göstermeli ve kendilerini aldatma yanılgısından kurtulabilmelidir. Bunun dışında bir Kürt realitesi yoktur. Bu gerçekliğe saygılı yaklaşmak ve yüksek değer biçmek tek çözüm yoludur.

Zorluklar yaşansa da zafer yakındır

Halkımız, PKK önderliğiyle büyük bir onurlanma ve yeniden doğuşun coşkusunu yaşıyor. Elbette ki bu düzeye öyle kolay varılmadı ve zaferin ufukta görünüverdiği bu günlerde aşılacak yol hala fedakarlık, çaba, emek ve savaşım gerektirmektedir.

Halkımız, tarihinden özgürlük ve bağımsızlık adına elle tutulur hiçbir miras devralmadı. PKK, ulusal kurtuluş mücadelesi yoluna sıfırdan başlayarak koyuldu. Katı bir inkar ortamında her şey zifiri karanlığa gömülmüştü.

Kerboran halkının dinmeyen özgürlük tutkusu

Foto: Berxwedan

PKK, bilimselliğiyle buna ışık oldu. Yürekler dondurulmuş, beyinler daraltılmış, duyular köreltilmişti. PKK derin çözümlemeleriyle bunlara kan akıttı, hayat suyu olup yeniden diriltti, güç, cesaret ve inanç kattı.

Sıfırdan başlanan nokta, geceli gündüzlü çaba ve nefes nefese harcanan emeklerle ilmek ilmek dokunarak bir ulusal uyanış, partileşme, cepheleşme ve ordulaşma sürecine vardırıldı. Yurduna ve halkına ihanet ettirilen kişilik dönüşüme uğratılıp ulusal kurtuluş savaşımına kanalize edildi. Düşman zindanları bir ihanet batağı olmaktan kurtarılıp direniş ve ulusal bilinçlenme kaleleri haline getirildi. Kürdistan toprakları adım adım fethedildi. Özgürlük gerillaları halka ruh bilinç ve cesaret taşıdı. Kölelik zincirleri büyük bir inanç ve azimle parçalanıp düşmanın yüzüne fırlatıldı. Suskun diller çözüldü, köreltilmiş yetenekler canlandı. Halk, yeniden örgütlendi, birliği pekiştirildi ve serhildanlarla özgür iradesini haykıracak konuma getirildi.

Halkın önüne doğru-devrimci savaşım tarzı konuldu ve bu pratikte ispatlandı. Kürdistan gerçekliği tüm dünyaya tanıtıldı. Ulusun üzerine serpilmiş ölü toprağı kaldırılarak ülkenin dört bir yanı renga reng kılındı. Coşku, sevinç, gurur ve onurlanma günlük yaşamın bir parçası haline getirildi. Halkın savaşımının uzun süreli kılınması için yüzyıllara taşacak tedbirler alındı ve bu temelde gerekli özgür-bilimsel-militan insan tipi yaratıldı sürekliliği güvence altına alındı.

Tüm bu başarılar Kürdistan halkının bir bütün geleceğine damgasını vuracak olan soylu kazanımlarıdır. Ve bu kazanımların yaratıcısı PKK ve Önderliği'nin yolunda halkımız kararlıca yürümektedir. Şehitlerimizin anısı bunun teminatıdır.

Geçmişte yaşanan zorluklar aynı cinsten olmasa da gelecekte de yaşanacaktır. Halkımız en büyük zorlukları PKK öncesi tarihinde, düşmanlarına hizmet ederek yaşadı. PKK sürecinde yaşadığı zorluklar ise zafere ulaşmada değerli anılar olacaktır.

Daha çok kanımız akacak, şehitlerimiz daha çok olacak ama biz insanlığımıza bu bedeli ödeyerek kavuşabiliriz. Sonunda zafer olduktan sonra, akıtılan kanlar toprağımızı daha kutsallaştıracak, verilen canlar devrimimizi daha anlamlı kılacaktır.

Bugün PKK'nin doğru devrimci önderliği yolunda özgürlük ve bağımsızlık zaferi gözle görülür, elle tutulur bir noktaya gelmiştir. Halkımız serhildanlarında, gerilla vuruşlarında bu zaferin coşkusunu yaşıyor. Yapılacak tek şey dün ve bugün olduğu gibi yarın da PKK çizgisinde kararlıca düşmanın üzerine yürümektir. Bu doğrultuda yapılması gereken PKK'ye güvenmek, inanmak ve bağlılığını sonsuz ve kopmaz kılmaktır.

Önümüzdeki süreçte düşman tahrik etmek, provoke etmek, halkımızın birlik ve beraberliğini bozmak isteyecektir. Yine komplolar sergileyecek, terör estirecek, katliam denemelerine girişecektir. İkiyüzlülüğünü sürdürerek bir yandan demokrasi havarisi kesilecek öte yandan kimyasal gaz ve kurşun yağdırarak ulusal direnişimizi kana boğmak isteyecektir.

İşte düşmana bu oyunu oynama fırsatı vermemek ve bu zevki tattırmamak için halkımızın temel görevi, düşmanın tahrik komplo ve provokasyon oyunlarına gelmeden PKK'nin doğru devrimci çizgisine ve önderliğinin yaratıcı gücüne inanç ve güvenini yükseltmek ve bu doğrultuda kararlıca yürümektir.

Önümüzdeki kış sürecine verilecek en iyi cevap halk savaşı taktiklerini zenginleştirmek ve gücünü bir anda tüketen değil, uzun süreçlere yayan savaşım tarzını esas almaktır. Ağzından alevler saçan köhnemiş düşman canavarına karşı ön cepheden açıkça saldırıya geçmek değil, gözünden burnundan kulağından beynine girip onu sersemletmek ve yanından yöresinden, geri cephesinden darbeleyerek kan revan içinde halsiz bırakmaktır.

Düşmanın tahrikleri karşısında heyecana kapılmadan, bireysel tavır ve tutumların içine girerek provokasyona gelmeden Cephemiz ERNK'nin örgütlü birlikteliğini esas almak ve Parti Önderliği'nin emir ve talimatları doğrultusunda hareket etmek düşmanın katletme çabalarını boşa çıkartan en doğru yol yöntem ve tavır olacaktır.

Unutulmamalıdır ki, gün geçtikçe kaybeden düşman, kazanansa halkımız olmaktadır. Öyleyse bu süreci ne kadar uzun tutar ve savaşı sürekli kılarsak; düşman o denli darbelenmiş olacaktır. Önümüzdeki kış süreci düşmanın halkımızı galeyana getirerek yıprattığı bir süreç değil, aksine halkımızın her yerde ve her cephede düşmanı uğraştırıp darbeleyerek bahara yorgun ve bitik çıkarttığı bir süreç olmalıdır. Baharda böylesi bitik ve yorgun bir düşmana yüklenecek gerilla '92 yılını bir zafer yılı haline getirebilecektir.

Bunu başarmak için yurt içinde-yurt dışında ayrımı yapmaksızın halkımızın üzerine büyük görev ve sorumluluklar düşmektedir. Bu sorumluluk ve görev her alanda ulusal birlik ve beraberliği yaratma, bunu güçlendirme ve düşmana boş alan bırakmamadır.

Önümüzdeki süreçte gerçekleşmesi zorunlu ve mümkün kılınan topyekün ayaklanma ve ulusal ordulaşma için halk cephemiz ERNK çatısı altında yaygın bir şekilde örgütlenmeli; tüm imkanlarımızı ulusal kurtuluş mücadelesinin hizmetine seferber etmeli, Kürdistanlı her aile en az bir evladını ARGK saflarına vererek ulusal ordulaşmayı güçlendirmeli ve yaratılmasında katkı, çaba sahibi olmalıdır.

Botan-Behdînan'da kurulacak savaş hükümetine layık tarzda savaş ekonomisini örgütlemek ve ulusal meclise doğru sağlam kararlı adımlarla yürümek için tüm ulus düşmana inat kenetlenerek, elele, omuz omuza, yürek yüreğe mücadele bayrağını yükseltmeli ve devrim zaferinin coşkusunu yaşamının her alanında yaşamalı, yaşatmalıdır.

İçinden geçmekte olduğumuz süreç, artık her alanda düşmana karşı özgürce kendini konuşturma sürecidir. Düşmanın Kürdistan'daki tüm kurum ve kuruluşlarını işlevsiz kılmak bir tek Kürdistanlıyı bile askerliğine ve hizmetine göndermemek, kazanılmış mevzileri daha da sağlamlaştırmak ve yeni yeni devrimci mevziler yaratmak halkımızın önünde duran temel görevlerdendir.

Halkımız kendi öz temsil gücüne varmış ve bunu ulusal parlamento ile siyasi bir otorite gücü olma yolunda başarıyla devrimin hizmetinde işler kılacaktır.

Artık her alanda düşmanı geriletme ve ulusal kurtuluş kalelerini inşa etme süreci başlamıştır. Kürdistan'da yürütülen halk savaşı stratejisi ürünlerini verme sürecine girmiştir. Bu ürünleri heba etmeden toplamak, düşmanın, işbirlikçilerinin ve teslimiyetçi-reformist güçlerin çar-çur etmesine izin vermemek her yurtsever Kürdistanlının görevidir.

Kürdistan'da artık bir inşa sürecinin içine girilmiştir. Eskiyi yıkıp yeniyi kurma görevi kendini her alanda dayatmaktadır.

İşte böylesi tarihi önemde bir sürece girerken adım adım kovulacak düşmandan boşalacak özgür Kürdistan topraklarında halkımız yeni bir yaşamı elele, omuz omuza, yürek yüreğe kurma göreviyle karşı karşıyadır. Ve böylesi değerli süreçler her zaman, her halka nasip olmayan, kesinlikle değerinin bilinmesi ve anlamının iyi kavranılması gereken süreçlerdir.

Böylesi süreçlerde halkın tüm yetenekleri canlanır. Yeni bir yaşam kurmada toplumun her ferdi bütün hünerini ayaklandırır. Özveri, çaba, güç, birlik ve beraberlik doruk noktaya tırmandırılır. Yurtseverlik, yurduna bağlılık ve yurdunu koruma duyguları dalga dalga kabarır. Halkın azmi, coşkusu, kararlılık ve savaşkanlığı bir kasırga gibi yükselir.

İşte böylesi süreçlere iyi katılan, iyi çaba ve emek sunan insanlara ne mutlu! Böylesi çaba, katkı ve emeğin sahibi olanlar ömürlerinin ve toplum olarak da tarihlerinin en büyük onurlanma ve gururlanmasını yaşarlar. Önümüzdeki anlamlı süreçte Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde yer almak ve bu uğurda bir görev yürütmek, bir sorumluluk üstlenmek en büyük şeref ve onur payesi olacaktır. Dolayısıyla bu payeden nasiplenmek için her Kürdistanlının devrim saflarında yerini alması kadar doğal ve soylu bir karar olamaz.

Gözle görülecek kadar yakınlaşan zafere ulusça yürümek, kavgaların en güzeli, en anlamlısıdır. 1992 yılına Kürdistan halkının da insanlık aleminde bir parça özgür vatana sahip olabilmesi için topyekün ayaklanma ve ulusal ordulaşma sürecine var gücümüzle katılım ve destek sağlayalım, düşmana daha bilinçli ve sonuç alıcı tarzda vuralım. Halk savaşımızın sürekliliği ve başarısı için yüce Başkan APO'nun emrinde, devrim şehitlerimizin izinde, özgür-bağımsız, birleşik ve demokratik Kürdistan'a doğru kararlıca yürüyelim. Zafer mutlaka halkımızın olacaktır.

Avrupa'da yaşayan Kürdistanlı yurtseverler Pasûr ve Licê'deki katliamları protesto ettiler

TÜRK SÖMÜRGECİLERİNİN YURTDIŞI TEMSİLCİLİKLERİ ÖNÜNDE KİTLESEL GÖSTERİLER

● 26 ve 27 Aralık günleri Avrupa'nın çeşitli kentlerinde ERNK taraftarı yurtseverler sömürgeci Türk devletinin temsilcilikleri olan çeşitli kuruluş ve çok sayıda konsolosluklar önünde gösteriler yaptılar. Pasûr ve Licê'deki sömürgeci vahşeti protesto eden yurtseverler polis saldırılarına uğradı. Çıkan olaylarda bazı yurtseverler yaralanırken, bazıları da gözaltına alındı.

Çewlik(Bingöl)'e bağlı Bongîlan(Solhan) ilçesi dağlık kesiminde ARGK gerillaları ile sömürgeci Türk ordusu arasında çıkan çarpışmalarda, Türk sömürgecilerinin savaş uçakları ve helikopterler eşliğinde yaptıkları saldırılarda kimyasal zehirli gazlar da kullanarak gerillaları katletmesi Amed(Diyarbakır), Çewlik ve Mûş üçgeninde büyük gerginliğe yol açtı. Hızla harekete geçen yurtsever kitleler şehitlerine sahip çıkarak protesto gösterileri, yürüyüşler ve cenaze törenleri düzenlediler. Halkın bu bilinçli çıkışı karşısında çaresiz kalan Türk ordu birlikleri, Kürdistan halkına duydukları kinle sivil halk kitleleri üzerine yaylım ateşi açarak yeni bir katliam provasına giriştiler. Pasûr ve Licê'de gerçekleşen bu olaylar üzerine Kürdistan genelinde ve Kürdistanlıların yaşadığı yurtdışı alanlarında, katliamları protesto gösterileri düzenlendi.

Kürdistan'ın çok sayıda il ve ilçesinde esnaf kepenk indirir, okullar boykota girer, sürücüler araçlarının kontağını kapatır ve çeşitli biçimlerdeki diğer gösterilere girişirken, Avrupa'nın çeşitli kentlerinde yaşayan yurtseverler de bir taraftan kamuoyu oluşturma çabalarını başlatırken, öte yandan da sömürgeci Türk devletinin konsoloslukları ve yurtdışındaki temsilciliği durumundaki kuruluşları önünde protesto yürüyüş ve mitingleri düzenlediler. Bazı kentlerde bu temsilcilikler işgal da edildi. Eylemler esnasında ulusal kurtuluşçu sloganlar haykırıldı, sömürgeciliği temsil eden semboller ateşe verildi. Yurtseverlerin bu eylemleri sadece protesto amaçlı ve barışçıl olmasına rağmen yurtseverler, polis saldırılarına maruz kaldılar. Polis saldırıları sonucunda yurtseverlerden bazıları yaralanırken, bazıları da gözaltına alınarak yaka-paça götürüldü. Yaralılardan hastanelere kaldırılanların da olduğu bildirilmektedir.

Berxwedan muhabirleri bildiriyor

● FRANSA

Paris: 26 Aralık günü Türk devletinin Paris Büyükelçiliği ve Konsolosluğu önünde gösteriler düzenlendi. 600 kadar Kürdistanlı yurtsever, Türk devletinin Kürdistan'daki katliamlarını protesto etmek amacıyla bu eylemlerine ek olarak, Fransa Kızılhaç ve Türk Hava Yolları büroları önünde de gösteriler yaptılar. TC'nin estirdiği terör ve gerçekleştirdiği vahşiyane katliam teşhir edildi.

Pasûr ve Licê'deki cenaze törenlerinde çıkan olayların öfkesi ve tepkisiyle dolu olan yurtseverlerden 200 kadarı TC'nin Paris Büyükelçiliği önünde toplandıktan sonra, elçilik binasını taş yağmuruna tuttu. Binanın camları önemli oranda kırıldı.

Aynı saatlerde, yani saat 13.30'da, TC'nin Paris Konsolosluğu önünde toplanan 300 civarındaki yurtsever konsolosluk binasına girmeyi hedefledi. Konsolosluk kapısının üzerinde bulunan kamera kırılıp kapı açıldıktan sonra, kalabalık bir grup içeri girmeyi başardı. Kapı girişindeki güvenlik görevlisi Türk polisinin de silahı geçici olarak alındı. TC konsolosluk yetkilileri kendilerine verilmek istenen protesto mektuplarını almayıp, muhatap olmamakta diretince yurtseverler, binanın içindeki bazı yerleri ateşe vermek ve bilgisayarları tahrip etmek suretiyle tepkilerini dile getirdiler. Olay yerine gelen Fransız polisler, müdahalede bulunurken eylemci yurtseverlere uyarı yapmaksızın saldırdılar. 55 yurtsever gözaltına alındı. Kısa bir süre sonra gözaltına alınanlar serbest bırakıldılar, ancak 2 kişi oturma izinleri olmadığı gerekçesiyle hala gözaltında tutulmaktadırlar.

Kürdistanlı kadın ve çocuklardan oluşan 100 kişilik bir grup da Fransa Kızılhaç Bürosu'nu işgal etti. Yurtseverler yetkililerden basın ve yayın kuruluşlarını bilgilendirmelerini, TC'nin Kürdistan'daki katliamları karşısında sessiz kalmamalarını, istemlerihe ilgi göstererek Fransa kamuoyunu bilgilendirmelerini ve TC'nin insanlık dışı saldırganlığını kınamalarını talep ettiler.

Yine 100 kişilik başka bir yurtseverler grubu da, Türk Hava Yolları Paris Bürosu önünde toplandı. TC'nin katliamlarını protesto etmeyi amaçlayan grup, Fransa polisinin aldığı önlemler nedeniyle erkenden dağılmak zorunda kaldı.

Eylemlere, Fransa basın ve televizyon kurumları büyük ilgi gösterdi. Fransa radyo ve televizyonları eylemleri haber olarak kamuoyuna duyurdular. Eylemler, Paris'te yaşayan tüm Kürdistanlılar üzerinde de olumlu etkiler bıraktı. Buradaki Kürdistanlılar, TC'nin katliamları karşısında bundan sonra da sessiz kalmayacaklarını ve protesto girişimlerini çeşitli biçimlerde sürdüreceklerini belirtmektedirler.

Strasburg: Aynı gün Fransa'daki TC konsolosluklarına yönelik bir gösteri eylemi de Strasburg kentinde gerçekleştirildi. 40 kişiden oluşan bir Kürdistanlılar grubu TC'nin Strasburg Konsolosluğu önünde toplanarak, TC'nin uygulamalarını protesto ettiler. Başarılı geçen ve amaçlarına ulaşan eylemde herhangi bir olay meydana gelmedi.

● HOLLANDA

Rotterdam: 27 Aralık günü 60 kişiden oluşan Kürdistanlı bir grup, Hollanda'nın Rotterdam kentinde sömürgeci Türk devletinin başkonsolosluğu önünde gösteri düzenledi. Saat 11.00'de yurtseverler çeşitli ulusal kurtuluşçu ve TC'nin uygulamalarını protesto edici sloganlar eşliğinde gösteriyi sürdürürken, TC konsolosluk yetkilileri tehdit ve tahriklerde bulundular. Bunun yarattığı tepkiler neticesinde yurtseverler, binanın tüm camlarını kırıp aşağı indirdiler. Paniğe kapılan TC konsolosluk yetkilileri polise ihbarda bulundular.

Olay yerine gelen Hollanda polisleri göstericilerden 4 kişiyi gözaltına aldılar. Gözaltına alınan yurtseverlerden 3'ü kısa bir süre sonra serbest bırakılırken, 1'i de Hollanda'da ikamet etmediği gerekçesiyle gözaltında tutuldu.

Başarılı geçen ve amaçlarına ulaşan protesto eylemi, kamuoyu üzerinde geniş ve olumlu etkiler bıraktı.

● İSVEÇ

Stockholm: 27 Aralık günü, Pasûr ve Licê'de Türk ordusunca gerçekleştirilen katliam konusunda kamuoyunu doğru bilgilendirmeyen ve yanıltıcı haberler veren İsveç radyo ve televizyon kurumu STV'nin binası, 70 kadar Kürdistanlı yurtsever tarafından işgal edildi ve protestolarda bulunuldu. Kurum yetkililerinin dikkatleri olumsuz yayınlarına çekildikten sonra, kendilerine bir protesto mektubu elden verildi. İşgal eylemi yaklaşık olarak 3 saat sürdürüldükten sonra, sonuçlandırıldı.

● NORVEÇ

Oslo: 27 Aralık günü Norveç'in başkenti Oslo'da, Licê ve Pasûr'daki katliamları protesto etmek amacıyla, TC'nin Oslo Büyükelçiliği önünde bir gösteri düzenlendi.

Polisin yoğun güvenlik önlemleri altında yapılan gösteriye 40 yurtsever katıldı. 1 saat kadar süren eylemde yurtseverler TC'yi protesto eden sloganlar haykırdılar. Amacına ulaşan eyleme daha sonra son verildi.

Zafer Kürdistan halkının olacaktır — Foto: Berxwedan

● İSVİÇRE

Zürih: TC'nin Zürih Başkonsolosluğu önünde, 27 Aralık günü saat 10.00 sıralarında 150 civarında Kürdistanlı yurtseverden oluşan bir grup protesto gösterisi yaptı. Olaysız geçen gösteride çeşitli ulusal kurtuluşçu sloganlar atıldıktan ve TC teşhir edildikten bir süre sonra, yurtseverler dağıldılar. Çok sayıda basın mensubu ve televizyon ekibi gösterinin yapıldığı yere gelerek bilgi aldılar ve çekim yaptılar.

Eylemden sonra yurtseverleri temsilen oluşturulan bir heyet İsviçre DRS televizyon kurumuna ziyarette bulunarak, TC'nin verdiği tek taraflı ve yalan haberlere itibar edilmemesini istedi ve Kürdistan'daki olaylar hakkında kurum yetkililerini bilgilendirdi.

Çewlik, Mûş ve Amed üçgeninde gelişen olaylara ilişkin olarak Belçika senatörlerinden Nelly Maes'in 26 Aralık 1991 günü Belçika Dışişleri Bakanı Eyskens'e Kürt halkının zarar görmemesi için önlem alınmasını isteyen mektubu:

"Sayın Bakan,

Konu: Kürtler ve Türk Hükümeti,

Basın dün Kürt 'isyancıların' bir saldırısı sonucu bazı Türk askerlerinin öldüğünü yazdı.

Görgü tanıklarının belirttiğine göre ARGK gerillalarının saldırısı, yeni kurulan Demirel hükümetinin Kürt halkına karşı başvurduğu provokasyonlarına bir cevap niteliğindedir.

21 Aralık günü Bingöl, Muş ve Diyarbakır üçgeninde Türk Hava Kuvvetlerine bağlı 4 helikopter ve 2 savaş uçağı şehir ve köyleri bombaladı. Bu bombalama esnasında kimyasal zehirli gazlar da kullanılmıştır.

Bize ulaşan haberlere göre, Kulp ve Lice'de öldürülen gerillaların cenaze törenlerinde bazı olaylar çıkmıştır. Bu iki ilçede, Türk askerlerinin sivil Kürt kitlelerinin üzerine ateş açmaları sonucunda 18 kişi öldürülmüştür. Ayrıca çok sayıda yaralı insan var.

Aynı gün, yani 24 Aralık günü, Türk askerleri Diyarbakır Dicle Üniversitesi'nde katliamları protesto eden öğrencilerin üzerine de ateş açmıştır.

Sayın Başkan,

Bir kez daha ısrarla, Sizden ve yetkililerden, Kürt halkının Türk hükümetinin provokasyonlarından zarar görmemesi için gerekli önlemlerin alınmasını talep ediyorum.

Saygılarımla...

Nelly Maes, Senatör"

AVUSTURYA

Viyana: 27 Aralık'ta kalabalık bir sayıdan oluşan Kürdistanlı bir grup, TC'nin Viyana Konsolosluğu önünde, TC'yi protesto etmek amacıyla toplanarak gösteri başlattı. Avusturya polisinin seri müdahalesi ve tehditleri karşısında yurtseverler, erkenden dağılmak ve gösteriyi sonuçlandırmak zorunda kaldılar.

BELÇİKA

Brüksel: Bir grup Kürdistanlı, son günlerde vahşet boyutuna yükselen ve 20 civarında sivil Kürt insanın katledilmesine varan Kürdistan'daki Türk devlet terörünü kınamak ve tepkilerini dile getirmek için, 27 Aralık günü saat 11.00'de Belçika'nın başkenti Brüksel'deki TC Ziraat Bankası Temsilciliği'ni işgal etti. Büroya giren yurtseverler, TC'nin katliamlarına olan tepkilerini bürodaki teknik cihazları ve büro camlarını kırıp tahrip ederek somutlaştırdılar. Eylem esnasında, **"Kürdistan faşizme mezar olacak"**, **"Bijî Kurdistan"** ve **"Hiçbir katliam cevapsız kalmayacak"** sloganları haykırıldı.

Brüksel'de basın toplantısı

Aynı gün ERNK Avrupa Örgütü bir basın toplantısı düzenledi. Değişik haber ajansı, televizyon ve gazete mensupları toplantıya katıldılar. Toplantıda yöneltilen sorulara cevaben ERNK Avrupa Örgütü Sözcüsü Akif Hasan, geleceğe yönelik olarak, *"TC'nin kör şiddetine karşı devrimci halk şiddeti geliştirilecektir. Bu, Kürdistan'la da sınırlı kalmayacak, aynı oranda Türkiye'ye de sıçratılacaktır. Tanık olunduğu gibi, yeni koalisyon hükümeti PKK'nin siyasi çözüm önerilerine şiddetle karşılık vermektedir. Buna karşılık, 1992 yılından itibaren bizim de dayatacağımız Kürdistan ulusal meclisi ve Botan-Behdînan savaş hükümeti olacaktır"* dedi.

Basın toplantısına şu basın kuruluşları katıldılar:

BBC ajansı ve Hürriyet gazetesi (H. Uluengin), Amerika'nın Sesi Radyosu (N. Özgül), AN Ajansı, Cumhuriyet gazetesi (Varol), Atina Haber Ajansı ve Flaman VTM televizyonu (Belçika'da özel bir TV kanalı).

ERNK Avrupa Örgütü'nün basın toplantısı sona erdikten sonra, sözcü ile birlikte tercüman ve Kürdistan Komitesi temsilcisi kişi, dışarıda beklemekte olan Belçika polislerince gözaltına alındılar. Kısa bir süre için tutulduktan sonra tekrar serbest bırakıldılar.

Basın toplantısının yapıldığı saatte bir grup Kürdistanlının TC Ziraat Bankası Temsilciliği'ni işgal ederek tahrip etmesi, gözaltına alınmaya gerekçe gösterildi. Sözde bazı görgü tanıkları kaçanlar arasında sözcüyü ve diğerlerini teşhis etmişlerdir denildiyse de, özünde ise bu gerekçenin temelsiz olduğunu Belçika polisleri de biliyordu, çünkü işgalin gerçekleştirildiği anda gözaltına alınanlar basın toplantısındaydı ve toplantı salonu dışında başından beri bekleyen polisler vardı.

Gözaltına alınan Kürdistanlı politikacılar, polisin bu davranışının kendilerini ve kendi şahuslarında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini teşhire yönelik olduğunu, bu nedenle kınadıklarını açıkladılar. ERNK sözcüsü ve diğer temsilcilerin basın mensuplarının gözü önünde toplantının yapıldığı otel binasının hemen çıkışında polislerce gözaltına alınması yetmiyormuş gibi, tahribe uğrayan bankanın yanında arabalardan indirilip orada birikmiş olan halkın gözleri önünde adeta "suçlular bunlardır" imajının yaratılması ve polis merkezine götürülüp 10 dakika sonra serbest bırakılmaları sadece kınanması gereken bir olay değildir. Bu olay tüm demokrasi gösterilerine rağmen, Belçika'nın ne tür bir demokrasi anlayışına sahip olduğuna ve Kürdistan halkına ne tür bir yönelim içerisinde olduğuna son derece açık bir örnektir. Benzer olayların tekrarlanmaması için Belçika yetkililerinin dikkatini çekiyor, bu tür düşmanca sayılacak davranışlardan kaçınılmasını diliyoruz. Çünkü Kürdistan halkı sömürgeciliğe; kimliğine ve yaşamına kasteden bir düzene karşı son derece meşru bir mücadele içindedir. Belçika'nın bunu görerek insan haklarına ve halkımızın meşru haklarına dostça davranmasını, iki halk arasında dostane ilişkilerin gelişmesine destek vermesini bekliyoruz.

Brüksel'deki basın toplantısında basın mensuplarına dağıtılan açıklama:

Sayın basın mensupları,

Sizleri Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi-ERNK Avrupa Örgütü adına selamlıyoruz.

Basın toplantımızın amacı Kürdistan halkını tahrik ederek yeni katliam planları yapan Türk devletinin son günlerde yoğunlaştırdığı uygulamalarını basına ve kamuoyuna anlatmaktır.

Sayın basın mensupları,

Sömürgeci-faşist Türk devleti Kürdistan'da yeni ve sinsi katliam planları geliştirmek istemektedir. Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu-ARGK'ye bağlı gerilla birliklerine karşı kimyasal silahlar da dahil her türlü ağır silahları kullanırken barışçıl gösteriler yapan sivil halk kitleleri üzerine de bombalı ve otomatik silahlı vahşi saldırılar düzenlemektedir.

DYP-SHP'nin oluşturduğu yeni koalisyon hükümetinin başı Demirel, "Kürt realitesini tanıyoruz" yönlü açıklamalar da yaparak bir taraftan sahte yumuşama gösterileri sergileyip vaadlerde bulunurken, öte yandan TC'nin geleneği haline gelmiş katliam uygulamaları daha da arttırılmaktadır. Türk devleti böylece çok ikiyüzlü ve sahtekar gösterileriyle kamuoyunu aldatma girişimlerini sürdürmektedir. Son gelişen olaylardan bir kez daha görülmektedir ki, Türkiye'de hükümetlerin, ordunun ve ona bağlı Özel Harp Dairesi'nin hizmetinde bulunmaktan başka bir işlevi yoktur. Esas iktidar erki militarist Türk ordusu ve onun özel savaş aygıtıdır. Demirel ve İnönü'nün bir koalisyonla hükümet olmadaki işlevi de özel savaş hükümetinin emrinde yeni katliam planlarına zemin oluşturmaktan öteye gidememektedir.

Sayın basın mensupları,

21 Aralık 1991 günü Türk ordusunun savaş uçağı ve helikopter eşliğinde Bingöl'e bağlı Solhan ilçesi yakınlarında alanda bulunan bir grup ARGK gerillasına saldırarak 10 civarında gerillayı kimyasal olduğu tahmin edilen silahlarla katletmesi, siyasal yumuşama belirtilerini ortadan kaldırdı, çeşitli çevrelerin beklentisi içinde oldukları muhtemel "görüşme" olanaklarını bozdu ve bir kez daha siyasal çözüm yöntemlerini tıkamaya neden olacak gelişmelere yol açtı. Gerillaların havadan kuşatılarak bilinmeyen silahlarla katledilmesi olayı, Türk devletinin kimyasal silah kullandığının bir kanıtı olarak görülmekte ve bu yönlü kuşkuları daha da güçlendirmektedir.

Olumlu umutlar doğrultusunda ortaya çıkan "yumuşama" atmosferini dağıtmada TC, tabii bununla da kalmadı. 24 Aralık günü Diyarbakır'in Kulp ve Lice ilçelerinde halkın topyekûn olarak sahip çıktığı şehit gerillalar için yapılan cenaze törenlerine katılmak üzere toplanan kitleler üzerine Türk ordu birlikleri ve özel timler tarafından ateş açılması sonucu 20 sivil Kürt katledildi. Katledilenler arasında kafasına kurşun sıkılarak öldürülen 13 yaşında bir çocuk ve 4 kadının da bulunduğu bildirilmektedir. Ayrıca halktan çoğu kurşunla olmak üzere 400'ü aşkın kişi çeşitli biçimlerde yaralandı.

Görgü tanıklarının bildirdiğine göre Türk ordusu komutanlarının emriyle halkın üzerine yaylım ateşi açan TC askerleri ve özel tim üyeleri, sokaklarda ve yollarda insanları yerlere yatırarak işkenceden geçirdi, üzerlerinde bulunan kıymetli eşyalarına el koydu, küfür ve hakaretlerle halkı tahrik ederek patlama noktasına getirmek istedi. Kepengi indirilen işyerleri ve kontağı kapatılan araçlar tahrip edildi, insanlarımız gruplar halinde gözaltına alınıp bilinmeyen yerlere götürüldü. Kısacası tam bir terör uygulayan sömürgeci Türk ordusunun askerleri Kürdistan'da yeni bir katliam provası yapıyor.

Cephemizin öncü gücü PKK önderliğinde gelişen özgürlükçü ve bağımsızlıkçı ulusal direniş mücadelemizin içinde bulunduğumuz süreçte topyekûn ulusal ayaklanma ve ordulaşmaya doğru hızla yol alması, Türk sömürgecilerini korku sendromu içine sokmaktadır. Büyük, bilinçli ve planlı bir halk ayaklanmasını engellemek için Türk devleti, tıpkı 1925'lerde Şeyh Sait Ayaklanması sırasında yaptığı gibi, uygun olmayan kış koşullarında halka çeşitli maddi zararlar vermek ve katletmeler suretiyle ortalığı provoke ederek halkımızı tahrik etmek ve ardından geliştireceği katliamlarla sindirmek istemektedir. Yani tarihi bir kez daha tekerrür ettirmenin planlarını geliştirmektedir.

Sayın basın mensupları,

Türk devletinin bu durumu, Demirel başkanlığında kurulan ve demokrasi, huzur, kardeşlik gibi sözcükleri ağzından eksik etmeyen yeni koalisyon hükümetinin gerçek yüzünü de en açık bir biçimde ortaya koymaya yetmektedir. Açıkça görülmektedir ki, demokrasi sahtekarlığıyla son derece sinsi katliam planları adım adım uygulamaya konmaktadır.

Türk hükümetinin bu ikiyüzlü, aldatıcı, komplocu ve katliamcı tutumuna karşı elbetteki Partimiz ve öncülüğünde yürüyen halkımız bu oyuna gelmeyecek, sessiz kalmayacak ve gerekli yanıtı mutlaka verecektir. Halk savaşı süreci daha bilinçli, daha planlı geliştirilecek ve Türk devletinin tüm oyunları boşa çıkarılacaktır. Kürdistan halkı Türk sömürgecilerinin bu tür girişimlerini protesto etmek için daha büyük serhildanlar ve daha büyük gerilla saldırılarıyla mutlaka gücünü gösterecektir. Günümüzde PKK gibi yenilmez bir öncüye sahip olan halkımız, TC'nin bir kez daha tarihi tekerrür ettirmesine asla izin vermeyecektir.

Bu sözlerimizle anlatılmak istenen gerçekler, pratikteki gelişmelerle de anında doğrulanmaktadır. Türk devletinin Kulp ve Lice'deki katliamlarına, Halk Kurtuluş Ordumuz-ARGK anında yanıt vererek gücünü ve kudretini bir kez daha kanıtladı.

Kulp ve Lice ilçelerinin abluka altına alındığı, ilçelere giriş çıkışların tamamiyle yasaklandığı ve devam etmekte olan ç laylardan büyük endişelerin duyulduğu bir anda, Şırnak'a bağlı Dereler mevkiindeki TC komando taburuna yönelik bir baskın gerçekleştiren ARGK gerilla birlikleri, Türk sömürgecilerine ağır kayıplar verdirdi. Aldığımız haberlere göre taburun imha edildiği, Türk ordusunun 30 civarında ölü, çok sayıda yaralı ve bazı esirler verdiği bildirilmektedir. Öldürülenler arasında tabur komutanı olan subaylar ve başka rütbeliler de bulunmaktadır. Bu eylemle, TC özel savaşının cevapsız kalmayacağı, sivil halka karşı girişilen katliamlar karşısında gerekenin mutlaka yapılacağı bir kez daha açıkça kanıtlandı.

Halkımızın Türk sömürgecilerine cevabı bununla sınırlı kalmadı. Kürdistan'da ve Türkiye metropollerinde Kürdistanlı kitleler de sessiz kalmayacaklarını ortaya koydular. Gerilla saldırısının gerçekleştiği 24 Aralık günü Kürdistan'ın birçok il ve ilçesinden yola çıkan onbinlerce kişilik kitleler Kulp ilçesine doğru yürüyüşe geçerek Türk devletinin katliamlarını protesto etti. Ayrıca başta Silvan, Batman, Kozluk ve Bismil ilçeleri olmak üzere pek çok kentte esnaf kepenk, şoförler araçlarının kontaklarını kapattı. Kulp ve Lice ilçelerindeki durumdan endişe duyan Türkiye'deki Kürdistanlılar da protesto gösterileri gerçekleştirdi. Kürt gençliğinin tepkisel çıkışları oldu. Kürdistanlı gençlerin değil, Türk devletinin sorumlusu olduğu ve bazı mağaza ile bankaların ateşe verildiği olaylarda 11 insan yaşamını yitirdi. Bunun sorumlusu açık ki, Kürdistan'daki katliamlarıyla bu tür olaylara nedenler yaratan Türk devletinin kendisidir. Türk özel savaşı katliamlarıyla provokasyonlar düzenleyerek olaylar yaratmaya ve gelişen olaylar karşısında kendisini sorumluluktan kurtarmaya çalışmaktadır.

Kürdistan halkının tepkisi bununla da bitmedi. Kulp ve Lice'ye hala da giriş-çıkışların yasak olduğu, telefonların bile tamamıyla kesildiği ve oralardaki durumdan büyük endişelerin duyulduğu 26 Kasım günü de, halk, olayları kınamak ve Kulp ile Lice halkı üzerinde sürdürülen baskıların kaldırılması için yeni eylemlere girişti. Aynı gün Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde yapılan meclis görüşmesi oturumunda "Güvenlik ve terör" adı altında Kürdistan sorununa ilişkin tartışmaların yapılmasına paralel olarak Kürdistan'da yeni grevler başladı. Diyarbakır, Kulp, Nusaybin, Lice, Kızıltepe, Derik, Dargeçit, İdil, Midyat, Bismil, Kozluk, Güroymak, Malazgirt, Bulanık, Muş, Ergani, Kurtalan ve daha birçok il ve ilçede esnaf kepenk, sürücüler araçlarının kontağını kapattı, üniversite-lise ve ortaokul öğrencileri boykota girdi. Çünkü halkımız Partimizin politikasının doğru olduğunu, Türk gladyosu ve hizmetindeki hükümetin halkı aldatmaktan başka amaç gütmediğini çok iyi bilmektedir. Bu gerçek TBMM'de yapılan tartışmalardan da bir kez daha anlaşıldı. Sözde Kürt sorununa barışçıl çözüme yanaşabileceğinin işaretlerini vermeye çalışan Türk devleti, Kürt halkının seçip meclise gönderdiği Kürt milletvekillerinin yaptığı Türk ve Kürt halklarının kardeşlik çağrılarına bile tahammül edememektedir. Buna bile tahammül edemeyecek kadar ilkel ve gerici olan TC temsilcilerinin samimiyetine elbetteki Kürdistan halkı inanmayacak ve sesini yükseltmeye devam edecektir. Kitlesel protestolar Kürdistan'ın her yanına yayılarak genişleyecektir.

Dünya ilerici insanlığını, demokrasiden yana tüm güçleri ve dünya basınını, Türk sömürgecilerinin Kürdistan'da giriştiği katliamlarına karşı sessiz kalmamaya, aktif tavır takınmaya ve Kürdistan halkının meşru ulusal kurtuluş mücadelesiyle dayanışmaya, demokrasi maskesi altında soykırımlar geliştirmek isteyen özel savaşın emrindeki Demirel-İnönü hükümetinin sahtekar ve katliamcı yüzünü teşhir etmeye çağırıyoruz.

Teşekkür ediyoruz...

27 Aralık 1991

ERNK Avrupa Örgütü

ALMANYA

Avrupa'da binlerce yurtsever eyleme kalktı

Foto: Berxwedan

Frankfurt: Sömürgeci Türk devletinin Frankurt Başkonsolosluğu önüne 27 Aralık günü saat 10.30 sıralarında giden kalabalık bir Kürdistanlı grup, ulusal kurtuluşçu sloganlar atarak TC'nin devlet terörünü kınadı. TC konsolosluk yetkililerinin utanmazca sözcükler kullanması ve tahriklerde bulunması üzerine yurtseverler binayı taş yağmuruna tuttular. Başkonsolosun ve sekreterinin bulunduğu bölümlerin camları tümden hasara uğradı. Ayrıca TC'nin kanlı vahşetini teşhir amacıyla konsolosluk binası ve camlarının çeşitli bölümlerine kırmızı boyalar sürüldü veya fırlatıldı.

Binadaki camların bir kısmının kırıldığı kısa süren bu olay ardından yurtseverler, eylemlerini miting şeklinde sürdürdüler. İhbarda bulunan TC konsolosluk temsilcileri polise yalana dayalı bilgiler vererek gerçeği çarpıtmaya özen gösterdiler. Olay yerine gelen Alman polisi çeşitli bahaneler göstererek 5 yurtseveri gözaltına almak istedi. Ancak olayın TC'nin katliamlarına yönelik bir gösteriden kaynaklandığını ve konsolosluk yetkililerinin ihbarının asılsız yalanlara dayandığını öğrenince, yurtseverleri serbest bırakmak zorunda kaldılar.

Stuttgart: 100 civarında Kürdistanlı yurtsever, Pasûr ve Licê'deki katliamlara tepkilerini duyurmak ve sömürgeci Türk devletini kınamak amacıyla 27 Aralık günü TC'nin Stuttgart Başkonsolosluğu önünde gösteri gerçekleştirdi. Burada da TC yetkililerinin tahriklerine cevaben bazı tepkiler gösterildi ve konsolosluk binası taşlandı. TC'yi teşhir amaçlı sloganlar da haykırıldı.

Atılan taşlardan başkonsolosluk binasının ön cephesindeki camların tümü kırıldı. Bina önünde bekleyen polisler olaya müdahalede bulunmadılar, ancak takviye güçler çağırdılar. Fakat eylemi başarıyla gerçekleştiren ve amaçlarına ulaşan yurtseverler, herhangi başka bir olaya meydan vermeyerek, eylemlerini sonuçlandırdılar.

Karlsruhe: 27 Aralık günü bir grup Kürdistanlı yurtsever, kent merkezindeki bir meydanda TC'yi kınamak amacıyla gösteriye başladı. Göstericilerin sayısının çoğalması üzerine eylem alanına gelen polisler, gerçekleşmekte olan mitingi dağıtmak istediler. Bunun üzerine yurtseverler yürüyüşe geçtiler.

Yürüyüş kolu TC'nin Karlsruhe Başkonsolosluğu önüne varınca, ikinci bir miting daha başlatıldı. Yürüyüş esnasında ve miting alanında atılan ulusal kurtuluşçu sloganlarla TC vahşeti kınandı. Yurtseverler ardından eylemlerine son vererek dağıldılar.

Münih: Aynı amaçla 27 Aralık'ta TC'nin Münih Başkonsolosluğu binası önünde toplanan 50 civarında Kürdistanlı yurtsever, çeşitli ulusal kurtuluşçu sloganlar eşliğinde Türk devleti terörünü kınadılar. Gösterinin başlaması ardından çok sayıda polis gösteri alanına geldi. Yapılan ihtarlara rağmen, yurtseverlerin dağılmaması ve eylemlerini sürdürmesi üzerine polisler, saldırıda bulundular ve bazı yurtseverleri gözaltına aldılar. Gözaltına alınan yurtseverler kısa bir süre sonra serbest bırakıldılar.

Nürnberg: Kürdistanlı yurtseverlerden oluşan bir topluluk, 27 Aralık günü TC'nin Nürnberg Başkonsolosluğu önüne giderek Türk devletini kınayan sloganların haykırıldığı bir gösteri düzenledi. Gösteri esnasında TC'yi temsil eden semboller ateşe verildi. Gösteri alanına gelen polisler müdahalede bulunmayınca herhangi bir olay da meydana gelmedi ve yurtseverler barışçıl eylemlerinde amaca ulaştıktan sonra, disiplinli bir tarzda dağıldılar.

Köln: 27 Aralık günü sabah 10.30 sıralarında TC Konsolosluğu önünde toplanan 150 civarında Kürdistanlı yurtsever, kısa bir gösteriden sonra konsolosluk binasına girdiler. Konsolosluğun bekleme salonunda açtıkları ERNK bayrakları altında sömürgeci katliamları protesto eden sloganlar haykırdılar. TC konsolosluk yetkililerinin müdahalesi üzerine yurtseverler salondaki eşyaları tahrip ettiler. Atatürk büstünü kırdılar, "Ne mutlu Türküm diyene" ibaresini oluşturan naylon harfleri parçaladılar.

Protesto gösterisinde polis saldırılarına uğrayıp yaralanan bazı yurtseverler

Foto: Berxwedan

Konsolosluğun ihbarı üzerine çok sayıda polis eylem yerine gelerek, uyarıda bulunmadan yurtseverlere saldırdılar. 5 yurtsever gözaltına alındı. Meydana gelen olaylarda 3 polis de hafif yaralandı. Gözaltına alınanlar kısa bir süre sonra serbest bırakıldılar.

Münster: Sömürgeci Türk devletinin Münster Başkonsolosluğu binası önünde 27 Aralık günü saat 10.30'da bir araya gelen 70 civarında Kürdistanlı yurtsever, TC'yi bir gösteriyle kınadılar. Eylem haberini alan basın mensupları da eylem alanına geldi. Eylemden sonra, bilgi almak ve protestoların nedenini öğrenmek isteyen WDR televizyon kurumu, eylemci yurtseverlerle randevulaştı, oluşturacağı programı yayınlayacağını bildirdi. Daha sonra WDR televizyonu eylem haberlerini yayınladı.

Hannover: 27 Aralık günü saat 10.30'da Hannover'de bulunan Türk Hava Yolları Bürosu 150 civarında ERNK taraftarı tarafından işgal edildi. Eylem alanına çok sayıda polis ve basın mensubu geldi. Polisin saldırmasına tepki gösteren yurtseverler direnişe geçerek bürodaki Atatürk posterini ve faşist bir hitabenin bulunduğu bir çerçeveyi parçaladı. Yurtseverler, basın mensuplarını protesto eylemleri hakkında bilgilendirdikten sonra, saat 12.30 sıralarında eylem yerinden ayrıldılar.

Essen: 27 Aralık'ta saat 10.00 sıralarında TC'nin Essen Başkonsolosluğu önünde toplanan 300 kadar yurtsever, 2-3 saat süren bir gösteri düzenlediler. **"Kürdistan faşizme mezar olacak", "Gerilla vuruyor, Kürdistan'ı kuruyor", "Bijî PKK", "Bijî Serok APO"** gibi sloganların atıldığı gösteri coşkulu geçti. WDR radyosu ve çok sayıda gazete muhabiri eylem alanına gelerek bilgi aldılar. Polisin müdahalesi olmadı, ancak göstericiler dağılırken bir yurtsever geçici olarak gözaltına alındı ve kısa bir süre sonra serbest bırakıldı.

Topluca eylem yerinden ayrılan yurtseverler kısa bir süre sonra TC'nin Hannover Başkonsolosluğu önünde yeniden toplanarak bir protesto mitingi gerçekleştirdiler. Eylem amacına ulaştıktan sonra gösteriye son verildi.

Hamburg: 27 Aralık'ta TC'nin Hamburg Başkonsolosluğu önünde de 200 civarında yurtsever gösteri düzenledi. Aralarında kadın ve çocukların da bulunduğu yurtseverlere polisler, uyarıda bulunmadan saldırdılar. Bunu tepkiyle karşılayan göstericiler başkonsolosluk bahçesine girerek, binanın ön cephesini taş yağmuruna tuttular. Ön cephedeki bina camları tümüyle kırıldı. Olaylar saat 10.00'dan 12.00'e kadar sürdü.

Bu arada polisler saldırılarını şiddetlendirdiler. Yurtseverlerle polisler arasında kısa süren bir çatışma meydana geldi. Polislerin cop ve kalas darbeleri sonucunda yaralanan 2 yurtseverden biri hastaneye kaldırıldı. Polislerin amacı gösteriyi mutlaka dağıtmaktı ve bu nedenle kitleyi sindirmeye koyulmuşlardı. 3 yurtseveri de gözaltına aldılar.

Gözaltı olayını protesto etmek ve tekrar serbest bırakılmalarını sağlamak için bu sefer yurtseverler, bir oturma eylemine başladılar. Polislerin, gözaltına aldıklarını serbest bırakacaklarına dair söz vermesi üzerine, oturma eylemine de son verildi. Ve kısa bir süre sonra verilen söz yerine getirildi.

Eylemler boyunca, **"Türk ordusu Kürdistan'dan defol", "Bijî PKK"** ve diğer bazı ulusal kurtuluşçu ile TC'yi kınayıcı sloganlar atıldı. Eylem alanına çok sayıda gazete muhabiri de geldi. Televizyonlar, Bild ve diğer bazı gazeteler eylem haberini yayınladılar.

Almanya'daki Kürdistanlı yurtseverlerin bu tarzda çok sayıda etkileyici ve kamuoyu oluşturucu protesto gösterileri gerçekleştirmesi Türk devlet yetkililerini büyük bir endişeye sürükledi. Harekete geçen TC'nin dışişleri ve içişleri bakanlıkları yurtdışı temsilcilikleri vasıtasıyla yalana dayalı propagandalar geliştirerek gerçek yüzlerini gizlemeye ve realiteyi çarpıtmaya çalıştılar. Pasûr ve Licê'de yaptıklarını tamamıyla gizleyerek, tepkisel temelde gelişen bazı olayları öne çıkarmanın ve bu biçimde ulusal kurtuluş mücadelemizi karalamanın hesaplarını yaptılar.

Türk devleti, dikkatleri dağıtmak ve başka yerlere çekmek için, gerçekleşen eylemlerle yakından uzaktan alakası olmayan ve hatta siyasi ve askeri bakımdan kendisine destek veren bazı devletleri protesto etti. Kürdistan'da büyük bir çıkmaz içine giren ve kör şiddetten başka yöntemi tanımayan TC'nin bu davranışının anlamı açıktır. Ancak insanlık dışı gerçeğini gizleyemeyeceğini, kendisini teşhir ve tecrit olmaktan kurtaramayacağını ve dolayısıyla ortağı velveleye vermenin kendisine çare olmayacağını bir kez daha hatırlatırken, TC'nin Moskova Büyükelçiliği önünde de Kürdistanlı yurtseverlerin bir protesto gösterisi düzenlediklerinin bildirildiğini okuyucularımıza duyuruyoruz.

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'la BBC radyosunun yaptığı mülakat:

GELİŞEN OLAYLARDAN TÜRK ÖZEL SAVAŞI SORUMLUDUR

Foto: Berxwedan

BBC:
(...) İstanbul-Bakırköy'deki saldırıyı üstleniyor musunuz?

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN:
Uzun bir süreden beridir ve daha çokça açıkladığımız gibi, aslında yeni hükümetin de kuruluşunda, kontr-gerillaların, atılması gereken bazı demokratik adımların önünü kesmek için bazı olayları geliştirebileceğini ve bunun, oldukça olumsuz gelişmelere ve hatta hükümetin kaderini bile etkileyecek olaylara yol açabileceğine dair görüşlerimizi belirtmiştik. Hükümetin kuruluşundan beri devlet ve devlet desteğindeki kişilerce epey katliam gerçekleştirildi. Dünkü, bardağı taşıran son damla oldu. Sanırım bundan etkilenen bazı Kürdistanlı yurtseverler, İstanbul'daki olaya karışmış olabilirler. Bizim direkt böyle bir emir vermemiz söz konusu değil ama, dikkati çekmiştim. Eğer tırmandırırsa kontr-gerilla, bu eylemler İstanbul, Ankara; Türkiye'ye yansır. Bu bir kere doğrulanmış oluyor.

BBC:
Peki siz, yani şimdi bu emri ben vermedim, bizim örgütümüz vermedi diyorsunuz?

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN:
Evet...

BBC:
Şimdi ben biraz önce Berxwedan dergisinin yöneticileriyle konuştum. Oradan bana söylenen Kürdistan Devrimci-Yurtsever Gençlik Birliği'nin, –ki bu ERNK'nin bir yan örgütü, ona bağlı– bugün o bölgede eylem yapacağını söylediler. Bu örgüt de size doğrudan bağlı?

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN:
Mümkündür, gençler katılmış olabilir. Biliyorsunuz yani, her gün bu kadar katliam geliştikten sonra, önce insanlar yakılıyor. Dükkanlarında her gün kurşuna diziliyorlar. Bu biçimde tepkiler artarak devam edebilir. Bu cevaplanacak tabii.

BBC:
Ben, şehirlerde eyleme geçeriz demiştiniz yanılmıyorsam. Bundan iki ay önce bizimle konuşurken de demiştiniz. Bu şu an doğru çıktı.

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN:
Hayır. Ortada tahrikler var. Demin cumhurbaşkanının demecini dinliyorum. Çok sinsi bir biçimde mevcut bazı hükümetin atmak istediği adımları da aslında boşa çıkırtmak istiyor. Tek bir kişi parlamentoda konuşmayacak diyor. Hükümeti kıstırmak istiyor. Mevcut gelişmeleri kıstırmak istiyor ama, diğer yandan bizzat örgütlediği ve kendisine bağlı özel savaş güçlerini halkın üzerine sürüyor. Biz tepkisiz mi kalacağız? Bu halk tepkisiz mi kalacak? Son derece provokatif bir ortam geliştiriliyor. Buna dikkati çekmiştim.

BBC:
Şimdi bir mesele var ama. Siz diyorsunuz ki, emri ben vermedim. Ama bir yandan da tepki gösteriliyor, Kürt gençleri tepki gösteriyor. Şimdi siz bu eylemi destekliyor musunuz, desteklemiyor musunuz?

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN:
Şimdi Çetinkaya'nın, bilmem kardeşinin mağazasıdır deniliyor. (...) Elbetteki yani, halkın, sivil halkın üzerine böyle kurşunlar yağdırılırsa; elbette yakınlarınadır, bilmem ailelerinedir; halk da elbetteki yürüyecektir. Ve benim elimden geldikçe de ben buna güç vereceğim, örgütleyeceğim, yönlendireceğim tabii yani. Bunun anlaşılmayacak hiçbir yanı yok.

BBC:
Peki, bu ölenlerden biri iki yaşında bir çocuktur, altısı da kadın, bunu ne şekilde açıklıyorsunuz?

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN:
Kesinlikle T. Özal sorumludur. Bunun yürüttüğü özel savaş sorumludur. Biz başlatmadık bunları. Özel savaşı, korucuları her gün bu özel timleri üzerimize süren kimdir? O sorumludur, o canidir.

BBC:
Peki şimdi bu görüntüler televizyona yansıdı ve bizim anlayabildiğimiz kadarıyla da Türkiye'de büyük bir infial oluştu. Bu sizin yeni hükümetin iktdara gelmesinden sonra söylediğiniz, yeni hükümetin atacağı adımlara bakacağız gibi sözleriniz vardı. Bu çerçevede, bu yeni hükümetin atabileceği adımları da sınırlamıyor mu? Siz hükümet üzerinde bir tür siyasi baskı yaratmış olmuyor musunuz?

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN:
Yeni hükümet nerede? Yeni hükümet kendisinin üzerine düşeni yapmadı. Demirel, acaba özel savaş güçlerinin üzerinde denetim kurabilecek mi? Kuramadı. Her gün çok açık, insanlar evinden alınıyor, dükkanından alınıyor katlediliyor. Bir tanesini soruşturabildi mi? Bir tanesinin katilini ortaya çıkarabildi mi? Dün Kulp'ta 9 tane sivilin üzerine kurşun yağdıranlar kimdir? Bir tanesi tutuklandı mı? Bunlardan tek bir hesap soruyor mu? Bunlar da sivildir; bunlar da kadındır, bunlar da çocuktur. Şimdi, en azından bağımsız bakalım bu meseleye. Ve bizdeki kayıplar daha fazladır. Niye İstanbul halkı, Türkiye halkı, niye bunlara üzülmüyor? Niye bunlara acımıyor da, yani bir tane kendisinden oldu mu üzülüyor? Bu kadar histen uzaklık nerede görülmüş? Türkeş bağırıyor: "Türkleri savaşa hazır olmaya davet ediyorum." Devlet ellerinde. Tank, top, uçak hepsi elinde. Bizden ne istiyorlar?

Biz bir kimlik savaşını vermek istiyoruz. Biz kimlik kazanılmasını istiyoruz. Bunun üzerine daha çok gelmektedirler. Eğer bunlar böyle devam ederse, sanırım bu işler, belirttiğim gibi daha da tırmanarak devam eder.

BBC:
Yani bundan sonra gerekirse ben, her ne kadar bugünkü eylem için emir vermediysem de, bundan sonra veririm diyorsunuz?

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN:
Mesele emir falan değildir. Halkımız kendisini savunacak. Meşru savunma durumunda olan kim? En basit insani hakları uğruna, çaba harcamak isteyen kimdir? Bunun üzerine kimler hangi tür silahlarla geliyorlar. Sorun çok açık. Cevabı da bence çok açıktır. Savunacağız, teslim mi olalım yani? Bize hangi hakları verdiler? Kendi kendimizi biraz ifade etme özgürlüğümüzü bile kabul etmiyorlar. Parlamentoya sokmayız diyorlar. (...)

BBC:
Peki, bu eylem sizin mücadelenizi kolaylaştıracak mı? Şimdi milletvekilleriniz meclise girdiler, and içme töreninde Kürtçe konuştular. Bir Kürt kimliğini biz de kabul etmek zorundayız dedi yeni başbakan ve şimdi de bu eylem geliyor.

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN:
Şimdi iki kelime konuştular ne çözeceklerdi? Daha önceden haber verilmedi mi? (...)

BBC:
Etmediler ama...

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN:
Üzerine yürüdüler. Sözlerini ağızlarına tıkadılar. Bundan daha rezil bir şey mi olur? Eğer halk bir slogan atıyorsa, bunun o kadar büyütülecek hangi yanı vardır? Gerçekleri görelim yani! Birtakım demokratik gelişmeler hedefe alınmak isteniyorsa bundan kaçınan kimdir? Biz bunu çok açık istemiştik. Gelin bazı siyasi görüşme kanallarını açık tutalım, bir tane temsilcilerini göndersinler dedik. Bu kör şiddeti, terörü birlikte durduralım dedik. Niye bir tanesi karşımıza çıkmıyor? Ben hazırım, yine açık söylüyorum. Daha da tırmanmasını önlemek için, bir tane siyasi temsilcileri çıksın, bu biçim terörü önleyelim. Niye gelmiyorlar? Ne yapalım daha?

BBC:
Siz niye ateşkes ilan etmiyorsunuz?

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN:
Ya! Öyle mi? Yani ateşkesi ilan etmek kasabın bıçağı altına kendimizi koyun gibi yatırmak değil midir? Bu soru bize sorulur mu? Tek taraflı olur mu yani? Bu bize hakarettir. Biz ulusal kimliğimizi kazanacağız. Bunu kazanmayıncaya kadar tek bir ferdimiz sağ kalmayacaktır. Bunu açıkça söyleyeyim. Bu rezil yaşantıyı hiçbir Kürt insanı, dürüst insan kabul etmeyecektir. Ve Türk halkı da kabul etmemelidir!